

జూనియర్ ఇంటర్ వృక్ష శాస్త్రము నోట్సు

క.శివకుమార్,
జూనియర్ లెక్చరర్ ఇన్ బోటని,
ప్రభూత్వ జూనియర్ కళాశాల నందలూరు,
కడప జిల్లా

మొదటి ప్రచురణ: 2012

క్ర.సం.	విషయ సూచిక	పేజీ
1	జీవప్రవంచము ---	2
2	జీవశాస్త్ర వర్గీకరణము -----	3
3	మొక్కల విజ్ఞానము,వృక్ష శాస్త్రశాఖలు-----	7
4	వృక్ష రాజ్యము----	8
5	పుష్టించు మొక్కల స్వరూప శాస్త్రము---	13
6	ప్రత్యుత్పత్తి విధానాలు---	20
7	పుష్టించు మొక్కలలో లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి---	23
8	ఆవృతబీజాల వర్గీకరణ శాస్త్రము---	29
9	కుటుంబాలు---	30
10	కణం-జీవప్రమాణము---	32
11	జీవ అణువులు--	37
12	కణచుక్కము, కణవిభజన---	40
13	కణజాల శాస్త్రము---	42
14	అంతరస్వరూప శాస్త్రము---	44
15	వృక్ష ఆవరణశాస్త్రము---	47

జీవ ప్రపంచము

బకే దేశంలో వేర్యేరు ప్రాంతాలలో వేరు వేరు వ్యవహారిక నామాలు ఉంటాయి. ఇది ఎంతో సందిగ్గతకు దోహదం చేయును. జీవుల పేర్లు ప్రామాణికరణం చేయవలసిన ఆవశ్యకత ఉంది. గుర్తించిన ప్రతి జీవికి శాస్త్రియ నామాన్ని ఆపాదించడమే నామీకరణ. సేకరించిన జీవి పూర్తిగా కొత్తదా లేక పూర్వం తెలిసినదా అనే విషయాన్ని నిర్ధారించడ మే గుర్తింపు. గుర్తింపు పేర్చేరియంలతో పోల్చుడం, ఫ్లోరాలలోని కీలతో గుర్తించవచ్చు.

అంతర్జాతీయ వ్యక్తనామీకరణ నియమావళి(ICBN): ప్రతి జీవికి ఒక శాస్త్రియనామము ఉండాలి. సార్వత్రికంగా ఆమోదించిన సూత్రాలను అనుసరించి, ప్రతిజీవికి ప్రపంచవ్యాపితంగా ఆమోదయోగ్యమైన ఒక శాస్త్రియ నామము ఉండాలి. ప్రతి పేరులో రెండు పదాలు ఉంటాయి. ఒకటి ప్రజాతినామము రెండోది జాతినామము. ఈ విదంగా రెండు పదాలతో పేర్లు పెట్టు పద్ధని ద్వినామనామీకరణ అంటారు. దీనిని కరోలన్ లిన్సేయన్ వాడుకలోకి తెచ్చారు. ఉదాహరణకు మామిడి శాస్త్రియ నామము లో మాంజిఫెరా ప్రజాతి నామము, ఇండికా జాతి నామమును సూచించును.

నామీకరణలోని సార్వత్రిక నియమాలు,

1. శాస్త్రియనామాలు లాటిన్ బాపలో ఉండి ఇటాలిక్స్ లో ఉంటాయి.
2. శాస్త్రియనామములో మొదటి ప్రజాతిని, రెండో పదము జాతినామాన్ని తెలియచేయును.
3. శాస్త్రియనామమును చేతి వ్రాతతో తో ప్రాసినప్పుడు పేరు క్రింద వేర్యేరుగా గీత గీయాలి. ముద్రణలో ఇటాలిక్స్ లో సూచించాలి.
4. ప్రజాతిని సూచించే పదము పెద్ద అక్షరంతోను, జాతినామమును సూచించే రెండు పదమును చిన్నఅక్షరంతో ప్రారంభమౌతుంది.
5. శాస్త్రియనామము చివర ఆ మొక్కను వర్ణించిన వ్యక్తి లేదా శాస్త్రవేత్త క్లూప్టంగా ఉంటుంది. ఉదా. మాంజిఫెరా ఇండికా లిన్.

వర్గీకరణ: అన్ని జీవులను విడివిడిగా అధ్యాయమం చేయడం అన్నాధ్యం. ఒక నిర్ధిష్టక్రమాన్ని అనుసరించి సులువుగా పరిశీలించగల కొన్ని లక్షణాలను అధారంగా జీవులను అనువైన సమూహాలుగా అమర్చే ప్రక్రియను వర్గీకరణ అంటారు. వర్గీకరణలో వివిధ రకాలు(వర్గాలు) ఉంటాయి. దీనిని టాక్సాన్ లేదా వర్గం అంటారు. టాక్సాన్లు స్థాయిలకు ప్రతీకలు. లక్షణాలు అధారంగా జీవులను వివిధ టాక్సాన్లుగా వర్గీకరించవచ్చు. ఈ పద్ధతిని వర్గీకరణ శాస్త్రము అంటారు. వర్గీకరణ శాస్త్రములో లక్షణీకరణ, గుర్తింపు, నామీకరణ, వర్గీకరణ ప్రాథమిక అంశాలు.

స్థిరమాటిక్స్: వివిధ రకాల జీవులు వాటి వైవిధ్యాలు, సంబంధ బాంధవ్యాల అధ్యాయమాన్ని స్థిరమాటిక్స్ అంటారు. లాటిన్లో స్థిరమా అంటే లాటిన్లో ఒక పద్ధతితో కూడిన జీవుల అమరిక. దీనిలో గుర్తింపు, నామీకరణ, వర్గీకరణ పరిమాణరీతులను పరిగణలోకి తీసుకొంటారు. లిన్సేయన్ తన గ్రంథానికి స్థిరమా నేచురే అనే పేరు వాడారు.

వర్గీకరణ రకాలు: వర్గీకరణలో స్థాయి క్రము ప్రకారం వివిధ మెట్లు ఉంటాయి. ప్రతి మెట్లు ఒక స్థాయి లేదా రకాన్ని సూచిస్తుంది. మొత్తం వర్గీకరణ అమరికలో రకం ఒక భాగం కావడం వలన దీనిని వర్గీకరణ స్థాయి లేదా వర్గీకరణ రకమని, రకాలను కలిపి వర్గీకరణ స్థాయి క్రమము అని అంటారు. ప్రతి స్థాయి వర్గీకరణలో ఒక ప్రణాన్ని తెలియచేయును. వర్గీకరణ ప్రమాణం ఏ స్థాయిదైనా సరే దానిని టాక్సాన్ లేదా వర్గం అంటారు. ప్రతి టాక్సాన్ వర్గీకరణ ప్రమాణాన్ని సూచించును. ఈ వర్గీకరణ సముదాయాలు నిర్దిష్ట జీవసత్యాలుగా పనిచేయును. అన్ని జీవులలోని కనిష్ఠ ప్రమాణము జాతి. జీవుల వర్గీకరణలో ఉమ్మడి రకాలు, రాజ్యం, విభాగము, తరగతి, శ్రేణి, క్రమము, కుటుంబము, ప్రజాతి, జాతి.

జాతి: మాలికమైన పోలికలను కలిగిన జీవుల సముదాయమాన్ని వర్గీకరణ అధ్యాయమాలలో జాతి అంటారు.

ప్రజాతి: ఒక ప్రజాతి దగ్గర సంబంధాలు ఉన్న జాతులను కలిగి ఉంటుంది. ఒక ప్రజాతిని దగ్గర సంబంధాలు గల జాతుల సంకలితము.

కుటుంబము: సన్నిహిత సంబంధము గల ప్రజాతుల సముదాయము.

క్రమము: తక్కువ లక్షణాలు సారువ్యాత కలిగిన వేరు వేరు కుటుంబాలను కలిగి ఉంటుంది.

శ్రేణి: వేరు వేరు క్రమాలను కలిగి ఉంటుంది.

తరగతి: పోలికలు గల శ్రేణులను కలిగి ఉంటుంది.

విభాగము లేదా ఘైలం: పోలికలు గల తరగతులను దీనిలో ఉంచుతారు.

రాజ్యం: వివిధ విభాగాలకు చెందిన మొక్కలను అత్యున్నత ప్రమాణమైన వృక్షరాజ్యములో చేర్చుదురు.

వర్గీకరణ స్థాయిలు: రాజ్యము, విభాగము, తరగతి, శ్రేణి, క్రమము, కుటుంబము, ప్రజాతి, జాతి. ఇది అరోహణ క్రమములో వర్గీకరణ ప్రమాణాలనుచూపు స్థాయి క్రమము అమరిక.

వర్గీకరణ సహాయకాలు:

1. హౌర్సీరియం: నేకరించిన మొక్కను అనబెట్టి, ప్రెస్ చేసి, భద్రపరుచు ప్రదేశాన్ని హౌర్సీరియం అంటారు. ఈ పీటలు నేకరణ తేది, స్ఫురము, స్టోనిక నామము, కుటుంబము, నేకరించిన వారి పేరు గల గుర్తింపు చీటి కలిగి ఉంటుంది. ఇంద్రండ్రోని క్రూ వద్ద గల రాయల్ బోటానిక్ గార్డ్స్ నే అతి పెద్ద హౌర్సీరియంను కలిగి ఉంది. ఇది మొక్కలను గుర్తించుటకు తోడ్పడు అంతర్జాతీయ కేంద్రము.

డిజిటల్ హౌర్సీరియంలో హౌర్సీరియం నమూనా ప్రతిబింబాలు వాటికి సంబంధించిన సమాచారం ఉంటుంది. దీన్ని అంతర్జాలంలో వినియోగం కోసం ప్రచురిస్తారు.

2. వృక్ష శాస్త్ర ఉద్యానవనాలు: ఇవి సంప్రదింపుల కోసం సజీవ మైన మొక్కలను కలిగి ఉంటాయి. మొక్కలను తేలికగా గుర్తించుట కోసం వృక్షాలను పెంచుతారు. ప్రతి మొక్కకు దాని శాస్త్రీయ నామము, కుటుంబము గల చీటి కలిగి ఉంటుంది. సుప్రసిద్ధ బోటానికల్ గార్డ్స్ క్ల్యూలో ఉంది.

ఇండియన్ బోటానికల్ గార్డ్స్ - హోరాలో ఉంది. నేపనల్ బాటానికల్ రిసెర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్ - లక్కోలో ఉంది.

3. ముఖ్యజియం: జీవ సంభంద మూలాలు విద్యాసంస్థలైన పాతళాలలు, కణాశాలల్లో నెలకొల్పుతారు. ముఖ్యజియంలలో భద్రపరిచిన వృక్ష, జంతు నమూనాలను సంప్రదింపులకు తోడ్పడును. నమూనాల్ని పాతలలో గాని లేదాజాడిలలోగాని నిలువ వుంచే ద్రావకములో భద్రపరుస్తారు. వృక్ష, జంతు నమూనాలను ఎండిన స్థితిలో కూడా నిలువచేస్తారు.

4. కీ: వివిధ రకాల జంతువులు, మొక్కలు మద్య ఉన్న పోలికలు, వ్యత్యసాల ఆధారంగా వాటి గుర్తింపుకు తోడ్పడు మరొక వర్గీకరణ సహాయకం కీ. కీలు సాదారణంగా క్లోట్ అన బడు జంతులుగా ఉన్న విభిన్న లక్షణాల పై ఆధారపడును. రెండు వ్యతిరేఖ లక్షణాలలో ఒక దానిని ఎంపిక చేసి, రెండవ దానిని వదిలి వేయుదురు. కీ లోని ప్రతి వాఖ్యము లీడ్ అంటారు. వివిధ వర్గీకరణ ప్రమాణాలైన కుటుంబము, ప్రజాతి, జాతులకు వేర్చే వర్గీకరణ కీ లు అవసరం.

ఛోరాలలో ఒక నిర్ధిష్ట ప్రదేశం వైశాల్యంలోని మొక్కల అవసం, వితరణలను గురించిన ఖచ్చిమైన సమాచారం ఛోరాలలో నిర్మిష్టమై ఉంటుంది. ఇవి ఒక నిర్దేశిత ప్రాంతంలో పెరిగే వృక్ష జాతులను విషయసూచికను అందచేయును.

మాన్యయల్ని ఒక ప్రదేశంలోని జాతుల పేర్లను గుర్తించడానికి తోడ్పడు సమాచారాన్ని అందిస్తాయి.

మొనోగ్రాఫ్లు ఏదో ఒక వర్గానికి చెందిన సమాచారాన్ని మాత్రమే కలిగి ఉంటాయి.

జీవ శాస్త్ర వర్గీకరణ

లిన్యూయన్ రెండు రాజ్యాల భావన: జంతువులు మరియు వృక్షాలు గలవ.

ఆర్. హెచ్. విటాకర్ 1969లో ఐదు రాజ్యాల వర్గీకరణను ప్రతిపాదించారు. అవి. 1. మొనీరా, 2. ప్రాటిస్టా, 3. శిలీంద్రాలు, 4. మొక్కలు, 5. జంతువులు.

ఈ వర్గీకరణకు ప్రధాన ప్రాతిపదికలు, కణ నిర్మాణము, ధాలన్ సంవిధానము, పోషణ రకం, ప్రత్యుత్పత్తి, వర్గవికాసనంబంధాలు.

1. మొనీరా రాజ్యము : - 1. కేంద్రక పూర్వజీవులను మొనీరా రాజ్యములో చేర్చినారు.

ఉదా: - అర్ధబాక్సీరియాలు, యూబాక్సీరియాలు, మైకోఫోన్స్స్సులు, ఆక్సినోమైసిటీన్లు.

1. అర్ధబాక్సీరియాలు:- కణ కవచములో పెఫ్టిడ్స్ట్రైకాన్ బడులుగా సూడోమ్యూరిన్ ఉంటుంది.

కణత్వచములో శాఖాయుత లిపిడ్ శృంఖలాలు ఉంటాయి. ఇవి తీవ్రమైన పరిస్థితులలో మనుగడ సాగించ గలవ.

ఉదా: - అధిక లవణయుత ప్రాంతాలు- హోలోవైల్స్, వెడెచలములు- ధర్మో అనిడోవైల్స్,

బురద ప్రదేశాలు- మిథనోజెన్లు (అవులు, గేదెలు వంటి రుమినేట్ల జీర్ణశయంలో జీవిస్తూ పేడ నుండి మీథెన్ (బయోగ్యాన్) ఉత్తుత్తికి తోడ్పడును.)

2. యూబాక్సీరియాలు:- సర్ప్యత్రా వ్యాపితం. సూక్ష్మజీవులలో అధికము. తీవ్రమైన ఆవాసాలలో, పరాన్సుజీవులుగాను,

సహజీవన జీవులుగా జీవించగలవు.

బాక్సీరియాలు రకాలు:- కోనే: గుండ్రని, బాసిల్లన్: దండాకారం, విబ్రియో: కమా ఆకారం, సైరిల్లమ్: సర్పిలాకారం. కణకవచము పెఫ్టిడ్ గైకాన్ నిర్మితము. కణత్వచములోని ముడుతలను మీసోసోములు అంటారు. జన్మపదార్థము కేంద్రక త్వజము చేత ఆవరించకుండా నగ్గుంగా ఉంటుంది. రైబోసోములు తప్ప ఇతర కణాగాలు ఉండవు. చలించుటకు కశాభాలు ఉంటాయి. బాక్సీరియాలు స్వయంపోషితాలు. కొన్ని రసాయన స్వయంపోషితాలు, అధిక సంఖ్యలో పరపోషితాలు. కొన్ని పూతికాహలు.

సయనోబాక్సీరియాలు(నీలి ఆకుపచ్చ శైవలాలు):- క్లోరోఫిల్-ఎ కలిగి కిరణజన్య సంయోగ క్రియ స్వేచ్ఛలు. ఇవి ఏకణంగాను, సహనివేశకంగాను, తంతురూపంలో ఉంటాయి. కణంలోని జీవ పదార్థం మధ్యభాగములో క్రొమాటిన్ పదార్థము కలిగి వర్షరహిత సెంట్రోఫ్లోజిం ఉంటుంది. దీని చుట్టూ వర్షయుత క్రొమోఫ్లోజిం ఉంటుంది. సహనివేశాలు, ట్రైకోమ్లు లేదా తంతువులు జిగురు పొరతో చుట్టూ బడి ఉంటాయి. కలుపితమైన నీటిలో ఇవి మంజరులను (బుడగలు) ఏర్పరుచును. నీనిలో కొన్ని పోటిరోసిస్ట్లును కలిగి వాతావరణములోని నత్రజనిని స్థాపికరించును.డదా:- నాస్టోక్, అనబీనా. అలైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి సమయంలో అక్కెనీట్స్, హర్గుగోనియం ముక్కలు గాని ఏర్పరుచును. శాఖియ ప్రత్యుత్పత్తి దశలో కశభాలు ఉండవు.

బాక్సరియాలు కణ విచ్చుత్తి ద్వారా ప్రత్యుత్పత్తి జరుపుకొంటాయి. ప్రతికూల పరిస్థితులలో సిద్ధబీజాలు ద్వారా ఆలైంగిక్స్‌త్తి చేయును. డియన్స్ రవాణా ద్వారా లైంగిక్స్‌త్తి ప్రత్యుత్పత్తి జరుపు కొంటాయి.

మైకోప్సాన్యలు: కణకవచము లేకుండా బహుళ రూపాలలో ఉండే జీవులు (ప్రియోమార్కి). చిన్న జీవ కణాలు.

ఆమ్జని లేని పరిస్థితులను తట్టుకోగలవు. వ్యాధులను కల్పిస్తాయి. ఉదా: మొక్కలలో మంత్రగతై చీపురుకట్ట, పశులలో ప్రీరోమ్యమానియా, మనుషులలో మైకోప్లాస్టర్ యురిడ్రెటిన్ వంటి వ్యాధులు కల్పిస్తాయి.

ఆశ్చర్యమైనిటిన్:- ఇవి శాఖాయుత తంత్రముప బాక్టీరియాలు. వర్గాలలో కిరణాకారపు సమూహాలను ఏర్పరుచును.

కణకవచములో మైకోలిక్ అముము ఉంటుంది. ఇవి పూతికాహోరులు లేదా విచినుకారులు.

కొరినోబాక్టిరియం, మైకోబాక్టిరియం లాంటివి పరాన్నజీవులు. స్నేషోమైనిన్ ప్రజాతి సూక్ష్మజీవ నాశకాలను ఉత్పత్తి చేయును.

2. ప్రాచీన్స్ రాజ్యములు:- ఏక కణ నిజకేంద్రక జీవులను ప్రాచీన్స్ లో చేర్చినారు.

ఉదా:- జలచరాలైన క్రెసోప్పట్లు, డెనోప్పాజెల్లేట్లు, యుగ్లినాయిడ్స్, జిగురు బూజులు, ప్రోటోబోవన్సు.

జవి వృక్షాలు, జంతువులుకు, శిలీంద్రాలుకి అనుసంధానాలుగా ఉంటాయి. కేంద్రకము, త్వచయుత కణాంగాలు కలిగి ఉంటాయి. కొన్నింటిలో కశభాలు లేదా శైలికలు ఉంటాయి. అల్లెంగికంగా కణవిచ్ఛత్తి ద్వారా, సిద్ధబీజాలను ఉత్పత్తి చేయుట ద్వారా లైంగికంగా సంయోగబీజాల సంయోగము, సంయుక్తబీజము ఏర్పడుట ద్వారా ప్రత్యుత్పత్తి జరుపుకుంటాయి.

క్రిసోఫైట్లు:- దీనిలో డయాటమ్లు, డెస్ట్రిక్షన్లు గలవు. మంచినీరు, సముద్రాన్ని గల ప్రదేశాలలో పెరుగుతాయి.

సూక్ష్మజీవులు. ప్రవకాలు(ఆచేతనంగా తేలుతూ ఉంటాయి). కిరణజన్య సంయోగ క్రియ జరుపుకొనును.

కణకవచము పెంకు వలె ఉండి, పై పెంకును ఎప్పిధీకా అని, క్రింది దానిని హైపోధీకా సబ్బు పెట్టే వలె అమరి ఉంటాయి. వీని ఆవాసాలు కణకవచ నిక్కేపాలుగా ఉంటాయి. బిలియన్ సంవత్సరాల వీని సంచయనాలను డయాటమేసియన్ మృత్తిక లేదా కైనిల్గర్ అని పిలుస్తారు. సిలికాన్ కలిగి ఉండుట వలన గరుకుగాను, రంధ్రయుతంగా ఉండుట వలన పాలిష్ చేయడానికి, నూనెలు, ద్రవాలను వడగట్టడానికి వాడుతారు.

డయాటమ్సు రకాలు - నిర్వాణము, సౌష్టవము ఆధారంగా రెండు రకాలు అని.

1. సంప్రేశన డయాటమ్లు - కేంద్రియ సౌష్టవము గలవి.
 2. పెన్సోన్లన్ - ద్విపార్క్స్ సౌష్టవము గలవి.

ద్వాదా విష్ణుత్తీ ద్వారా అలైంగికోత్పత్తి, ఆక్షస్మారుల ద్వారా లైంగికోత్పత్తి జరుగును. ఆక్షస్మారులు పునరుత్సేజక సిద్ధబీజాలు.

డైనోఫ్లాజెల్లేట్లు:- ఉప్పునీటిలో పెరుగును. కిరణజన్య సంయోగ క్రియ జరువుకొనును. కణాలలోని వర్ధదాలను బట్టి పనుపు, ఆకుపచ్చ, గోదుమ, నీలి లేదా ఎరుపు రంగులలో ఉంటాయి. కణకవచాల వెలుపలితలం పై సెల్యూలోజ్ ఘలకాలు ఉంటాయి. రెండు కశాభాలు ఉంటాయి. కశాభాల బొంగరపు చలనాల వలన వీనిని విర్ణింగ్ విషాలు అంటారు. కేంద్రక అంతర్ధ దశలో కూడా సాంద్రికరణ చెందిన క్రోమోసోములు ఉంటాయి. క్రోమోసోములలో హిస్టోన్లు ఉండవు. వీనిని మీసోకారియాన్ అంటారు. నాక్టిల్యూకా జీవసందీప్చిని చూపును. గోనియోలాక్స్ లాంటి

ఎరువు రంగు డైనోషాజెల్లేట్ అతి త్వరితగతిన వృద్ధి చెంది మధ్యదరా సముద్రములో ఎరువు రంగు అలలుగా కనపడును. వీటి నుండి వెలుబడు విషపదార్థాల వలన సముద్ర చేపలు చనిపోవును.

యుగ్మినాయిడ్లు:- నిలువ వున్న మంచినిటిలో పెరుగు జీవులు. కణకవచము బదులుగా అధిక ప్రోటోన్ నిర్మిత నమ్మిత గల పెల్లికిల్ ఉంటుంది. ఒక పొట్టి ఒక పొడుగు కశభాలు కలిగి ఉంటాయి. కణ పూర్వ భాగములోని అంతర్వలనములో పైటోస్టోమ్, పైటోఫారింగ్స్, రిజర్వోయర్ అను భాగాలు ఉంటాయి. రిజర్వోయర్ త్వచం పై కాంతి సూక్ష్మగ్రావ్యాత గల స్టైగ్ లేదా కాంతి చుక్క ఉంటుంది. కాంతి లభించనప్పుడు సూక్ష్మజీవులను భక్షించును. ఉన్నత శ్రేణి మొక్కల వర్ష ద్రవ్యాలను పోలిన వర్షావ్యాలు ఉంటాయి. **అనుషైర్ఫ్స్ విచ్చుత్తి ద్వారా ప్రత్యుత్పత్తి జరుపు కొనును.** యుగ్మినాలో పొమెల్లా దశ గుర్తించ వచ్చును.

జిగురుబూజులు:- పూతికాహారులు. బహుకేంద్రకయుతము. జీవపదార్థము ప్రాస్ాద్యత్వచము చే కప్పబడి ఉంటుంది. కుళ్చిన పదార్థాల పై చలిస్తూ పదార్థాలను కబళించును. అనుకూల పరిస్థితులలో ప్లాస్టిక్స్ డియం అను సముచ్చయనం ఏర్పడును. ఇది అనేక అడుగుల వరకు వ్యాపించును. ప్రతికూల పరిస్థితులలో ప్లాస్టిక్స్ డియం నుండి ఘలనాంగాలు ఏర్పడును. వాటి కొనలలో సిద్ధబీజాలు ఉంటాయి. సిద్ధబీజాలు నిజమైన గోడలు కలిగి ఉంటాయి. ప్రతికూల పరిస్థితులలో అనేక సంవత్సరాలు జీవించగలవు. సిద్ధబీజాల ద్వారా గాలి ద్వారా వ్యాప్తి చెందును.

ప్రోటోజోవన్లు:- పరపోషితాలు. జంతువుల ఆదిమ బంధువులు. కణకవచము ఉండదు. జీవపదార్థము ప్లాస్టిక్స్ చముచే కప్పబడి ఉంటుంది. ఇవి నాలుగు ప్రధాన సమూహాలు. ఆవి. 1. అమీబాయిడ్ ప్రోటోజోవన్లు, 2. ప్లాజెల్సేట్ ప్రోటోజోవన్లు, 3. సీలియేట్ ప్రోటోజోవన్లు, 4. స్టోరోజోవన్లు.

1. **అమీబాయిడ్ ప్రోటోజోవన్లు:-** నీటిలో జీవించును. మిథ్యాపాదాలతో చలించును. సముద్రపు జాతులలో సిలికాగల పెంకు వంటి నిర్మాణాలు ఉంటాయి. ఎంటమీబా పరాన్నజీవి.

2. **ప్లాజెల్సేట్ ప్రోటోజోవన్లు:-** స్వేచ్ఛజీవులు లేదా పరాన్నజీవులు. కశభయుతము. త్రైపోసోమా- స్లిపింగ్ సిక్సెన్ వ్యాధి కలిగించును.

3. **సీలియేట్ ప్రోటోజోవన్లు:-** శైలికల ద్వారా చలించును. వీటిలో గుంట లేదా జీర్ణాశయము వెలుపలికి తెరుచుకొంటుంది. శైలికల సమన్వయ చలనం వల్ల ఆహారం గల్లేట లోకి నెట్లుబడును. ఉదా పారమీసియం.

4. **స్టోరోజోవన్లు:-** జీవిత చక్రములో సంక్రమక సిద్ధబీజిడం లాంటి దశలు ఉంటాయి. ఉదా మలేరియా పరాన్నజీవి-ప్లాస్టిక్స్ డియం.

3. **శిలీంద్రా రాజ్యము:-** పరపోషిత జీవులు. స్వేరూపము, ఆవాసములో పైవిధ్యమును చూపును. రోట్టే బూజు, తినదగిన పుట్టగుడుగులు, టూడ్స్ స్నోల్స్, ఆకులపై తెల్ల మచ్చలు కలిగించు అల్యూగో, రోట్టే, బీరు తయారిలో ఉపయోగపడు ఈస్ట్. గోదుమ పై కుంకుమ తెగులు కలుగ చేయు పక్కినీయా, సూక్ష్మజీవనాశకాలుకు కారణమైన పెన్నిలియం వంటివి శిలీంద్రాలు. వేడి, గాలిలో తేమ, గల ప్రాంతాలలో పెరుగును. కనుక ఆహార పదార్థాలను రిఫ్రిజిరేటర్లో ఉంచుతాము.

ఈస్ట్ తప్ప మిగిలినవి తంతురూప శిలీంద్రాలు. దారం వంటి పోడవైన పోగులను శిలీంద్రా తంతువులు అంటారు. శిలీంద్ర తంతువుల వలను శిలీంద్రజాలము అంటారు. తంతువులు బహుకేంద్రయుత జీవపదార్థాలను కలిగి ఉండును. శిలీంద్రాల కవచాలు శైలిక్స్, పాలిశాఖరైడ్లను కలిగి ఉండును. నిలువ ఆహార పదార్థాలు గైకోజ్స్ ను. శిలీంద్రాలు పరపోషితాలు. కొన్ని మృతి చెందిన అదఫ్సు పదార్థాల నుంచి కరిగిన సెంద్రియ పదార్థాలను గ్రహిస్తాయి. వీనిని పూతికాహారులు అంటారు. జీవించి ఉన్న మొక్కలు, జంతువులు పై ఆధారపడు వానిని పరాన్నజీవులు అంటారు. లైకేనులలో శైవలాలతోను, శిలీంద్రామూలలలో ఉన్నత శ్రేణిమొక్కల వేరు వ్యవస్థలతో సంభంధాన్ని కలిగి ఉంటాయి.

శిలీంద్రాలలో శాఖియ ప్రత్యుత్పత్తి మొక్కలగుట ద్వారా, కణవిచ్చుత్తి ద్వారా, ప్రరోహలు ఏర్పడుట ద్వారా జరుగును. అలైంగికోత్తత్తు కొనిడియాలు, సిద్ధబీజాశయ సిద్ధబీజాల ద్వారా, గమన సిద్ధబీజాల ద్వారా జరుగును. లైంగికోత్తత్తు గోళాకార సిద్ధబీజం, ఆస్టోస్టోరులు, బసిడియాస్టోరులు ద్వారా జరుగును. వివిధ రకాల సిద్ధబీజాలు ఘలనాంగాల లో ఏర్పడును. లైంగిక చక్రములో 3 దశలు కలిగి ఉంటుంది.

1. చలనశీల లేదా చలన రహిత సంయోగబీజాలలోని జీవ పదార్థాల కలయికను ప్లాస్టిక్స్ గమి అంటారు.

2. కేంద్రకాల సంయోగమును కారియోగమి అంటారు.

3. సంయుక్త బీజములో క్షుయకరణ విభజన ద్వారా ఏక స్థితిక సిద్ధబీజాలు ఏర్పడును.

లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తిలో అవిరుద్ధ సంయోగా బీజాలు రెండు సంయోగము చెంది ద్వాయస్థితిక కణాలు ఏర్పడును. శిలీంద్రాలు ఫలనాంగాలను ఏర్పరుచును. శిలీంద్రాలు 4 తరగతులు అవి.

పైకోమైసిటీస్: వీటిని శైవల శిలీంద్రాలు అంటారు. నీనోనైటిక్ స్థితి లేదా బహుకేంద్రకయుత స్థితి ఉంటుంది.

అలైంగికోత్పత్తి సిద్ధబీజాల ద్వారా జరుగును. సంయోగ బీజాల కలయిక ద్వారా సంయుక్తబీజం ఏర్పడును.

సంయోగబీజాలు ఒకే రకంగా(సమసంయోగబీజాలు), భిన్నంగా (అనమసంయోగము లేదా అండ సంయోగము) ఉంటాయి. ఉదా: మ్యూకార్, రైజోఫస్, అల్యూగో

ఆస్కోమైసిటీస్:- సాక్ ఫంగై ఏకకణజీవులు. ఉదా: రస్సు(శభారోమైసిటీ). లేదా బహుకణయుతాలు ఉదా: పెన్సిలియం. ఇవి పూతికాహారులు. ఇవి పూతికాహారులు, విచ్చిన్సుకారులు, పరాన్సుజీవులు, లేదా కోప్రోఫిలన్ (పేడ పైన పెరిగేవి). తంతుజాలం, శాఖాయుతం, పటయుతంగా ఉంటుంది. కొనిడియాలు, కొనిడియోఫోర్లపై బాహ్యజనితంగా ఏర్పడును. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తిలో ద్వికేంద్రక దశలో ఆస్కోజీన్స్ తంతువులు ఏర్పడును. ఆస్కోస్పోరులు అమై వంటి సంచలలో ఏర్పడును. ఆస్కోన్సిలలో కారియోగమి, క్షుయకరణ విభజన జరుగును. ముఖ రంద్రములేని ఆస్కోకార్స్‌ను క్లిప్పోఫీసియం అంటారు. కూజాకారంలో ఉండి కొన భాగం తెరుచుకొను ఆస్కోకార్స్‌ను పెరిదీసియం అని, సాసర్ ఆకారంలోని ఆస్కోకార్స్‌ను అపోడిసియం అని అంటారు. ఉదా: ఆస్కోర్టిల్స్, క్లావిసెప్స్, పెన్సిలియం, స్యూరోస్పోరా. మొరల్స్, ట్రఫల్స్ తినదగినవి, రుచికరమైనవి.

బెనిడియోమైసిటీస్:- పుట్టగొడుగులు, బ్రాకేట్ ఫంగై లేదా పఫ్ బాల్స్ వీనిని క్లబ్ ఫంగై అంటారు. మట్టి, దుంగలు, చెట్ల మొదలు, మొక్కల దేహాలపై పరాన్సుజీవులుగా పెరుగును. కుంకుమ, కాటుక కల్గించు శిలీంద్ర తంతువులు శాఖాయుతంగా, పటనహితంగా ఉంటాయి. అలైంగిక సిద్ధబీజాలు ఉండవు. ముక్కలగుట ద్వారా శాఖియాత్పత్తి జరుగును. లైంగికావయవాలు పుండవు. వేరు వేరు పైయిస్ శాఖియ తంతువుల ప్లాస్టిక్ గమి పలితంగా ద్వికేంద్రకయుత ద్వాతీయ శిలీంద్రజాలమును ఏర్పరుచును. వీటి నుండి బెనిడియాలు ఏర్పడి, వానిలో కేంద్రక సంయోగము, క్షుయకరణ విభజన ద్వారా బెనిడియోస్పోరులు ఉత్పత్తి అగును. బెనిడియాలు బెనిడియోకార్స్‌లో ఉంటాయి. ఉదా:- అగారిక్స్, యుస్టిలాగో(కాటుక తెగులు), పక్కినీయా (కుంకుమ తెగులు) పాలిపోరన్(బ్రాకేట్ శిలీంద్రము)లైకోఫర్డ్స్(పఫ్ బాల్స్).

డ్యూటీస్మైసిటీస్:- వీనిలో శాఖియ అలైంగిక దశలు మాత్రమే గుర్తించడము వలన వీనిని ఇంపర్‌ఎక్స్ ఫంగై అంటారు. లైంగిక దశను కనుగొన్న తరువాత తరగతులలో చేరుస్తారు. కొన్న సార్లు అలైంగిక దశకు ఒక పేరు, లైంగిక దశకు ఒక పేరు ఉంటుంది. లైంగిక దశను గుర్తించిన తరువాత ఆస్కోమైసిటీస్, బెనిడియోమైసిటీసిలలో చేరుస్తారు. డ్యూటీస్మైసిటీస్లు అలైంగిక దశకు చెందిన కొనిడియాల ద్వారా ప్రత్యుత్పత్తి జరుపుకొనును. శిలీంద్రజాలం పటయుతం, శాఖాయుతం. వీనిలో కొన్న పూతికాహారులు, పరాన్సుజీవులు. కొన్న లిట్టర్లో జీవించు విచ్చిన్సుకారులు ఉదా: అల్ఫర్మేర్చియా, కొల్పిటోత్రైబిమ్, ట్రైకోడెర్మ్.

4. వృక్ష రాజ్యము:- నిజ కేంద్రకయుత, హరితయుత జీవులు. కొన్న పొక్కికంగా పరాన్సుజీవులు ఉదా కీటకాహారి మొక్కలు. కణకవచము సెల్యూలోజ్ నిర్మితము, శోషిత పోషణ చూపును. వీనిలో శైవలాలు, బ్రయోపైట్లు, టెరిడోపైట్లు, వివృతబీజాలు, ఆవృతబీజాలు.

5. జంతు రాజ్యము:- బహుకణయుతమైన పరపోషిత నిజకేంద్రకజీవులు. ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా మొక్కలపై ఆధారపడును. ఆపోరాన్ని అంతర్గత కోశములో జీర్ణించుకొని కోవ్వుల రూపంలో నిలువ చేసుకొంటాయి. పోషణ విధానం- జంతువ భక్షణ మింగడం ద్వారా జరుగును. నిర్దిష్ట పెరుగుదల పద్ధతిలో ప్రాడజీవులుగా అభివృద్ధి చెందును. గ్రాహక, నాడి మొటార్ వ్యవస్థను కలిగి ఉంటాయి. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి అడ మగ జీవుల కలయిక ద్వారా పిండాఫి వృధి జరుగును.

అరు రాజ్యాల వర్గీకరణ: కార్బో వోన్ ప్రతిపాదించారు. మొనీరా స్థానములో బాక్సీరియా, అర్మియా అను రెండు ప్రత్యేక రాజ్యాలను చేర్చారు. అరు రాజ్యాలలో బాక్సీరియాలు, అర్మిబాక్సీరియాలు, ప్రోటోస్టో, శిలీంద్రాలు, మొక్కలు, జంతువులు. రైబోసోము ఉప ప్రమాణాన్ని మార్కుర్గా వినియోగించి పరిణామ సంబంధాలను అధ్యాయనం చేసినారు. అరు రాజ్యాలను మూడు డామైన్లుగా గుర్తించారు. అవి బాక్సీరియా, అర్మియా, యుకారియా. ఇవి పురాతన

జీవ సముదాయం ప్రోజెక్ట్ నుండి ఏర్పడినాయి అని భావించారు. ఆర్కియా, యుక్రాయిల మద్య బాక్సీరియాల కంబే ఎక్కువ సంబంధాలు ఉన్నాయని గుర్తించారు.

వైరన్లు, వైరాయిడ్లు, ప్రియాన్లు, లైకేస్లు

విటాకర్ ఐదు రాజ్యాలలో లైకేస్లు, కణరహిత వైరన్లు, వైరాయిడ్లు, ప్రియాన్లల ప్రస్తావన లేదు.

వైరన్లు: కణ నిర్మాణము గల జీవులను సజీవులుగా భావిస్తే కణరహిత వైరన్లు సజీవులు కాదు. ఒక సారి కణానికి సంక్రమిస్తే కణ యాంత్రికాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకొని ఆతిథేయి మరణానికి దారితీయును. వైరన్ అనగా విషపూరిత ద్రవం. ఈ పదాన్ని ప్రాశ్వర్ ప్రవేశపెట్టారు. వైరన్లు అవికల్పపరాన్నజీవులు. వైరన్లలో కేంద్రకామ్లము, ప్రోటీన్ ఉడుగును కాప్సైడ్ అంటారు. టోబాకో మొజాయిక్ వైరన్, హ్యామెన్ ఇమ్యూన్స్ వైరన్లు ఆర్యాన్వె గల వైరన్లు. బాక్సీరియోఫాజీలలో కేంద్రకామ్లము డియాన్వె ఉంటుంది.

వైరాయిడ్: కేంద్రకామ్లము ఆర్యాన్వె కలిగి, ప్రోటీన్ ఉడుగు ఉండదు. పొటాటో స్పీండిల్ టూబర్ వ్యాధి కలిగించును. వైరాయిడ్లలో తక్కువ అణుభారము గల ఆర్యాన్వె ఉంటుంది.

ప్రియాన్లు: కేంద్రకామ్లము లేకుండా ప్రోటీన్ ఉడుగు మాత్రమే ఉంటుంది. ఇది మ్యాడ్ కొ వ్యాధిని గొరెలలో స్నేచ్ వ్యాధిని కల్గించును.

లైకేస్లు: శైవలం, శిలీంద్రం మద్య పరస్పర సహజీవన సంబంధం ఉంటుంది. శైవల అనుఘుటకాన్ని మైకోబియాంట్ అని, శిలీంద్ర అనుఘుటకాన్ని మైకోబియాంట్ అని అంటారు. శైవలం స్వీయంపోవితం, శిలీంద్రం పరపోవితం. శైవలం శిలీంద్రం కోసం ఆహారం తయారుచేయును. శిలీంద్రం శైవలానికి ఆవాసం, ఖనిజాలు, నీరు శాఖించి అందించును. లైకేస్లు అతి మంచి కాలుష్య సూచికలు. కలుపిత ప్రాంతాలలో లైకేస్లు పెరగపు.

మొక్కల విజ్ఞానము- వృక్ష శాస్త్ర శాఖలు

మొక్కలకు సంబంధించిన జీవ శాస్త్రాన్ని వృక్షశాస్త్రము అని అంటారు. గ్రీకుభాషలో bous అనగా పశువులు అని, bouskein పశువుల మేత అని, కాలక్రమేణా bouskein అనే పదము నుంచి botane ఏర్పడి, అది botany గా వాడుకలోకి వచ్చింది.

క్రీస్తువూర్యం 4000 సంవత్సరాలనాటికి ఈజిప్పు దేశస్థలు, అస్సిరియన్లు, పైరు మొక్కలు, ఫలవృక్షాలుకు సంబంధించిన సమాచారమును చిత్రాలరూపములో(హోరోగ్రాఫిక్స్) నమోదు చేశారు.

మన దేశములో క్రీస్తువూర్యం 1300 సం|| కాలంలో పరాశరుడు రచించిన కృషిపరాశరంలో వ్యవసాయమును గురించి, కలుపు మొక్కలను గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. ఈయన రచించిన వృక్షాయుర్వేదంలో ఎన్నో రకాల అడవులను గురించి, బాహ్య, అంతర్మిర్మాణ లక్షణాలను గురించి, జౌవదమొక్కలను గురించి వివరించారు.

క్రీస్తువూర్యం 340 సం||లో వృక్షశాస్త్ర పితగా భావించే థియోప్రాస్టన్ రచించిన ది హిస్టోరియా స్లాంటారమ్ అను గ్రంథములో సుమారు 500 మొక్కల బాహ్య, అంతర్మిర్మాణ లక్షణాలను వివరించారు.

16,17 శతాబ్దాల పునరుజ్జీవన కాలంలో అనగా హెరాలిస్టుల యుగములో సహజ ఆవరణములో పెరుగుతున్న మొక్కల అధ్యాయమునం ప్రారంభమైనది. ఒప్పద మొక్కలను గుర్తించి హెరాల్స్ అను గ్రంథాలలో వర్ణించారు.

గాన్సర్డ బాహిన్ మొట్టమొదటగా 6000 మొక్కలకు సంబంధించి వర్ణన, గుర్తింపు లక్షణాలను ప్రచరించి, ద్వినామ నామీకరణ విధానమును ప్రవేశపెట్టారు.

1665లో రాబర్ట్ హాక్ మొక్క కణాన్ని కనుక్కోవడం, మైక్రోగ్రాఫియా అను గ్రంథమును రచించారు.

18వ శతాబ్దిలో కెరోలన్ వాన్ లిన్సేయన్ ద్వినామ నామీకరణ విధానమును వాడుకలోకి తెచ్చారు.

లైంగిక వర్గికరణ వ్యవస్థను ప్రతిపాదించారు.

వృక్ష శరీర ధర్మ శాస్త్ర వితామహండు స్నీఫెన్ హేల్స్ మొదటిసారిగా వేరుపీడనము వల్ల దారునాళాల ద్వారా నీటి ప్రసరణ జరుగును అని కనుగొన్నారు.

19వ శాతాబ్దిలో గ్రిగర్ జొహన్ మెండల్ బరాని మొక్క పై సంకరణ ప్రయోగాలు జరిపి, అనువంశిక సూత్రాలను ప్రవేశపెట్టి జన్మశాస్త్ర పితగా ప్రసిద్ధికికెక్కాడు.

వృక్ష శాస్త్రవిభాగాలు:

స్వరూప శాస్త్రము: మొక్కలోని వివిధ భాగాల అధ్యాయనం, వర్ణనకు సంబంధించినది.

మొక్కల వర్గికరణకు ఆధారం. దీనిలో రెండు భాగాలు గలవు. అవి,

బాహ్యస్వరూప శాస్త్రము: మొక్కభాగాలైన వేరు, కాండము, పత్రము, పుష్పము, ఘలము, విత్తనముల బాహ్యస్వరూప లక్షణాల అధ్యాయనం.

అంతర స్వరూప శాస్త్రము: వివిధ భాగాల అంతర్భుజాలను గురించి తెలుపును. ఇది రెండు రకాలు.

కణజాల శాస్త్రము: మొక్కలోని వివిధ కణజాలాలను వివరించును.

అంతర్భుజాల శాస్త్రము: మొక్కలోని వివిధ భాగాల అంతర్భుజాలను వివరించును.

కణ జీవ శాస్త్రము: కణము, కణాంగాల నిర్మాణము, విధులు, వాటి విభజనకి సంభంధించినది.

పిండోత్పత్తి శాస్త్రము: త్రీ, పురుష సంయోగబీజాలు ఏర్పడుట, ఘలదీకరణ విధానము, పిండము,

అంకురచ్ఛదము, విత్తనాలు ఏర్పడుటకు సంబంధించినది.

పరాగు రేణు శాస్త్రము: పరాగరేణువుల ఉత్పత్తి, నిర్మాణము వంటి అంశాల అధ్యాయనం.

వృక్ష వర్గికరణ శాస్త్రము: లేదా సిస్టమాటిక్ భాటునీ: వృక్ష శాస్త్రములోని వివిధ శాఖల సమాచారము ఆధారంగా మొక్కలను గుర్తించుట, నామికరణ, సంబంధిత వర్గాలుగా వర్గీకరించుట ఈ శాఖకు చెందిన అంశాలు.

వృక్ష శరీర ధర్మశాస్త్రము: మొక్కలలో జరుగు నీరు, ఖనిజలవణాల శోషణ, జీవక్రియలైన కిరణజన్యసంయోగ క్రియ, శ్వాసక్రియ, నత్రజని సంశేషణ పెరుగుదల ను గురించిన అధ్యాయనం.

వృక్ష అవరణ శాస్త్రము: మొక్కలు అవి నివసించు పర్యావరణముకు మధ్యగల పరస్పర సంబంధాలను గురించిన అధ్యాయనము.

పురావృక్ష శాస్త్రము: మొక్కల శిలాజాలను గురించిన అధ్యాయనం. దీని సహాయంతో మొక్కల పరిణామ క్రమాన్ని అధ్యాయాన్ని చేయుటకు వీలగును.

జన్మశాస్త్రము: జన్మవుల నిర్మాణము, వాటి సంశేషణ, అనువంశికత, ఉత్పరివర్తనాలను గురించిన అధ్యాయనం.

వృక్ష భోగోళిక శాస్త్రము: గత కాలంలోను, ప్రస్తుత కాలంలోను, భూగోళం పైన మొక్కల వితరణ గురించిన అధ్యాయనం.

వృక్ష వ్యాధి శాస్త్రము: మొక్కలలోని వ్యాధి కారకాలు, వ్యాధి లక్షణాలు, నియంత్రణ పద్ధతులు గురించిన అధ్యాయనం.

శైవలాల శాస్త్రము: పత్రహరితం కలిగిన స్వయంపోవేత ధాలోపైటాలను గురించిన అధ్యాయనం.

శిలీంద్రాల శాస్త్రము: హరిత రహిత పరపోవేత ధాలోపైటాలను గురించిన అధ్యాయనం.

లైక్కాలజీ: ఒక శైవలం(పైకోబయాంట), ఒక శిలీంద్రము(మైకోబయాంట) పరస్పరం ఆధారపడుతూ సహజీవనం జరుపు ప్రత్యేక మొక్కల(లైకేన్సు)ను గురించిన అధ్యాయనం.

బ్రియాలజీ: వృక్ష రాజ్యపు ఉభయచరాలైన బ్రియోపైటా మొక్కల గురించిన అధ్యాయనం.

టెరిడాలజీ: నాళికా కణజాలయుత పుష్టించని మొక్కలైన టెరిడోపైటా మొక్కలను గురించిన అధ్యాయనం.

వృక్ష రాజ్యము

వృక్ష రాజ్యములో నిజకేంద్రక, బహుకణయుత, పత్రహరితయుత, సెల్యూలోజ్ కణకవచము గల స్వయంపోవేత గల జీవరాశులు గలవు. దీనిలో శైవలాలు, బ్రియోపైటాలు, టెరిడోపైటాలు వివృతబీజాలు, ఆవృతబీజాలు గలవు. శైవలాలు, బ్రియోపైట్సు, టెరిడోపైట్లను పుష్టించని మొక్కలు లేదా క్రిప్టోగములు అంటారు. వివృతబీజాలు,

ఆపృతబీజాలును పుష్టించు మొక్కలు లేదా ఫెనిరాగాములు అంటారు.

శైవలాలు: పత్రహరితం కలిగిన ధాలన్ గల స్వయంపోషక నీటిలో లేదా సముద్రానీటిలో పెరిగేజీవులు. కొన్ని రాళ్ళపైన, చెక్కలపైన, శిలీంద్రాలతో కలసి(లైకేస్సు), కొన్ని జంతువులతో కలసి ఉంటాయి. ఉదా: స్లౌధిబేర్.

అకృతి, పరిమాణము లో వైవిధ్యము చూపును.

క్లామిడోమోనాన్స్-- ఏకకణయుతము, వోల్వాక్స్-- సహనివేశము, ప్రైరోగైరా, యులోఫ్రిక్స్--తంతుయుతము.

కెల్వులు-- బృహత్ శరీరాలు గలవి. కణకవచము-- సెల్వులోజ్, వర్షపదార్థాలు-- క్లోరోఫిల్స్, కెరోటినాయిడ్స్ మరియు పైకోబిలిన్స్. నిలువ పదార్థాలు-పిండిపదార్థాలు.

ప్రత్యుత్పత్తి శాఖియ , అలైంగిక, లైంగిక పద్ధతులలో జరుగును. మొక్కలు కావడమువలన శాఖియోత్పత్తి, సిద్ధబీజాలు, గమన సిద్ధబీజాలు ద్వారా అలైంగికోత్పత్తి జరుగును. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి సమ సంయోగము (బేస్ రక మైన గమన సంయోగబీజాలు, ఉదా క్లామిడోమోనాన్స్, గమనరహిత సంయోగబీజాలు, ఉదా: ప్రైరోగైరా.), అసమ సంయోగము(రెండు సంయోగబీజాలు వేర్యేరు పరిమాణాలలో ఉంటాయి.), అండసంయోగము (బక స్ఫాల త్రీ సంయోగబీజము, బక స్ఫాక్ష్మ గమన పురుష సంయోగబీజము)సంయోగము చెందుట ద్వారా జరుగును.

శైవలాలు ప్రాముఖ్యత: కిరణజన్యసంయోగక్రియ ద్వారా జరుగు కర్భన స్ఫాపనలో సగభాగము శైవలాల ద్వారా జరుగును. కనుగ పరిసరాలలో ఆక్రీజన్ స్ఫాయిని పెంచును. ఆహార వలయాలలో ప్రథమిక ఉత్పత్తి దారులుగా ప్రాముఖ్యాన్ని కలిగా ఉన్నాయి. ప్రైరోరా, లామినేరియా, సర్డానమ్ లాంటా 70 జాతులు ఆహారంగా ఉపయోగపడును. గోదుమ, ఎరుపు వర్షద శైవలాలు నీటిని పట్టిఉంచే పైకోడ్రోఫిల్స్ యొడ్డును అధికంగా ఉత్పత్తి చేయును. ఆల్ఫిన్-గోదుమ వర్ష శైవలం, క్ర్రాజిన్-ఎరుపు వర్ష శైవలం ను వాణిజ్యపరంగా వాడుచున్నారు. జెలిడియం, గ్రానిలేరియా నుండి ఉత్పత్తి ఆగు జాన్సుగడ్డి సూక్ష్మజీవులను పెంచుటకు, ఐన్క్రీము, జెల్లిల తయారిలో వాడుతున్నారు. లామినేరియా వంటి కెల్వుల నుండి అయోడిన్ సేకరిస్తారు. క్లోరిల్స్, ప్రైరులినా వంటా ఏకకణశైవలాలను అంతరిక్ష యాత్రికులు ఆహారంగా ఉపయోగిస్తారు. వర్ష పదార్థాలు, నిల్వ పదార్థాలుఅధారంగా శైవలాలు క్లోరోపైని, ఫియోపైని, రోడోపైని అను మూడు తరగతులు గలవు.

క్లోరోపైని: (ఆకుపచ్చ శైవలాలు): మొక్కదేహము ఏకకణయుతంగా, సహనివేశంగా లేదా తంతుయుతంగా ఉంటుంది. క్లోరోఫిల్స్-ఎ, బి లు ఎక్కువగా ఉంటాయి. హరితరేణువులు చక్రాభంగా, ఫలకంగా, గిన్నెఅకృతిలో సర్పిలకారంగా, రిబ్సెన్లాగా ఉంటాయి. హరితరేణువులలో ఒకటి లేదా ఎక్కువ పైరానాయిడ్డు అను ఆహారం నల్యచేయ నిర్మాణాలు ఉంటాయి. పైరినాయిడ్స్ స్ఫార్చుతో పాటు ప్రోటీన్సు కలిగి ఉంటాయి. కొన్ని శైవలాలు ఆహారాన్ని నూనె బిందువుల రూపంలో నిలువ చేసుకొనును. ఆకుపచ్చ శైవలాలుకు లోపల సెల్వులోజ్ పొరతోపాటు వెలుపల పైక్కిన్ కవచము ఉంటుంది.

శాఖియోత్పత్తి ముక్కలగుట ద్వారా, అలైంగికోత్పత్తి గమనసిద్ధబీజాల వలన జరుగును. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి సమసంయోగము, అసమసంయోగము, అండసంయోగము ద్వారా జరుగును. ఉదా: క్లామిడోమోన్స్, వాల్వోక్స్, యులోఫ్రిక్స్, ప్రైరోగైరా. కారా.

ఫియోపైని:(గోదుమ రంగు శైవలాలు): ఆవాసము సముద్రజలాలు. ఆకారం, సరభ శాఖాయుతం, తంతురూపము, బహు శాఖాయుత రూప కెల్వులు, క్లోరోఫిల్స్-ఎ, సి, కారోటిన్లు, జాంఫోఫిల్స్ ఉంటాయి. జాంఫోఫిల్స్ వర్షద్రవ్యమైన పూకోజాంథిన్ వలన గోదుమ వర్షములో ఉంటాయి. ఆహారం లామినారిన్ లేదా మానిటాల్ అను సంక్లిష్ట కార్బోపైక్రోట్లు రూపంలో ఉంటుంది. వీటి శాఖియ కణాలు సెల్వులోజ్ కవచము కలిగి వెలుపల ఆల్ఫిన్ జిగురు పొరతో కప్పబడి ఉంటుంది. మొక్క దేహము స్ఫాపనాంగ కణముతో ఆధారాన్ని అంటుకొని సైప్ అనే కాడ, ప్రాంధ అనే కిరణజన్యసంయోగక్రియ జరుపుకొను పత్రము కలిగి ఉంటుంది. ముక్కలగుట ద్వారా శాఖియోత్పత్తి అలైంగికోత్పత్తి దీర్ఘకాభయుత గమన సిద్ధబీజాల ద్వారా జరుగును. జవి బేరి వండు అకృతిలో ఉండి రెండు అసమాన కశాభాలు కలిగి ఉంటాయి. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి సమ, అసమ, అండసంయోగము ద్వారా జరుగును. సంయోగబీజాలు బేరి వండు ఆకారంలోఉండి, పార్స్సోంగా రెండు కశాభాలు ఉంటాయి. ఉదా: ఎక్సోకార్ప్స్, లామినేరియా, సర్డానమ్, పూక్స్.

రోడోపైని: వీనిలో ఆర్-పైకోప్రెట్రిత్రిన్ వలన వీటిని ఎరుపు వర్ష శైవలాలు అంటారు. సముద్రజలాలలో, వెచ్చని జలాలలో ఉంటాయి. దేహం బహుకణయుతంగా ఉంటుంది. సంక్లిష్ట దేహనిర్మాణము ఉంటుంది. క్లోరోఫిల్స్-ఎ, డి, పైకోప్రెట్రిత్రిన్, ప్రధాన వర్షద్రవ్యాలు. ఆహారం ప్లోరిడిన్ స్ఫార్చు రూపంలో ఉండును. ఇది అమైలోపైక్కిన్, గ్రైజన్క్స్కు

సారుప్యంగా ఉంటుంది. కైవలాలు ముక్కలగుట ద్వారా శాఖియోత్పత్తి, అలైంగికోత్పత్తి చలనరహిత సిద్ధబీజాల ద్వారా లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి చలన రహిత సంయోగబాబాల ద్వారా జరుపుకొనును. కూజా ఆకారంలో ఉన్న ప్రైసంయోగబీజాన్ని కార్బోగోనియం అని, కశాభరహిత పురుషసంయోగబీజాన్ని స్పేర్సేషన్సియం అని అంటారు. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి అండసంయోగము ద్వారా సంక్లిష్ట ఫలదీకరణాంతర మార్పుల ద్వారా జరుగును.

ఉదా పాలిసైఫోనియా, పోర్సోరా, గ్రాసిలేరియా, జెలిడియం.

బ్రయోపైట్లు: తేమగా నీడగా ఉన్న ప్రాంతాలలో పెరుగును. లివర్వర్ట్లు, హర్స్వర్ట్లు, మాన్ మొక్కలు. అర్చిగోనియం కలిగా, పిండోత్పత్తి జరుపు నాళికా రహిత పిప్పించని మొక్కలు. ఈ మొక్కలు తేమ గల ప్రదేశాలలో పెరుగుట వలన, లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి నీటిపై ఆధారపడుట వలన వీటిని వృక్షరాజ్యపు ఉభయచరాలు అంటారు. ఇవి అదిమ నేల మొక్కలు. నేల మీద లేదా రాళ్ళ పై పెరుగు మొక్కల అనుక్రమములో ప్రముక పాత్ర వహించును. మొక్కదేహము ధాలన్ కలిగి ఆధారాన్ని అంటిపెట్టుకొని, ఏక కణయుత లేదా బహుకణయుత మూల తంతువులను కలిగి ఉంటుంది. నిజమైన వేర్లు, కాండము, పత్రాలు ఉండవు. మూలతంతువులు, ఫిల్లాయిడ్లు, కాలాయిడ్లు కలిగి ఉంటాయి. బ్రయోపైటూ ప్రధాన దేహము ఏకస్థితికము. ఇది సంయోగబీజాలను ఉత్పత్తి చేయును. కనుక సంయోగబీజదము లేదా గామిటోపైట్. వీనిలో లైంగికావయవాలు బహుకణయుతంగా, కంచుకాన్ని, వృంతాన్ని కలిగి ఉంటాయి. పురుషబీజశాయాన్ని అందరీడియం అంటారు. అవి ద్వికశాభయుత చలన పురుషబీజాలను ఉత్పత్తి చేయును. అర్చిగోనియం అను ప్రైసిపీజిషన్ కూజా ఆకారంలో ఉండి ఒక అండ కణాన్ని ఉత్పత్తి చేయును. చలన పురుషబీజాలు నీటిలో విడుదలై ప్రైసిపీజిషన్ న్ని చేరును. ఒక చలన పురుషబీజం, ఒక ప్రైసిపీజికణంతో సంయోగము చెంది సంయుక్తబీజమును ఏర్పరుచును. ఈ రకం సంయోగాన్ని జాయిడోగమి అంటారు. సంయుక్తబీజాలు వెంటనే క్షయకరణ విభజన చెందవు. అవి బహుకణనిర్మిత సిద్ధబీజదాన్ని ఏర్పరుచును. సిద్ధబీజదం స్వీతంత్రంగా జీవించలేదు. కిరణ జన్మనంయోగక్రియ జరుపుకొను సంయోగబీజదము పై ఆధారపడి అహారాన్ని పొందుతుంది. సిద్ధబీజములోని సిద్ధబీజ మాతృకణాలు క్షయకరణ విభజన చెంది ఏక స్థితిక సిద్ధబీజాలును ఏర్పరుచును. సిద్ధబీజాలు మొలకెత్తి సంయోగబీజదమును ఏర్పరుచును. బ్రయోపైటూలు సమసిద్ధబీజ స్థితిని కలిగి ఉంటాయి. సంయోగబీజదాలు, సిద్ధబీజదాలు వైవిధ్యాన్ని చూపును. బ్రయోపైటూలు భిన్న రూప ఏకాంతర జీవితదశలను చూపును. ఇటువంటి జీవిత చక్రమును ఏక ద్వారా స్థితిక జీవితచక్రము అంటారు.

బ్రయోపైటూలు ఆర్థిక ప్రాముఖ్యతఃకొన్న మాన్లు శాఖాహార్షులైన క్షీరదాలకు, పక్షులకు, ఇతర జంతువులకు ఆహారంగా ఉపయోగపడును. స్వాగ్రం అనే మాన్ జాతులు ఎంతో కాలం నుంచి ఇంధనంగా వాడుతున్న పీటను ఇస్తాయి. దీనికి నీటిని నిలుపుకొను శక్తి ఉండడం వల్ల జీవపద్మాలను ఇతర ప్రదేశాలకు రవాణా చేయుటకు ఉపయోగిస్తారు. మాన్ మొక్కలు లైకేసన్తో కలసి బండరాళ్ళ పై సహనివేశానికి తోడ్పడు మొదటి జీవులు. అవి రాతి ముక్కలను విచ్చిన్నము చేసి మొక్కల పెరుగుదలకు అనువైన పరిస్థితులు కల్పించి మొక్కల అనుక్రమములో ప్రధాన పాత్ర వహించును. మాన్ మొక్కలు మృత్యుకై చాప వంటి నిర్మాణముగా ఏర్పడి, వాన ప్రభావాన్ని తగ్గించి, మృత్యుక క్రమ క్షయంను నివారించును.

బ్రయోపైటూలు హిపాటికప్రైడా(లివర్వర్ట్లు), అంధోసేరటాప్రైడా(హర్స్వర్ట్లు), బ్రయప్రైడా(మాన్లు) అనే మూడు తరగతులుగా విభజిస్తారు.

లివర్వర్ట్లు తేమ ప్రాంతాలలో ఉంటాయి. మొక్క దేహం ధాలన్ వలే ఉంటుంది. ఉదా: మార్కాన్నియా, ధాలన్ పృష్ఠాదరంగా ఉంటుంది. ఆధారాన్ని అంటి పెట్టుకొని ఉంటుంది. పత్రాలు కలిగిన జాతులలో చిన్న పత్రాలు రెండు వరుసలలో కాండానికి అంటి పెట్టుకొని ఉంటాయి. శాఖియోత్పత్తి ముక్కలగుట ద్వారా, జెమ్మాలు అను ప్రత్యే నిర్మాణాలు ద్వారా జరుగును. జెమ్మాలు ఆకుపచ్చని బహుకణయుత అలైంగిక మొగ్గలు. ఇవి ధాలన్ పైన చిన్న ఆధానాలలో పెరుగును. జెమ్మాలు తల్లి మొక్కనుండి విడిపోయి కొత్త మొక్కలుగా మొలకెత్తును. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి సమయంలో ప్రైసిపీజిషన్ పురుషబీజశాయాలు వేరు వేరు ధాలన్లపైన లేదా ఒక ధాలన్ పైన ఏర్పడును. సిద్ధబీజదం పాదం, కాడ, గుళికగా విభేదనం చెంది ఉంటుంది. క్షయకరణ విభజన తరువాత గుళికలో సిద్ధబీజాలు ఏర్పడతాయి. మార్కాంపియాలో ఇలేటర్లు సిద్ధబీజాల వ్యాప్తికి తోడ్పడును. సిద్ధబీజాలు స్వీతంత్రజీవనం గడుపు సంయోగబీజదాలను ఏర్పరుచును.

హర్స్వర్ట్లు: అంధోసేరాన్ దేహం దాలన్గా ఉండి రైజాయిడ్లను కలిగి ఉంటుంది. సిద్ధబీజదాలు పొడవైన కొమ్ములు గా ఉంటాయి. సిద్ధబీజదము పాదము, మద్యస్థవిభాజ్యకణావళి, గుళికను కలిగి ఉంటుంది. గుళిక సిద్ధబీజాలను, అనృత ఇలేటర్లును తయారు చేయును.

మాన్లు: మాన్ మొక్క రెండు దశలు గల సిద్ధబీజదం నుంచి నేరుగా ప్రథమ తంతువు రూప దశ. ఇది ఆకుపచ్చని శాఖాయుత తంతురూప నిర్మాణము. దీనిపై కోరకాలు ఏర్పడి, పత్రాలు గల సంయోగబీజదం నిటారుగా ఏర్పడును. దీనిపై సర్పిలాకారంలో అమర్షబడిన పత్రాలు ఉంటాయి. శాఖాయుత రైజాయిడ్ల వలన స్ఫోపికరణ జరుపును. ఈ దశలో లైంగికావయవాలు ఉంటాయి. దీన్ని గామిటోఫోర్ దశ అంటారు.

మాన్ మొక్కలు మొక్కలగుట ద్వారా, జెమ్మాలుద్వారా ద్వ్యాతీయ ప్రథమ తంతువులోని మొగ్గల ద్వారా శాఖాయోత్పత్తి జరుపుకోంటాయి. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తిలో లైంగికావయవాలు అయిన ఆంధరీడియం, ఆర్యగోనియంలు బహుకణయుత, ఎక్స్ట్రేషియుత సహతంతువులుతో కలని సంయోగబీజదం అగ్రభాగములో ఏర్పడును. ఘలదీకరణ తరువాతపాదం, కాడ, గుళిక గల సిద్ధబీజదం అఖివృద్ధి చెందును. గుళికలో సిద్ధబీజమాతృకణాలు క్షయకరణ విభజన చెంది సిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. పరిముఖ దంతాల తోడ్చాడుతో విడదలగును.

ఉదా: పునేరియా, పాలిట్రెకం, స్టాగ్స్ మ్స్.

టెరిడోషైట్లు: క్షబ్ మాన్లు, హోర్స్ట్రెల్స్ మొదలైనవి టెరిడోషైట్లు. వీనిని ఒషదాలు కోసం, మృత్తికా బంధకాలుగాను, అలంకారంకోసం వాడుతారు. పరిణామ క్రమంగా నాళికా కణజాలము కలిగిన మొదటి నిజమైన నేల మొక్కలు. ఆర్యగోనియం గల పిండయుత నాళికాయుత పుష్పించని మొక్కలు. చల్లగా, తేమగా, నీడగల ప్రాంతాలలో, ఇనుక నేలలో కూడా పెరుగును.

టెరిడోషైట్లు నిజమైన వేర్లు, కాండము, పత్రాలు కలిగిన సిద్ధబీజదము. నాళికా కణజాలము గల మొక్కలు. కాండము అంతర్పుర్మాణము బాహ్యచర్యము, వల్పులము, ప్రసరణ స్తుంభముతో ఉంటుంది. ఇది ప్రథమ ప్రసరణ స్తుంభము-చుట్టు పోషక కణజాలముతో ఆవరించ బడిన దారువు గలదిగా లేదా నాళాకార ప్రసరణ స్తుంభము- దవ్వు గల ప్రథమ ప్రసరణ స్తుంభము లేదా జాలాకార ప్రసరణ స్తుంభము- చిన్న ప్రసరణ స్తుంభాంశాలుగా ఉంటుంది.

సిద్ధబీజదాలలో సిద్ధబీజాశయాలు గల ఘలవంతమైన పత్రాలను సిద్ధబీజాశయ పత్రాలు అంటారు.

సిద్ధబీజాశయ అఖివృద్ధి లెప్పోస్టోరాంజియోట్ లేదా యుస్టోరాంజియోట్ పద్ధతిలో ఉంటుంది.

సిద్ధబీజాశయములోని సిద్ధబీజ మాతృకణాలు క్షయకరణ విభజన చెంది ఒకే రకమైన ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. అటువంటి మొక్కలను సమ సిద్ధబీజ మొక్కలు అంటారు. సెలాజినెల్లా, సాల్వీనియా వంటి మొక్కలలో రెండు రకాల సిద్ధబీజాలు, సూక్ష్మసిద్ధబీజాలు, సూఫాలసిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. దీనిని భిన్నసిద్ధబీజిత అని, అటువంటి మొక్కలను భిన్న సిద్ధబీజ మొక్కలు అంటారు. సెలాజినెల్లా, ఈక్స్యోజిటం వంటి జాతులలో సిద్ధబీజాశయ పత్రాలు శంకు ను ఏర్పరుస్తాయి. సిద్ధబీజాలు మొలకెత్తి చిన్న బహుకణయుత, స్వీయంపోషక ధాలన్ వంటి ప్రథమాంకురం అనే సంయోగబీజదం ఏర్పరుచును. ఈ సంయోగబీజదాలు పెరుగుటకు చల్లని, తేమ గల నీడ ప్రాంతాలు ఆవసరం. ఘలదీకరణకు నీరు ఆవసరం. కనుక ఈ మొక్కల వ్యాప్తి తక్కువయి ఆతి తక్కువ భౌగోళిక ప్రాంతలకు పరిమితం అయింది. సంయోగబీజదాలు అంధరీడియం, ఆర్యగోనియం అనే పురుష, స్త్రీ లైంగికావయవాలును కలిగి ఉంటాయి. లైంగికావయవాలు బహుకణయుతాలు, కంచుకయుతాలు, వృంతరహితాలు, ప్రీబీజాశయంలోని ప్రీబీజకణముతో చలన పురుష సంయోగబీజము సంయోగము చెంది సంయుక్తబీజము ఏర్పడును. ఇది జాయిడోగ్ గోరక్ష అండ సంయోగము అంటారు. సంయుక్తబీజం మొలకెత్తి పిండంగాను, తరువాత సిద్ధబీజదంగా వృధ్మి చెందును. ఇది విత్తనము ఏర్పడుటకు పూర్వగామి స్థితి. పిండము బహుకణయుత ప్రభలమైన సిద్ధబీజదముగా వృధ్మి చెందును.

కాండము భూగర్భ కొమ్ము. పత్రాలు హస్తాకార సంయుక్త పత్రాలుగా పెద్దవిగా వుంటాయి. వీటిని ప్రాండ్స్ అంటారు. లేత పత్రాలు వలిత కిసలయవిన్యాసమును చూపును. పత్రవృంతాలును కప్పుతూ రామెంటా అను గోదుమ రంగు బహుకణయుత కేశాలు ఉంటాయి. ప్రతి పత్రకములో ఒక మధ్యఈనే ఉండి, దాని ప్రక్క ఈనెలు అనృత ద్వ్యాభాజీ విధానములో వ్యాపనమును చూపును. సిద్ధబీజాశయ పత్రం ఉదర తలంలో ఉపాంతల వెంబడి సిద్ధబీజాశయాలు పుంజాలుగా అమరి నిజ లేదా అనృత ఇండ్యాసియం తో కప్పబడి ఉంటుంది. ప్రతి ఫెర్న్ లో పురుషబీజ కణాలు సర్పిలాకారంలో మెలితిరిగి, బహుశైలికాయుతంగా ఉంటుంది.

టెరిడోషైట్లను నాలుగు తరగతులుగా విభజించారు. అని పైలాపైడా(పైలోటం), లైకాపైడా(లైకోపోడియం, సెలాజినెల్లా), సినోపైడా(ఈక్స్యోజిటం), టెరోపైడా(డ్రెయోప్లైరిస్, టెరిన్, అడియాంటమ్ మొలాచెటిని ఫెర్న్లు అంటారు)

వివృతబీజాలు: నగ్గ అండాలు గల మొక్కలు. వేర్లు తల్లి వేర్లు, కొన్ని జాతుల వేర్లలో శిలీంద్రమూలాలు ఉంటాయి. కొన్ని జాతులలో సైకన్ లో సత్రజని స్ఫాపక సయనోబ్స్క్రీరియాలు(నాస్టాక్, అనబీనా) ప్రత్యేకమైన ప్రవాళాభ వేర్లు ఉంటాయి. కాండాలు శాఖాయుతం, లేదా శాఖారహితం. పత్రాలు సరళము లేదా సంయుక్తము.

పిచ్చాకార సంయుక్త పత్రాలు షైకన్స్‌లో చాలా సంవత్సరాలు ఉంటాయి. వివృతబీజాలు ఎడారి పరిస్థితులకు అనుకూలతలను చూపును. కొనిఫేర్ వ్యక్తాలలో పత్రాలు సూదుల వలే ఉండి, ఉపరితల షైశాల్యాన్ని తగ్గించును. మందమైన అవబాసిని, దిగబడిన పత్రరంధ్రాలు భాష్యాత్మకమును తగ్గించును.

కాండ అంతర్పుర్మాణములో నిజ ప్రసరణ స్తంభము ఉంటుంది. నాళికా పుంజాలు సంయుక్తము, సహపార్స్యం, వివృతం. దారువులో దారునాళాలు. పోషక కణజాలంలో సహకణాలు ఉండవు. కాండము, వేరులో ద్వీతీయ వృద్ధి జరుగును. వివృతబీజాలు భిన్నసిద్ధబీజితను చూపును. అవి ఏకస్థితిక సూక్ష్మసిద్ధబీజాలును, స్వాలసిద్ధబీజాలును ఏర్పరుస్తాయి. ఈ రెండు రకాల సిద్ధబీజాలు సిద్ధబీజాశయాలలో ఏర్పడును. సిద్ధబీజాశయాలు సిద్ధబీజాశయ పత్రాలపై ఉంటాయి. సిద్ధబీజాశయ పత్రాలు ఒక అక్షంపై సర్పిలాకారంలో అమర్ఖిబడి శంఖువు లేదా స్ట్రోబిల్స్‌గా ఏర్పడుతాయి. పురుష మొక్కపై సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయాలను కలిగిన సూక్ష్మసిద్ధబీజావయ పత్రాలు పురుష శంకువుగా ఏర్పడును.

సూక్ష్మసిద్ధబీజమును పరాగరేణువు అంటారు. సూక్ష్మసంయోగబీజద పెరుగుదల సూక్ష్మసిద్ధబీజములోనే జరుగును. అండాలు లేదా కవచయత స్వాల సిద్ధబీజాలను కలిగిన పత్రాలు శంకువులేదా స్ట్రోబిల్స్‌గా ఉంటుంది. సూక్ష్మ లేదా స్వాల సిద్ధబీజాశయ పత్రాలు వేర్చేరు మొక్కలపై(షైకన్) లేదా ఒకే మొక్కపై (షైన్స్) ఉంటాయి. అండాంతః కణజాలము అండ కవచము చే రక్షించబడి ఉంటుంది. దీన్ని అండము అంటారు. స్వాలసిద్ధబీజ మాతృకణము క్షయకరణ విభజన చెంది, నాలుగు ఏకస్థితిక స్వాలసిద్ధబీజాలు ఏర్పడి, వాని లో మూడు నశించి ఒకటి బహుకణయత స్త్రీసంయోగబీజదముగా పెరుగును. ఇది 1-అనేకం స్త్రీసంయోగబీజాశయాలతో ఉంటుంది. బహుకణయత స్వాలసిద్ధబీజదము స్వాలసిద్ధబీజాశయంలోనే ఉండి అంకురచ్చదముగా పిలవబడును. స్త్రీ, పురుష సంయోగబీజ దాలు స్వీతంత్రంగా జీవించలేవు. అవి సిద్ధబీజదాలలోని సిద్ధబీజాశయాలలోనే ఉండిపోవును. పరాగరేణువులు సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయం నుండి విడుదలై ప్రత్యక్ష వాయు పరాగసంపర్యము ద్వారా అండాలలోని అండద్వారాలను చేరి, పరాగనాళాల ద్వారా పురుష సంయోగబీజాలు ఆర్మగోనియం లేదా స్త్రీసంయోగబీజాశయాల షైపు పెరిగి బహుశైలికాయత పురుష సంయోగబీజాలు అండంతో సంయోగము చెందును. ఇది నాళసహిత అండసంయోగము మరియు జూయిడోగమి. సంయుక్తబీజము విత్తనముగా వృద్ధిచెందును. విత్తనాలు నగ్నంగా ఘలకవచాన్ని కలిగి ఉండవు.

షైకన్ మొక్క షైర్ మొక్కలక్షణాలను చూపును అవి. బహుశైలికాయత పురుష సంయోగబీజాలు, లేతపత్రాలు వలిత కిసలయ విన్యాసము, రామెంటా కలిగి ఉండుట, ఆర్మగోనియాలు కలిగి ఉండుట.

వివృతబీజాలను షైకడాప్రైడా(షైకన్), కొనిఫేరాప్రైడా(షైన్స్), నీటాప్రైడా(నీటం). అను మూడు తరగతులు గా విభజించారు.

అవృతబీజాలు: పుప్పించు మొక్కలు. అండాలు అండాశయంలోని అండకోశములో ఉంటాయి. ఇది పుప్పములో ఉంటుంది. ఆవృతబీజాలలో విత్తనాలు ఘలాలు లోపల ఉంటాయి. వేరు వ్యవస్థ- తల్లి వేరు వ్యవస్థ లేదా పీచు వేరు వ్యవస్థ. దారువులో దారునాళాలు, పోషక కణజాలములో సహకణాలు ఉంటాయి. కేసరాలు పురుష లైంగికావయవాలు. కేసరానికి కేసర దండము మరియు పరాగకోశము ఉంటుంది. పరాగకోశములో సూక్ష్మసిద్ధబీజ మాతృకణాలు క్షయకరణ విభజన చెంది ఏకస్థితిక పరాగ రేణువులు ఏర్పడును. అండకోశము లేక ఘలదళము స్త్రీ లైంగికావయయు. ఇది ఒకటి లేదా ఎక్కువ అండాలు కలిగి ఉంటుంది. అండాలలోని స్వాలసిద్ధబీజ మాతృకణము క్షయకరణ విభజన చెంది నాలుగు ఏకస్థితిక స్వాలసిద్ధబీజాలు ఏర్పడి, వానిలో ఒకటి క్రియవంతమై పిండకోశము అను స్త్రీసంయోగబీజదముగా అభివృద్ధిచెందును. పిండకోశములో స్త్రీబీజకణపరికరం, మద్యలో ద్వీతీయ కేంద్రకము, ప్రతిపాదకణాలు ఉంటాయి. పరాగ రేణువు పరోక్ష పరాగసంపర్యము ద్వారా కీలాగ్రము షై మొలకే త్రై పరాగ నాళము ఏర్పడి, రెండు పురుష సంయోగబీజాలు విడుదలై, ఒకటి స్త్రీబీజకణముతో సంయుక్తసంయోగము చెంది, త్రయస్థితిక ప్రాదమిక అంకురచ్చద కేంద్రకము ఏర్పడి, అంకురచ్చదముగా ఏర్పడి పిండాబివృద్ధికి తోడ్పడును. అండాలు విత్తనాలుగా, అండాశయం ఘలంగా మారును. విత్తనాలలోని బీజదళాల సంఖ్య ఆధారంగా ద్విదలబీజాలలో రెండు బీజదళాలు, ఏకదళబీజాలలో ఒక బీజదళము గల విత్తనాలు ఉంటాయి.

మొక్కల జీవిత చక్రాలు, ఏకాంతర దశలు:: మొక్కలలో ఏకస్థితిక, ద్వాయస్థితిక కణాలు రెండు సమవిభజన ద్వారా విభజన చెంది ఏకస్థితిక, ద్వాయస్థితిక మొక్కదేహాలను ఏర్పరుచును. ఏకస్థితిక మొక్క సమవిభజన ద్వారా

సంయోగబీజాలను ఉత్పత్తిచేయును. ఈ మొక్కను సంయోగబీజదం అంటారు. ఫలదీకరణాంతరం సంయుక్తబీజం కూడా ద్వయస్థితిక సిద్ధబీజదమును ఏర్పరుచును. ఇది క్షయకరణ విభజన ద్వారా సిద్ధబీజాలను ఏర్పరుచును. ఇ వి తరిగి సమవిభజన ద్వారా ఏకస్థితిక సంయోగబీజదాలను ఏర్పరుచును. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి జరుపుకొను ఏ మొక్కలోనైనా సంయోగబీజద దశ, సిద్ధబీజద దశ ఏకాంతరంగా ఉంటాయి.

జీవిత చక్రాలు రకాలు: 1. ఏకస్థితిక జీవిత చక్రము: సిద్ధబీజద దశ ఏక కణయుత సంయుక్తబీజం ద్వారానే సూచిం పబడును. సిద్ధబీజదాలు ఉండవు. సంయుక్తబీజము క్షయకరణ విభజన చెంది, ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలు సమవిభజన చెంది సంయోగబీజదాన్ని ఏర్పరుచును. దీనిలో స్వయం పోషక స్వతంత్రజీవన 0 గడుపు సంయోగబీజదమే ప్రధాన మైన దశ. దీనిని ఏకస్థితిక జీవిత చక్రము అంటారు. ఉదా: వాల్యూక్స్, స్ట్రోగ్గేరా, కొన్న క్లామిడ్స్ మోనాన్ జాతులు. వంటి శైవలాలు.

2ద్వయస్థితిక జీవిత చక్రము: ద్వయస్థితిక సిద్ధబీజదం స్వయం పోషకంగా స్వతంత్రజీవనం కలిగి ప్రభలమైన దశగా ఉండటం దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైనది. ఏకస్థితిక దశ సంయోగబీజాలకు మాత్రమే పరిమితమై ఉంటుంది. ఈ రక జీవిత చక్రాన్ని ద్వయస్థితిక జీవిత చక్రము అంటారు. సంయోగబీజదం కొన్న లేదా చాలా కణాలు కలిగినదిగా ఉంటే ఆ జీవిత చక్రాన్ని ద్వయ ఏకస్థితికం అంటారు. ఉదా: టెరిడోఫైటా మొక్కలు, విత్తనాలు గల మొక్కలు.

3. ఏక ద్వయస్థితిక జీవిత చక్రము: బ్రయోఫైటా మొక్కలు ఈ రెండిటికి మధ్య స్థితిని చూపును. పీటిలో రెండు దశలు బహుకణనిర్మితమైన ప్రభలమైన సంయోగబీజద దశ. సంయోగబీజద దశపై ఆధాపడే సిద్ధబీజద దశ కలిగా ఉంటాయి.

శైవలాలు ఏకస్థితికంగా ఉంటే, ఎక్సోకార్ప్స్, లామినేరియా వంటిని ఏక-ద్వయస్థితికంగా ఉంటాయి. ఘ్యక్స్ ద్వయ స్థితికంగాను, పాలిసైఫోనియా ద్విద్వయస్థితికంగాను ఉంటుంది.

పుష్పించు మొక్కల స్వరూప శాప్రము

మొక్కదేహములోనిభూగర్భ భాగాన్ని వేరు వ్యవస్థ అంటారు. మొక్క దేహములోని వాయుగత భాగాన్ని ప్రకాండ వ్యవస్థ అంటారు. వేరు గురుత్వానువర్తనానికి అనుకూలతను, కాండము కాంతిఅనువర్తనానికి అనుకూలతను చూపును. వేరు ద్విదశబీజాలలో ప్రధమమూలము ప్రాధమిక వేరుగా పెరుగును. దీనిపై ద్వితీయ, తృతీయ వేర్లు పార్ఫ్యూంగా ఏర్పడును. ప్రాధమిక వేరు దాని శాఖలను కలిపితల్లి వేరు వ్యవస్థ అంటారు. ఏకదశబీజాలలో ప్రధమ మూలము స్వల్పకాలికం జీవించి నశించును. దాని స్థానములో అనేక వేర్లు ఏర్పడును. దీనిని పీచు వేరువ్యవస్థ అంటారు. ప్రధమ మూలము నుండి కాక మరి ఏ ఇతర భాగము నుండి అయినా వేర్లు ఏర్పడిన వాటిని అబ్బారపువేర్లు అంటారు. . ఉదా: మరి వృక్షము.

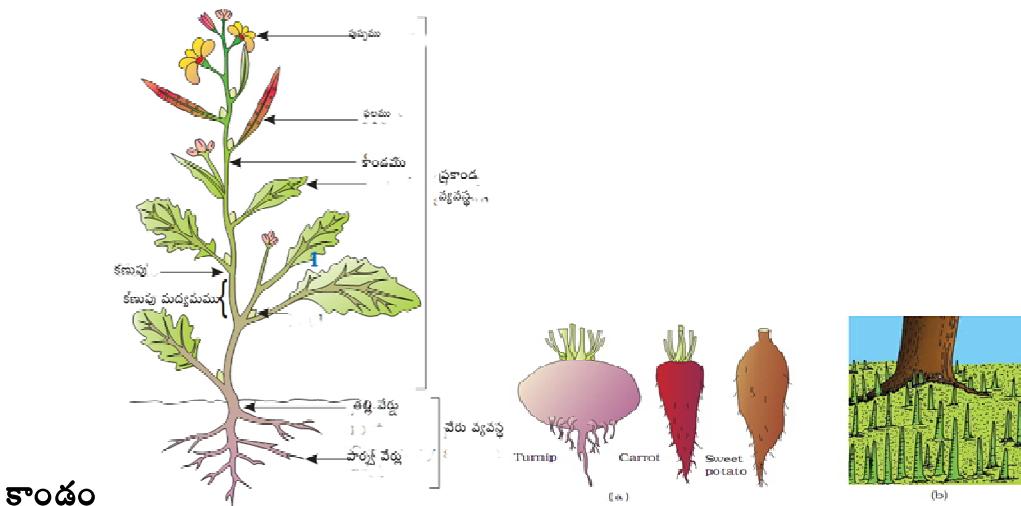
వేరు రూపాంతరాలు: కొన్న మొక్కల వేర్లు, నీరు, భునిజాల శోషణ, సరఫరాతో పాటు ఇతర విధులు నిర్వహించడానికి వాటి నిర్మాణము ఆకారములో మార్పు చెందును.

1. నిల్వచేయు వేర్లు: కారెట్, టర్మిప్పులలో తల్లివేరు, చిలగడ దుంపలో అబ్బారపు వేర్లు, ఆస్పూరాగ్స్ లో పీచువేర్లు ఆహారపదార్థాలు నిల్వచేయడం వల్ల ఉబ్బుతాయి.
2. ఉడవేర్లు: మరి వృక్షం శాఖల నుండి ఏర్పడి ఆధారాన్ని ఇచ్చే వేర్లు ఏర్పడును.
3. ఉత్పాతవేర్లు: మొక్కజొన్స్, చెరకు కాండాల క్రింది కణుపుల నుంచి ఆధారాన్ని ఇచ్చే వేర్లు ఏర్పడును.
4. శ్వాసమూలాలు: బురద ప్రాంతాలలో పెరిగే రైజోఫోరా, అవిసీనియా లాంటి మాంగ్రూవ్ మొక్కలలో అనేక వేర్లు భూమి పై నిటారుగా పెరిగి, శ్వాసక్రియకు అవసరమైన అక్సిజన్ పొందుటకు సహాయపడతాయి.
5. వృక్షపజ్జములు: ఇతర మొక్కలపై పెరిగే వాండా వంటి మొక్కలలో అబ్బారపువేర్లు వాతావరణంలోని తేమను శోషించుకొంటాయి. పీటిని వెలామిన్ వేర్లు అంటారు.
6. హాస్టోరియల్ వేర్లు: విస్క్రోమ్, ప్రైయిగా వంటి పాక్షిక పరాన్సుజీవి మొక్కలు అతిథేయి దారుపులోకి హాస్టోరి

యల్ వేర్లను దారువులోకి పంపును. కన్సుటా, రఫీషియా వంటి సంపూర్ణ పరాన్న జీవి మొక్కల వాని హాస్టోరియల్ వేర్లను దారువు, పోషక కణజాలములోకి పంపును.

7. బుడిపె వేర్లు: పొబేసి కుటుంబానికి చెందిన మొక్కలలో వాతావరణములోని నత్రజనిని రైబోబియం బాక్సిరియాలు స్థాపీకరించును.

8. కిరణజన్యక్రియ జరుపువేర్లు: టీనియోఫిల్లమ్ వంటి మొక్కలలో వేర్లు పత్రహరితాన్ని కలిగి కిరణజన్య సంయోగ క్రియను జరుపును.

మొక్కాలేహములోని వాయుగత అక్షమును ప్రకాండ వ్యవస్థ అంటారు. ఇది మొలకెత్తే విత్తనములోని పిండములోని ప్రథమ కాండము నుండి ఏర్పడును. ప్రకాండ వ్యవస్థలోని నిటారుగా పెరుగు ప్రదాన అక్కాన్ని కాండము అంటారు. కాండము శాఖలు, పత్రాలు, ఫలాలను కలిగి ఉంటుంది. కాండము పై పత్రాలు ఏర్పడు ప్రాంతాలను కణుపులు అంటారు. రెండు కణుపుల మధ్యభాగాలను కణుపు మధ్యము అంటారు. కాండము పై మొగ్గలు అగ్రస్థము లేదా గ్రీవస్థము. కాండము లేతగా ఉన్నప్పుడు ఆకు పచ్చగాను, మదిరిన కాండము గోదుమ రంగులో ఉంటుంది.

కాండము విధులు: 1. పత్రాలను, పుష్పాలను, ఫలాలను కలిగిన శాఖలను విస్తరింప చేయడం.

2. నీరు, ఖనిజాలను, ఆహారపదార్థాలను సరఫరా చేయడం.

3. కొన్ని కాండాలు ఆహారపదార్థాల నిల్వ, శాఖియ వ్యాప్తి, యాంత్రిక బలాన్ని అందచేయడం, రక్షణ వంటి విధులను కూడా నిర్వహించును.

కాండ రూపాంతరాలు: కాండము వివిధ విధులను నిర్వహించడానికి రూపాంతరాలు చెందును. ఇవి మూడు రకాలు అవి

భూగర్భకాండ రూపాంతరాలు: కొన్ని మొక్కల కాండాలు వాయుగతానికి పెరగడానికి భిన్నంగా మృత్తికలోకి పెరుగుతాయి. ఇవి ఆహారపదార్థాల నిల్వ, దీర్ఘకాలికత, శాఖియవ్యాప్తిలో తోడ్పడతాయి.

ఉదాహరణలు 1. దుంప కాండము- బంగాళదుంప,

2. కొమ్ము- జంజిబర్, కర్కుమా,

3. కంద- అమార్పాపాలన్,

4. లశనము- నీరుల్లి.

వాయుగత కాండరూపాంతరాలు:

1. **కాండనులితీగలు:** ఎగబాకడానికి తోడ్పడతాయి. ఉదా. కుకుంబర్, దోస, గుమ్మడి, పుచ్చలలో గ్రీవ మొగ్గలు నుంచి నులితీగలు ఏర్పడును. ద్రాక్ష నుంచి అగ్రమొగ్గనుండి నులితీగలు ఏర్పడును.

2. **ముశ్మి:** కాండపు మొగ్గలు చేవదేరి, నిటారుగా మొనదేలిన ముశ్మిగా మారును.

ఉదా సిట్రున్, బోగ్నెవిల్లియా.

3. **పత్రాభకాండాలు:** వర్షాభావ ప్రాంతాలలో పత్రాలు కంటకాలు లేదా పోలుసాకులుగా మరును కాండాలు ఆకుపచ్చగా బల్లపరుపుగా రసభరితంగా (బప్పుయా- బుహ్మజెముడు), రసభరితంగా, స్ఫూపాకారంగా(యుఫో

ర్భియా), సూదులలాంటి(కాజ్జరైనా-సరుగుడు) నిర్మణాలుగా మారును. పత్రాభకాండాలు పత్రహరితాన్ని కలిగి కిరణజన్యసంయోగక్రియ జరుపుతాయి.

క్లోఫిల్స్ అస్పురాగెస్ లో కిరణజన్యసంయోగక్రియకు రూపొంతరం చెందిన నిర్ణీత పెరుగదల చూపు శాఖలు.

4. లఘులశునాలు: డయాస్కోరియాలో శాఖియకోరకాలు, ఆగేవ్ లో పుష్పకోరకాలు ఆహారపదార్థాలను నిలవ చేయును. ఇవి తల్లి మొక్క నుండి విడిపోయి అబ్బురపు వేర్లను ఏర్పరుచుకొని శాఖియోత్పత్తిలో పాల్గొనును.

ఉపవాయుగత కాండాలు: ఇవి శాఖియోత్పత్తిలో తోడ్పుడును.

1. రన్వర్: ష్టోబెర్రిలోని భూగర్భకాండాలు, కొన్ని గడ్డిమొక్కలు, ఆక్సాలిస్ లో ఉపవాయుగత కాండాలు కొత్త ప్రాంతలకు విస్తరించి, వృధ్యభాగాలు నశించి కొత్త మొక్కలను ఏర్పరుచును. వీటిని రన్వర్లు అంటారు.

2. స్ఫోలన్: నీరియం(గన్నేరు), జాస్పిన్ లలో పార్పు శాఖలు ప్రధాన అక్షము నుండి ఏర్పడి వాయుగతంగా పెరిగి, వంగి భూమినితాకినప్పుడు అబ్బురపు వేర్లను ఏర్పరుచుకొనును.

3. ఆఫ్సెట్: విష్టియా, ఐకోర్చియా లాంటి సీటిమొక్కలలో ఒకే కణుపు మద్యమము గల పార్పు శాఖ ఏర్పడి, ప్రతి కణుపు వద్ద రోజెట్ క్రమములో పత్రాలు, పీరభాగములో సంతులన వేర్ల గుంపు ఏర్పుడును.

4. పిలక మొక్కలు: అరటి, అనాస, క్రైసాంధిమమ్ ప్రధాన అక్షము పీరభాగము నుండి, భూగర్భ కాండ భాగాలనుండి పార్పు శాఖలు ఏర్పడి సమాంతరంగా, తరువాత ఏటవాలుగా పెరిగి భూమిపైకి పెరిగి వాయు గత శాఖలు(పిలక మొక్కలు) ఏర్పుడును

పత్రం: కాండ కణుపుల వద్ద ఏర్పు పార్పు బల్లపరుపు హరితయుత కిరణ జన్య సంయోగ క్రియ జరుపు నిర్మణాలు. పత్రగ్రివములోని గ్రివమొగ్గ శాఖగా వృధ్యి చెందును. పత్రాలు కాండము పై అగ్రాభిసారంగా అమరి ఉంటాయి. పత్రములో మూడు భాగాలు ఉంటాయి. అవి పత్రపీరము, పత్రవృంతము, పత్రధళము. పత్రము కాండానికి పత్రపీరముతో అంటుకొని దానికి ఇరువైపుల పోచల వంటి పత్రపుచ్చాలు కలిగి ఉంటాయి. ఎకదళబీజాలలో పత్రపీరము విస్తరించి కాండాన్ని ఒర వలె చుట్టుకొని ఉంటుంది. లెగుమినేసి కుటుంబ మొక్కలలో పత్రపీరము ఉచ్చి ఉంటుంది. దీనిని తల్పం వంటి పత్రపీరము అంటారు.

పత్ర వృంతము పత్రదళానికి కాంతి సోకు నట్టు చేయును.

ఊనెల వ్యాపనము: పత్రదళంలో ఊనెలు, పిల్లలో ఊనెలు అమరి ఉండే విధానము. ద్వీదళబీజాలలో ఊనెలు పత్రదళమంతటా వల వలె వ్యాపించి ఉంటాయి. దీనిని జాలాకార ఊనెల వ్యాపనము అంటారు.

ఎకదళబీజాలలో ఊనెలు ఒక దానికి ఒకటి సమాంతరంగా వ్యాపించి ఉంటాయి. దీనిని సమాంతర ఊనెల వ్యాపనము అంటారు.

పత్రాలు-రకాలు: పత్రాలు రెండు రకాలు అవి సరళ పత్రాలు, సంయుక్త పత్రాలు, సరళ పత్రాలు అవిభక్తము లేదా విభక్తము. పత్రదళము నడిమి ఊనె వరకు పూర్తిగా విభక్తమైన వాటిని పత్రకాలు అని, ఆ పత్రాలను సంయుక్త పత్రాలు అని అంటారు. సరళ, సంయుక్త పత్రగ్రీవాలలో మొగ్గలుంటాయి. కాని పత్రకాల గ్రీవాలలో మొగ్గలు ఉండవు. సంయుక్త పత్రాలు రెండు రకాలు 1. పిచ్చాకార సంయుక్త పత్రాలు, పీనిలో విన్యాసాక్షము ఉండి వాసి పై పత్రకాలు అమరి ఉంటాయి. ఉదా. వేస. 2. హస్తాకార సంయుక్త పత్రాలలో పత్రకాలు ఒకే చోట సంయుక్తమై ఉంటాయి. ఉదా. సీబా.

పత్రవిన్యాసము: కాండము పైన లేదా శాఖలపైన పత్రాల అమరిక. ఇది మూడు రకాలు అవి

1. ఏకాంతర పత్రవిన్యాసము: ప్రతి కణుపు వద్ద ఒకే పత్రము ఏర్పుడును.

ఉదా. మందార, ఆవ, సూర్యకాంతం.

2. అభిముఖ పత్రవిన్యాసము: కెలోట్రోపిన్, జామలలో ప్రతి కణుపు వద్ద రెండేసి పత్రాలు ఎదురెదురుగా అమరి ఉంటాయి.

3. చక్రియ పత్రవిన్యాసము: ప్రతి కణపు వద్ద రెండు కంటే ఎక్కువ పత్రాలు వలయంగా ఏర్పడును.

ఉదా: నీరియం(గన్నేరు)

పత్రరూపాంతరాలు: కిరణజన్యసంయోగక్రియ గాక ఇతర విధులు నిర్వహించడానికి పత్రాలు తరచుగా రూపాంతరం చెందును.

1. నులితీగలు: ఎగబ్రాకుటకు నులితీగలుగా మరును. ఉదా. బటాని.
2. కంటకాలు: బాష్పాశ్వేకం తగ్గించుటకు, రక్షణకు పత్రాలు కంటకాలుగా మరును. ఉదా. కాష్టి.
3. నిల్వచేయు పత్రాలు: నీరుల్లి, వెల్లుల్లిలలో కండగల పత్రాలుగా మారి ఆహారపదార్థాలు నిల్వచేయును.
4. ప్రభాసనాలు: ఆప్సైలియా తుమ్మలో పిచ్చాకార సంయుక్త పత్రంలో గల పత్రకాలు లేత దశలో రాలిపోతాయి. పత్రవృంతాలు విస్తరించి, ఆకుపచ్చగా మారి ఆహారపదార్థాలు తయారు చేయును.
5. కీటకాహార(బోను)పత్రాలు: నత్రజని సంబంధ పదార్థాలకోసం కీటకాలను బంధించును.
ఉదా. డయోనియా, నెపంధిస్(కూజా మొక్క).
6. పత్రోపరిష్ఠత మొగ్గలు: శాఖియ వ్యాప్తిలో తోడ్పడుటకు బ్రయోఫిల్స్ మీ వంటి మొక్కల పత్రాల అంచు నోక్కులలో పత్రోపరిష్ఠత మొగ్గలు ఏర్పడి, ఏ కారణము చేత తల్లి మొక్క నుండి విడివడి అబ్బురపు వేళ్ళను ఏర్పరుచుకొని స్వతంత్ర మొక్కలుగా పెరుగును.

పుప్పవిన్యాసము: పుప్పవిన్యాసాక్షంపై పుష్పాల అమరిక. పుప్పం కాండరూపాంతరం. పుప్పంలో పుప్పవిన్యాసాక్షం సంక్లిష్టము. పుప్పవిన్యాసాక్షం అగ్రం పెరుగుదల పుప్పంతో అంతమైన నిశ్చిత పుప్పవిన్యాసము అని, విన్యాసాక్షము అనిశ్చితంగా పెరిగిన మద్యాభిసార లేదా అనిశ్చిత పుప్పవిన్యాసము అంటారు. పుప్పవిన్యాసాక్షము పై అగ్రాభిసారంగా ప్రధానక్కంపై(సామాన్య పుప్పవిన్యాసం), దాని శాఖలపై (సంయుక్త పుప్ప విన్యాసం) ఏర్పడును. మద్యాభిసార పుప్పవిన్యాసాలు:

1. మద్యాభిసార రకం: పుష్పాలు విన్యాసాక్షం పై అగ్రాభిసారంగా ఏర్పడును. ఉదా. క్రోటలేరియా, మాంజిఫెరా.
 2. సమశిథి: విన్యాసాక్షం పై పుష్పాలు వివిధ కణపుల వద్ద ఏర్పడినప్పటికి, పుప్పవృంతాలు వేర్వేరు పోడవుల్లో వుండి, పుష్పాలన్ని ఒకే మట్టంలో ఉంటాయి. ఉదా. కాసియా, కాలిఫ్లవర్.
 3. గుచ్ఛం: పుప్పవిన్యాస వృంతం కొన భాగంలో వృంతయుత పుష్పాలు ఒకే దగ్గర ఏర్పడి, వాని పుచ్చాలు ఒక వలయంలో అమరి ఉంటాయి. వానిని పరిచక్కపుచ్చావళి అంటారు. ఉదా. నీరుల్లి, కారెట్ (ఏపిఎసి).
 4. కంకి: వృంతరహిత పుష్పాలు పుప్పవిన్యాసవృంతం పై అగ్రాభిసారంగా ఏర్పడును.
ఉదా. అఫిరాంధన్, పోయేసి.
 5. స్నాడిస్: మట్ట వలే రూపాంతరం చెందిన పుప్ప పుచ్ఛముతో కప్పబడి ఉంటుంది. విన్యాసవృంతం పై ఏకలింగక, వంద్యపుష్పాలు అగ్రాభిసారంగా ఉంటాయి. ఉదా. కొలకేసియా, మూయసా, కోకాన్.
 6. శీర్షవత్ పుప్పవిన్యాసము: పుప్పవిన్యాస వృంతం కుదించబడి, దానిపై ఏకలింగక, ద్విలింగక వృంత రహిత పుష్పాలు కేంద్రాభిసారంగా ఏర్పడును. ఉదా. ట్రైడాఫ్స్, హీలియాంధన్.
- సైమోన్ లేదా నిశ్చిత పుప్పవిన్యాసము: ప్రధానాక్షం పుప్పంతో అంతమగును. కనుక నిశ్చిత పెరుగుదల చూపును. శాఖాయుత లేదా శాఖారహిత పుప్పవిన్యాసాక్షం పై పుష్పాలు ఆధారాభిసారంగా ఉధ్వవించును.**
1. ఏకాంత నిశ్చితం: పుప్పవిన్యాసవృంతం శాఖారహితమై ఒంటరి పుష్పాన్ని కలిగి ఉంటుంది.
ఉదా. మందార, ఉమ్మెత్.
 2. సైమోన్: మూడు పుష్పాలున్న నిశ్చిత పుప్పవిన్యాసవృంతము. ఉదా. బోగన్విల్సియా, జాస్మినమ్.
- పుప్పవిన్యాసవృంతం శాఖాయుతంగా ఉన్నప్పడు, శాఖల సంఖ్యను బట్టి విభజించారు. అవి.
1. ఏకశాఖియ నిశ్చితం: ప్రతి సారి ఒక శాఖ చొప్పున ఏర్పడును. ఉదా. హేమీలియా, సాలానమ్.
 2. ద్విశాఖియనిశ్చితం: ప్రతిసారి రెండేసి శాఖలు ఏర్పడుట. ఉదా. ఐపోమియా.

3. బహుశాఖియ నిచ్చితం: ప్రతిసారి రెండు కంటే ఎక్కువ శాఖలు ఏర్పడుట. ఈదా. నీరియం.

ప్రత్యేక పుష్పినియాసాలు: 1. **వర్ణసెల్లాఫ్రోడియిస్:** లామిషి కుటుంబమొక్కలలో మొదట ద్విశాఖియ సైమలుగా ఏర్పడి ఎకశాఖియ నిచ్చితంగా మారి కణుపు చుట్టు ఒక అన్నట వలయంగా ఉంటుంది.

2. **సయాధియం:** గిన్సె వంటి పరిచక్ర పుచ్ఛవళి లోపల పరిపత్రరహిత(నగ్గ) పుష్పాలు నిచ్చితంగా అమరి ఉంటాయి. ఒకే కేసరం గల ఆనేక పురుషపుష్పాలు, వృంతయుత త్రిఫలదళ ఒకే ట్రై పుష్పం చుట్టూ ఎకశాఖియ నిచ్చిత పద్ధతిలో అమరి ఉంటాయి.

3. **హైప్సోడియం:** అనేక వృంత రహిత ఏకలింగక పుష్పాలు కండగల గిన్సెవంటి పుష్పినియాసపృష్ఠం లోపల నిర్నిత క్రమములో గాకుండా అమరి ఉంటాయి. అగ్రభాగానికి దగ్గర ఉన్న రండ్రం వద్ద పురుష పుష్పాలు, కిందబాగంలో పురుషపుష్పాలు, వాని మద్య గాల్ పుష్పాలు అమరి ఉంటాయి. గాల్ పుష్పాలలో గుడ్డను పాదిగే భాస్టోఫాగా కీటకం ద్వారా పరపరాగ సంపర్కం జరుగును. ఫలదీకరణాంతరం పుష్పినియాం మరి ఫలంగా మారును.

పుష్పం: ఆవృతబీజాలలో ప్రత్యుత్పత్తి ప్రమాణము. పుష్పాసనం అనే పుష్పపృష్ఠం పై రక్కక పత్రావళి, ఆకర్షణ పత్రావళి, కేసరావళి, అండకోశం అను నాలుగు భిన్నపలయాలు అమరి ఉంటాయి. రక్కక పత్రావళి, ఆకర్షణ పత్రావళి ఆదనపు అంగాలు, కేసరావళి, అండకోశము ప్రత్యుత్పత్తి అంగాలు. లిల్లి లాంటి పుష్పాలలో రక్కక, ఆకర్షణ పత్రావళి ఒకే విధంగా ఉంటాయి. వీనిని పరిపత్రాలు అంటారు. కేసరావళి, అండకోశం రెండు గల పుష్పాలను ద్విలింగక పుష్పముని, కేసరంలేదా అండకోశం ఒకే దానిని కలిగిని పుష్పాన్ని ఏకలింగక పుష్పము అంటారు. సౌష్టవయుత పుష్పము: పుష్పాన్ని మద్య నుంచి ఏ వ్యాసార్థతలం నుంచైన రెండు సమభాగాలు విభజించ గల పుష్పము. ఈదా ఆవ, దత్తార, మిరప. పాక్షిక సౌష్టవయుత పుష్పము: పుష్పాన్ని మద్య నుంచి ఏదో ఒక తలం నుంచి మాత్రమే నిలువుగా రెండు సమభాగాలుగా విభజించగలము. ఈదా. ఫాబేసి మొక్కలు. బరాని, గుల్మొహర్ చిక్కుడు. సౌష్టవరహిత పుష్పము: పుష్పాన్ని ఏ తలంలో వైనా రెండు సమభాగాలుగా విభజించలేము. ఈదా కెన్నా(మెట్టుతామర).

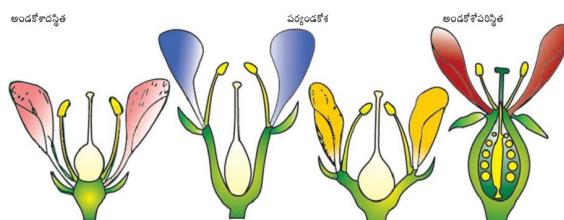
పుష్పభాగాల సంభ్యను బట్టి పుష్పాలు 3 రకాలు అవి త్రిభాగయుత పుష్పాలు(ఏకదళబీజ మొక్కలు), చతుర్భాగయుత పుష్పాలు మరియు పంచభాగయుత పుష్పాలు(ద్విదళబీజాలు).

పుష్పాసనము పై అండాశయం స్థానము తో పోల్చి రక్కక పత్రాలు, ఆకర్షణ పత్రాలు, కేసరావళి, అండకోశ స్థానమును బట్టి పుష్పాలు 3 రకాలు అవి

1. **అండకోశాధస్తిత పుష్పము:** అండకోశం అగ్రభాగములో ఉండి మిగిలిన పుష్పభాగాలు దాని క్రింద అమరి ఉంటాయి. అండాశయం ఉండ్ర్యం. ఈదా. ఆవాలు, మందార, వంగ.

2. **పర్యండకోశ పుష్పము:** పుష్పము మద్యలో అండకోశము అమరి, మిగిలిన పుష్పభాగాలు పుష్పాసనము అంచు వెంబడి ఒకే ఎత్తులో అమరి ఉంటాయి. అండాశయం అర్ధ ఉండ్ర్యం లేదా అర్ధ నిమ్మం. ఈదా. ఫ్లమ్, పీచ్, గులాబి.

3. **అండకోశపరికర పుష్పము:** పుష్పాసనము అంచు పైకి పెరిగి అండాశయాన్ని హర్షిగా అవరించి, దానితో హర్షిగా సంయుక్తమై, మిగిలిన పుష్పభాగాలు అండాశయం పై నుండి ఏర్పడును. అండాశయము నిమ్మము. ఈదా జామ, దోస, సూర్యకాంతం చక్రపుష్పకాలు.

రక్కక పత్రాలు: పుష్పములోని వెలుపలి వలయం. హరితయుతంగా ఉండి, మొగ్గ దశలో పుష్పాన్ని రక్కించును. రక్కక పత్రాలు సంయుక్తము లేదా అసంయుక్తము.

ఆకర్షణ పత్రాలు: పరాసంపర్మములో కీటకాలను ఆకర్షించుటకు రంగులు కలిగి ఉంటాయి. ఆకర్షణ పత్రాలు సంయుక్తము లేదా అసంయుక్తము. చక్రపుష్పకాలలో ఆకర్షణ పత్రాలు నాళికాకారం, దత్తారలో గరాటు అకారం, ఆసిమమ్లలో పెదవుల వలె విడివిడిగా ఉంటాయి. కొన్నింటిలో చక్రకారం, గంట ఆకారంలో ఉంటాయి.

పుష్పరచన: పుష్పము మొగ్గదశలో ఉన్నప్పుడు రక్కక పత్రావళి, ఆకర్షణ పత్రావళి అమరిక. క్రింది రకాలు అని.

1. కవాటయుత పుష్పరచన: రక్కక లేదా ఆకర్షణ పత్రాలు అంచుల వద్ద అతి వ్యాపితం గాకుండా ఉంటుంది.

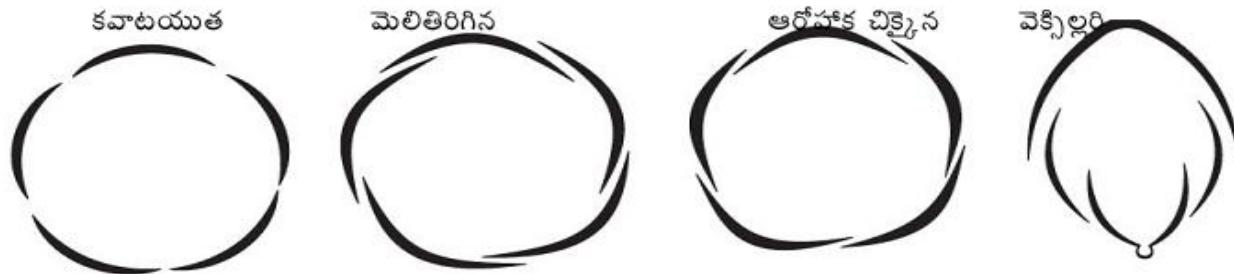
ఉదా. కెలోట్రోపిస్.

2. మెలితిరిగిన పుష్పరచన: ప్రతి బాగపు ఉంచు దాని ప్రక్కనున్న బాగపు ఉంచును కప్పుతూ ఉంటుంది.

3. చిక్కెన పుష్పరచన: రక్కక లేదా ఆకర్షణ పత్రాలు ఒక దిశలో గాకుండా ఒకదానికి ఒకటి అతివ్యాపితం. ఉదా. గుల్మోహర్, కాసియా

4. వెక్కిల్లరి లేదా పాపిలియోనేసియన్ పుష్పరచన: పెద్ద ఆకర్షణ పత్రము, ద్వాజం, పార్ఫ్యూమర్షణ పత్రాలను (బాహువులు) కప్పును. బాహువులు పూర్వాంతములోని ద్రోణి ఆర్షణ పత్రాలను కప్పును.

ఉదా. బరాని, చిక్కుడు.

కేసరావళి: కేసరావళిలో కేసరాలు ఉంటాయి. కేసరములో కేసరదండం, పరాగకోశం గల పురుష ప్రత్యుత్పత్తి నిర్మాణము. ప్రతి పరాగకోశములో రెండు తమ్ములు ఉంటాయి. ప్రతి తమ్ములో రెండు పుష్పాలు గదులు ఉంటాయి. వీనిలో పుష్పాలు ఏర్పడును. వంధ్యకేసరాన్ని స్థామినోడ్ అంటారు కేసరాల సంయుక్తత: కేసరాలు తమలో తాము లేదా వెలుపలి వలయాలతో సంయుక్త మగును.

1. మక్కలదళపరిష్ఠితః: కేసరాలు ఆకర్షణ పత్రాలతో సంయుక్తమగును. ఉదా. వంగ,

2. పరిపత్రోపరిష్ఠితము: కేసరాలు పరిపత్రాలతో సంయుక్తము. ఉదా. లిల్లి.

కేసరాలు తమలో తాము సంయుక్తమై ఒక కట్టగా (ఎకభందకము) ఉదా. మందార,

రెండు కట్టలుగా (ద్విబంధకము) 9+1 ఉదా. చిక్కుడు.

సిట్రన్లో వలే అనేక కట్టలుగా ఉంటే బహుబంధకము అంటారు.

సాల్వియా, ఆవలలో కేసరాల పాడవులో వైవిధ్యము చూపును.

అండకోశము: ఇది పుష్పములో ట్రై ప్రత్యుత్పత్తి భాగము. ఇది ఒకటి లేదా అనేక ఘలదళాలతో ఏర్పడును.

ప్రతి ఘలదళములో అండాశయము, కీలం, కీలాగ్రము ఉంటుంది. ఘలదళాలు సంయుక్తము లేదా

అసంయుక్తము. పీరములో ఉచ్చిన భాగాన్ని అండాశయము అని, సాగిన బాగమును కీలము అని,

కీలము అగ్రభాగాన్ని కీలాగ్రము అని అంటారు. కీలాగ్రము పరాగరేణువులను స్వీకరించును.

అండాశయములో అండన్యాసస్థానానికి అండాలు అమరి ఉండును. ఘలదళాల అండాలు విత్తనాలు గాను, అండాశయం ఘలంగా మారును.

అండన్యాసము: అండాశయంలో అండాలు అమరి ఉండు విధానము.

1. ఉపాంత అండన్యాసము: అండాశయంలోని ఉదరపుటంచు వెంట అండాలు అమరి ఉండును.

ఉదా. బరాని, చిక్కుడు.

2. అక్షియ అండన్యాసము: బహుబిలయుత సంయుక్త అండాశయంలోని ఆక్షం పై అండాలు అమరి

ఉండును. ఉదా. మందార, టమేటు, నిమ్మ.

3. కుడ్యఅండన్యాసం: అండాశయ లోపలి గోడలపై లేదా పరిధీయంగా లేదా ఏక బిలయుతం ఆనృత కుడ్యము ఏర్పడి ద్విబిలయుతమై ఉంటుంది.

4. స్వేచ్ఛ కేంద్రఅండన్యాసం: పటరహిత కేంద్ర అక్షము పై అండాలు అమరి ఉండును. ఉదా డయాంధన్, ఆర్దిమోన్.

5. పీర అండన్యాసము: అండన్యాసస్థానం అండాశయ పీరం నుండి ఒకే అండాన్ని కలిగి ఉంటుంది.
ఉదా ప్రైడాక్స్.

ఫలదీకరణాంతరం అండాశయం ఫలంగా మారును. ఫలదీకరణ చెందకుండా ఫలం ఏర్పడిన దానిని అనిపేక ఫలం అంటారు. ఉదా.అరటి. ఫలము ఫలకవచము, విత్తనాలను కలిగి ఉంటుంది. ఫలకవచము కండ కలిగి లేదా శుష్మంగా ఉంటుంది. కండగల ఫలకవచము, బాహ్యఫలకవచము, మద్యఫలకవచము, అంతఃఫలకవచముగా విభేదనము చెంది ఉంటుంది. ఫలదీకరణాంతరం ఫలం ఏర్పడు సమయంలో పుష్పమైంతం లేదా పుష్పమైనం ఫలంగా మారును. వీటిని ఆనృత ఫలాలు అంటారు. ఉదా. జిడిమామిడిలో పుష్పమైంతము అనృతఫలంగా మరును. ఆపిల్లో పుష్పమైనము అనృతఫలంగా మరును.

కండగల ఫలాలలో ఫలకవచము కండగలిగి బాహ్య, మద్య, అంతఃఫలకవచముగా విభేదనము చెందును.

కండగల ఫలాలు 5 రకాలు, అవి.

1. మృదుఫలం: మద్య, అంతఃఫలకవచాలు సంయుక్తమై గుజ్జగా ఉంటాయి. ద్వి లేదా బహుఫలదళ సంయుక్త అండకోశం నుండి ఫలం ఏర్పడును. ఉదా. జామ, ద్రాక్ష, టమోటు.

2. పెపో: బాహ్యఫలకవచం పెచ్చువలె, మద్యఫలకవచం కండగలిగి, అంతఃఫలకవచం మెత్తగా ఉంటాయి. ఫలం త్రిఫలదళ ఏకబిలయుత నిమ్మ అండాశయం నుండి ఏర్పడును. ఉదా కుకుంబర్- దోస.

3. హెస్పరిడియం: తైలగ్రంధులు గల చర్చిల బాహ్యఫలకవచము, కాగితం వంటి పలుచని మద్యఫలకవచము, లోపలి కుడ్యం పై రసభరిత కేశాలుగల అంతఃఫలకవచము ఉంటాయి. బహుఫలదళ, బహుబిలయుత సంయుక్త ఊర్ధ్వ అండాశయం నుండి ఏర్పడును. ఉదా. సట్రెన్.

4. పోమ్: బహు లేదా ద్వి ఫలదళ నిమ్మ అండాశయం నుండి ఏర్పడి, కండ గల పుష్పమైనంతో ఆవరించబడి ఉంటుంది. ఉదా ఆపిల్.

5. టెంకగల ఫలము: ఏకఫలదళ ఊర్ధ్వ అండాశయం నుండి ఏర్పడి, ఒకే విత్తనం కల్గి ఉంటుంది.

ఫలకవచం బాహ్య, మద్య, అంతఃఫలకవచముగా విభేదనము చెంది, అంతఃఫలకవచము టెంకవలే ఉంటుంది. ఉదా. మామిడి, టెంకాయ.

శుష్మఫలాలు: ఫలకవచం ఎండిపోయి విభేదన రహితము.

శుష్మవిదారక ఫలాలు: ఫలకవచం పగిలి విత్తనాలు విడుదలగును.

1. ద్విదారక ఫలము: ఫలకవచము పృష్ఠాదరంగా రెండు వైపులా పగిలి విత్తనాలు విడుదలగును.

ఉదా చిక్కుడు.

2. గుళిక: అనేక విదాలుగా పగిలి విత్తనాలు విడుదలగును. ఉదా పత్తి, దతూర.

శుష్మఅవిదారక ఫలాలు: ఫలకవచము క్లీటించిన తరువాత విత్తనాలు విడుదలగును.

1. కవచబీచకం: ఫలకవచము, బీజకవచము సంయుక్తము. ఉదా వరి.

2. పెంకుగల ఫలము: బహుబిలయుత సంయుక్త ఏకబిలయుత అండాశయం నుండి ఏర్పడును. ఫలకవచము పెంకు వలె ఉంటుంది. ఉదా. జిడి మామిడి.

3. సిప్పుల్లా: ఒకే విత్తనం కలిగి దీర్ఘకాలిక కేశగుచ్ఛము (రక్కకప్పత్రావళి)తో ఉంటుంది. ఉదా. ప్రైడాక్స్.

పైజోకార్బ్రీక్ ఫలాలు: ఒకే విత్తనము కలిగి, అనేక ఫలాంశాలుగా విడిపోవును. ఉదా ఆకేసియా, ఆముదం.

సంకలిత ఫలాలు: ఒకే పుష్పంలోని అసంయుక్త అండకోశం నుండి గుంపుగా ఏర్పడును. ప్రతిఫలదళము ఒక చిరుఫలంగా అభివృద్ధి చెందును. ఉదా. అనోనా(సీతాఫలం).

సంయోగపలం: మొత్తం పుష్పవిన్యాసం ఫలంగా మారును ఉదా. పనస.

విత్తనాలు: పలథీకరణాంతరం అండాలు విత్తనాలుగా ఏర్పడును. విత్తనం విత్తన కవచం, పిండాన్ని కలిగి ఉంటుంది. పిండం ఒక పిండాక్షము, ఒకటి (ఏకదళబీజాలు), రెండు (ద్విదళబీజాలు). కలిగి ఉంటుంది.

ప్రత్యుత్పత్తి విధానాలు

ప్రత్యుత్పత్తి విధానాలు: ప్రతి జీవి నిర్దిష్ట కాల పరిమాణం మాత్రమే జీవిస్తుంది. ఒక జీవి తన లాంటి సంతతిని పెంపోందించు జీవక్రియాపద్ధతిని ప్రత్యుత్పత్తి అంటారు. సంతతి పెరిగి, పక్ష్యదశకు చేరుకొని క్రొత్త సంతానాన్ని ఉత్పత్తి చేయును. ఈ విధంగా పుట్టుట, పెరుగుట, మరణించుట ఒక వలయంగా ఉంటాయి. తరతరాలుగా జాతి మనుగడకు ప్రత్యుత్పత్తి తోడ్పడును. ప్రత్యుత్పత్తి ద్వారా షైవిధ్యాలు ఏర్పడిఅనువంశికంగా సంక్రమిస్తాయి.

ప్రతి జీవి ఒక సొంత యాంత్రికాన్ని ఏర్పరుచుకొని సంతతిని వృద్ధి చేసుకొంటుంది. ప్రత్యుత్పత్తిలో ఒక జీవి పాల్గొంటుందా లేదా రెండు జీవులు పాల్గొంటాయా అన్నదాని పై ప్రత్యుత్పత్తి రెండు రకాలు అని

- ఆలైంగికోత్పత్తి:** ఒక జనకం నుంచి సంయోగబీజాలు ఏర్పడి లేదా ఏర్పడకుండా సంతతి ఉత్పత్తి అగును.
- లైంగికోత్పత్తి:** రెండు జనకాలు ప్రత్యుత్పత్తి పద్ధతిలో పాల్గొని స్త్రీ, పురుష సంయోగబీజాలు కలయిక జరుగును.

అలైంగికోత్పత్తి: ఒకే ఒక జనకం తన సంతతిని ఉత్పత్తి చేయగలుగును. ఏర్పడిన సంతతి, ఒక దానితో ఒకటి పోలి ఉండి నకలుగా జన్మిపరంగా ఒకే విధంగా ఉత్పత్తి అంటాయి. అలైంగికోత్పత్తి లేదా శాఖియోత్పత్తి ద్వారా ఏర్పడే మొక్కలను క్లోన్లు అంటారు.

- ప్రోటిస్టా, మౌనీరా జీవులలో కణవిభజనయే** ఒక ప్రత్యుత్పత్తి విధానము. వీనిలో ద్విదావిష్టత్తి ద్వారా కణం రెండు భాగాలుగా విభజన చెంది, ప్రతి భాగము త్వరితంగా ప్రోడజీవిగా మారును.
- ప్రరోహాత్పత్తి** ద్వారా ఈస్టులో అలైంగికోత్పత్తి జరుగును. దీనిలో అనమవిభజన జరిగి చిన్న ప్రరోహాలు ఏర్పడి, జనక కణాన్ని అంటి పెట్టుకొని తరువాత విడిపోయి, పక్ష్యదశకు చేరుకొని ఈస్టు కణాలు ఏర్పడును.
- సిద్ధబీజాలు:** షైవలాలు, శిలీంద్రాలు(రైజోపన్) అలైంగిక నిర్మాణాలు అయిన సిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. ఇవి ప్రతికూనల పరిస్థితులను తట్టుకొని మనుగడ సాగించును.
- గమన సిద్ధబీజాలు:** క్లోమిడోమోనాస్టలో సమవిభజన ద్వారా ఏర్పడు సిద్ధబీజాలు చలనాలు చూపును.
- కొనిడియంలు:** ఈ సిద్ధబీజాలు కొనిడియోఫోర్ అనే సిద్ధబీజాశయ వృంతాలపై ఏర్పడును. ఉదా. పెన్సిలియం.
- బ్రయోషైటా, టెరిడోషైటాలలో ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలు** అంకురణ చెంది సంయోగబీజదాలుగా అభివృద్ధి చెంది జీవిత చక్రాన్ని పూర్తి చేయును.

శాఖియోత్పత్తి: మరోక రకమైన అలైంగికోత్పత్తి.

- ముక్కలగుట:** సహనివేశ షైవలాలు (వోల్వాక్స్), బూజాలు, పుట్టగోడుగులలోని శరీరంలోని కొంత భాగము చెదిరి ఖండితాలు, ముక్కలుగా విడిపడి, ప్రతి ముక్క కొత్త జీవిగా మరును. దీనిని ముక్కలగుట అంటారు.
- జెమ్మాలు:** లివర్ వర్ట్లలలో ప్రత్యేక నిర్మాణాలు కలిగి ముక్కలగుట ద్వారా ప్రత్యుత్పత్తికి తోడ్పడును.
- శాఖియ వాషికారకాలు:** పుష్పించు మొక్కలలో రన్వర్లలు, స్టోలన్లు, పిలక మొక్కలు, ఆఫ్సెట్లు, కోమ్ము, కందం, దుంపకాండం, లఘునం, లఘులఘునం, ప్రత్యుత్పత్తి పత్రాలు వంటి శాఖియనిర్మాణాలు ద్వారా శాఖియోత్పత్తి జరుపును.
- పిలకమొక్కలు:** బంగాళదుంప, చెరకు, అరటి, అల్లం డాలియాలలో పిలకమొక్కలు కాండకణపుల నుంచి ఏర్పడి చిన్న మొక్కలుగా ఏర్పడును.
- అబ్బురపు మొగ్గలు:** బ్రయోఫిల్మమ్ పత్ర ఉపాంతములో గల నోక్కుల వద్ద అబ్బురపు మొగ్గలు ఏర్పడి మొక్కల వ్యాప్తిలో సహకరించును.

లైంగికోత్సృతి: ఒకే జీవి లేదా భిన్నజీవులలో స్త్రీ, పురుష సంయోగబీజాల కలయిక వలన సంయుక్తబీజము ఏర్పడి, కొత్త జీవిగా అభివృద్ధిచెందును. ఇది సుదీర్ఘమైన, క్లిష్టమైన, నెమ్మదిగా జరుగు ప్రక్రియ. లైంగిక ప్రత్యుత్సృతిలో ఎర్పడు సంతతి జనకుల వలె సమరూపంగా ఉండవు. జీవుల స్వరూపము, నిర్మాణము, శరీరధర్మాలలో ఎంతో భిన్నత్వాన్ని చూపినపుటికి, లైంగిక ప్రత్యుత్సృతిలో మాత్రము ఒకే విధానమును అనుసరించును.

శాఖియదశ లేదా శైవదశ: ప్రత్యుత్సృతికి చేరుకొను ముందుదశ.

లైంగిక ప్రత్యుత్సృతిలో సంఘటనలు: లైంగికోత్సృతిలో స్త్రీ, పురుష సంయోగబీజాల కలయిక లేదా ఫలదీకరణ, సంయుక్తబీజము, పిండోత్సృతి తో ఉంటుంది. ఇవి 3 దశలుగా చెప్పవచ్చు. అపి ఫలదీకరణ పూర్వం, ఫలదీకరణ, ఫలదీకరణాంతర సంఘటనలు.

1. ఫలదీకరణ పూర్వసంఘటనలు: దీనిలో సంయోగబీజోత్సృతి, సంయోగబీజాల రవాణా ఈ రెండు సంఘటనలు జరుగును.

సంయోగబీజ జననం లేదా సంయోగబీజోత్సృతి: రెండు రకాల స్త్రీ, పురుష సంయోగబీజాలు ఏర్పడుట. ఇవి ఏకస్థితికాలు.

సమసంయోగబీజాలు: కొన్ని శైవలాలో స్త్రీ, పురుషసంయోగబీజాలు ఒకే విధంగా ఉంటాయి. వీటిని సమసంయోగబీజాలు అంటారు. ఉదా. క్లాడోఫోరా.

భిన్నసంయోగబీజాలు: పురుష సంయోగబీజాన్ని చలన పురుషబీజము లేదా పురుషబీజం అని, స్త్రీసంయోగబీజాన్ని స్త్రీబీజకణం అని పిలుస్తారు. ఉదా ప్యానేరియా.

లైంగికత్వము: ద్విలింగాశ్రయ(శిలీంద్రాలు), ద్విలింగాశ్రయస్థితి:-స్త్రీ, పురుష పుష్టాలు ఒకే మొక్కలైపై ఉండుట, ఉదా కుకుర్చుటాలు, కొబ్బరి (మొక్కలు) అను పదాలు ద్విలింగక స్థితిని తెల్పును.

ఏకలింగశ్రయ(శిలీంద్రాలు), ఏకలింగశ్రయస్థితి:-స్త్రీ, పురుషపుష్టాలు వేరువేరు మొక్కలైపై ఉంటాయి. ఉదా బొప్పాయి. కొబ్బరి(మొక్కలు)అను పదాలు ఏకలింగక స్థితిని వర్ణించును.

సంయోగబీజాలు ఏర్పడే సమయంలో జరిగే కణవిభజన:-మొనీరా, శిలీంద్రాలు, శైవలాలు, బ్రయోషైటాల ఏకస్థితిక జనక మొక్కలు సమవిభజన ద్వారా సంయోగబీజాలను ఉత్సృతి చేయును.

టెరిడోషైటాలు, వివృతబీజాలు, ఆవృతబీజాల మొక్కలు ద్వారా యస్థితికంగా ఉంటాయి. వీనిలో క్షయకరణ విభజన చెంది ఏకస్థితిక సంయోగ బీజాలు ఏర్పడును. ఒక సమితి క్రోమోజోమును మాత్రమే ప్రతి సంయోగబీజములోకి ప్రవేశించును.

సంయోగబీజాల రవాణా:- చాల జీవులలో పురుషసంయోగబీజాలు చలనయుతంగా, స్త్రీసంయోగబీజం స్థిరంగా ఉంటాయి. శైవలాలు, శిలీంద్రాలలో రెండు సంయోగబీజాలు చలనాన్ని చూపుతాయి. శైవలాలు, బ్రయోషైట్స్, టెరిడోషైట్లలో నీరు ఒక యానకంగా సంయోగబీజాల రవాణాకు తోడ్పడును. అన్ని పురుష సంయోగబీజాలు స్త్రీసంయోగ బీజాన్ని చేరలేవు కనుక అధిక సంఖ్యలో పురుష సంయోగబీజాలు విడుదలగును.

విత్తనయుత మొక్కలలో పుప్పోడి రేణువులు పురుషబీజాలుకు వాహకాలుగా ఉండును. అండం స్త్రీబీజకణాన్ని కలిగి ఉంటుంది. పలదీకరణయు ముందు పరాగకోశంలోని పరాగరేణువులు కీలాగ్రాన్ని చేరాలి. బరాని వంటి ద్విలింగక, అత్యఫలదీకరణ చెందే మొక్కలలో పుప్పోడి రేణువులు తెలికగా కీలాగ్రాన్ని చేరును.

పరపరాగ సంపర్కము జరుపు మొక్కలలో పరాగరేణువులు కీలాగ్రాన్ని చేరి మొలకేత్తె పరాగ నాళము ద్వారా అండం లోని స్త్రీబీజ కణాన్ని చేరి పురుషబీజాలను విడుదల చేస్తాయి.

2. ఫలదీకరణ: సంయోగబీజాల కలయికను సంయుక్తసంయోగము అంటారు. ఫలితంగా ద్వారా యస్థిక సంయుక్తబీజము ఏర్పడును. దీనిని ఫలదీకరణ అంటారు. కొన్ని సార్లు ఫలదీకరణ జరుగ కుండా స్త్రీ సంయోగబీజము నుంచి పిండం ఏర్పడును. దీనిని అనిపేకజననం అంటారు. సంయోగబీజాల సంయోగము దేహం బయట నీటిలో జరిగిన దానిని

బాహ్యఫలదీకరణ అంటారు. అనేక ఇతర జీవులలో దేహంలో స్త్రీబీజకణం ప్రైదేహంలోనే ఉండి, పురుష సంయోగ బీజాలు స్త్రీబీజంలో సంయోగం చెందడానికి చలనయుతంగా ఉంటాయి. అంతర ఫలదీకరణ జరుగును. బీజయుత మొక్కలలో చలనరహిత పురుష సంయోగబీజాలు పరాగనాళాల సహాయంతో స్త్రీసంయోగబీజాన్ని చేరును.

3. ఫలదీకరణాంతర సంఘటనలు:- ఫలదీకరణాంతరం జరుగు సంఘటనలు.

సంయుక్తబీజం:- ఇది మందమైన కవచాన్ని కలిగి, ప్రతిరోధక లక్షణాన్ని కలుగుటకు, నిర్జలికరణ చెందకుండా కావాడును. ఇది కొంతకాలము విరామస్థితిలో ఉండి అనుకూల పరిస్థితులలో మొలకెత్తును. ఏకస్థితిక జీవులలో కేంద్రక సంయోగము జరిగిన వెంటనే సంయుక్తబీజము క్షయకరణవిభజన చెంది, ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలను ఏర్పరుచును. ఇవి ఏకస్థితిక జీవులుగా పెరుగును. లైంగక ప్రత్యుత్పత్తి జరుపుకొనుజీవులలో సంయుక్తబీజమును ఒకే కణంతో జీవితం ప్రారంభించును.

పిండజననం:- సంయుక్తబీజం నుంచి పిండాభివృద్ధి వరకు జరిగే అభివృద్ధిని పిండజననం అంటారు. సంయుక్తబీజము కణవిభజన చెంది, తరువాత కణవిభేదనమును చూపును. కణవిభేదనము వలన కణాలు సమూహాలుగా రూపొంతరణలతో విశిష్టత గల కణజాలలు, అంగాలు ఏర్పడును.

పుష్పించు మొక్కలలో సంయుక్తబీజం అండంలోపల ఏర్పడుతుంది. ఫలదీకరణాంతరం పుష్పబాగాలైన రక్కక పత్రాలు, ఆకర్షణ పత్రాలు కేసరాలు వడలి రాలిపోతాయి. ఉమోట, వంగలలో రక్కక పత్రాలు ఫలాన్ని అంటి పెట్టుకొని ఉంటాయి. సంయుక్తబీజం పిండంగా మారును. అండాలు విత్తనాలుగా అభివృద్ధి చెందును. అండాశయం ఫలంగా అభివృద్ధి చెందును. అండకవచము ఫలకవచముగా మారును. వ్యాప్తి చెందిన విత్తనాలు అనుకూల పరిస్థితులలో మొలకెత్తును. మాంగ్రావ్ మొక్కలలో విత్తనాల అంకురణ ఫలాలు తల్లిమొక్కను అంటి పెట్టుకొని ఉండగానే జరుగును. దీన్ని వివిపారి అంటారు. దీని వలన మొక్కలు జయప్రదంగా మొలకెత్తుటకు వీలగును.

ఆవృతబీజ జీవిత చక్రము:- ఆవృతబీజాలలో పరాగరేణువులు, అండాలు పుష్పాలలో అభివృద్ధి చెందును. ఆవృతబీజాలలో విత్తనాలును కప్పుతూ ఫలాలు ఉంటాయి. పుష్పంలో కేసరం పురుష లైంగికావయం. ప్రతి కేసరంలో సన్నటి కేసరండం, దాని చివర పరాగ్కోశం ఉంటుంది. పరాగ్కోశంలో క్షయకరణవిభజన చెంది, పరాగరేణువులు ఏర్పడును. పుష్పంలో స్త్రీ లైంగికావయవం అండ్కోశం లేదా ఫలదళం. అండ్కోశంలో అండాశయం ఉండి ఒకటి లేదా అనేకఅండాలు ఉంటాయి. అండాలలోపల క్షీణించిన స్త్రీ సంయోగబీజదం ఉంటుంది. దీనిని పిండకోశం అంటారు. పిండకోశం ఏర్పడుటకు ముంది క్షయకరణ విభజన జరుగును. కనుగ పిండకోశంలోని ప్రతి కణం ఏకస్థితికంగా ఉంటుంది. ప్రతి పిండకోశంలో స్త్రీబీజకణ పరికరం, దీనిలో ఒక స్త్రీబీజకణం, దానికి జరువైపులా రెండు సహాయకణాలు కలిగా ఉంటుంది. మూడు ప్రతిపాదకణాలు, మద్యలో ధృవకేంద్రకాలు ఉంటాయి. ధృవ కేంద్రకాలు విలీనమై ఒక ద్వయస్థితిక దీయీతియ కేంద్రకం ఏర్పడును.

పరాగ రేణువులు వ్యాప్తి చెంది పరాగరేణువులు కీలాగ్రాన్ని చేరును. దీనిని పరాగసంపర్కము అంటారు.

పరాగరేణువులు కీలాగ్రముపై మొలకెత్తి, పరాగనాళాలు ఏర్పడి, కీలం ద్వారా అండంలోని పిండకోశాన్ని చేరి రెండు పురుష సంయోగబీజాలను విడుదల చేయును. ఒక పురుష సంయోగబీజము స్త్రీబీజకణంతో సంయోగము చెంది ద్వయస్థితిక సంయుక్తబీజం ను ఏర్పరుచును. రెండవ పురుష సంయోగబీజము ద్వయస్థితిక దీయీతియ కేంద్రకముతో సంయోగము చెంది ఒక త్రయస్థితిక ప్రాధమిక అంకురచ్చుద కేంద్రకము ఏర్పడును. ఈ విదంగా రెండు ఫలదీకరణలు జరుగుట వలన దీనిని దీయఫలదీకరణ అంటారు. ఇది ఆవృతబీజాల ముఖ్యలక్షణము. సంయుక్తబీజము ఒకటి లేదా రెండు బీజదళాలుతో పిండము ఏర్పడును. ప్రాధమిక అంకురచ్చుద కేంద్రకము నుండి అంకురచ్చుదము ఏర్పడును. ఇది అభివృద్ధిచేందుతున్న పిండానికి పోషక పదార్థాలను అందించును. ఫలదీకరణము తరువాత సహాయ కణాలు, ప్రతిపాదకణాలు నశించును. అండాతు విత్తనాలు, అండాశయము ఫలంగా మారును. ఒపుకణయుత ద్వయస్థితిక సిద్ధబీజద దశ ఆవృతబీజాల జీవిత చక్రములో ప్రదాన దశ. సంయోగబీజద దశ ఒపుకణయుతమైనప్పటికి క్షణించిన నిర్మాణముగా సిద్ధబీజదము పై పూర్తిగా ఆధారపడును.

ఫలదీకరణ ద్వారా బహుకణయుత ద్వాయస్థితిక సిద్ధబీజం ఏర్పడిన తరువాత క్షయకరణ విభజన ద్వారా ఏకస్థితిక సిద్ధబీజాలు ఉత్పత్తి చేసి, వాని ద్వారా సంయోగబీజదాలను ఉత్పత్తి చేయును. ఇటువంటి రకానికి చెందిన జీవిత చక్రాన్ని ద్వాయ ఏకస్థితిక జీవిత చక్రము అంటారు.

పుష్పించే మొక్కలో లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి

పుష్పించే మొక్కలో లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి :-ఆవృతబీజాల లైంగికావయవాల స్వభావం, నిర్మాణాలు, అభివృద్ధి వంటి ప్రక్రియల గురించిన వృక్షశాస్త్రశాఖను పించేతుంది శాస్త్రము అంటారు.

ఫలదీకరణ పూర్వనిర్మాణ సంఘటనలు:-మొదట పుష్పాలు ఏర్పడి, తరువాత పుష్పాలు ఏర్పడును. పుష్పములో పురుష, స్త్రీప్రత్యుత్పత్తి నిర్మాణాలు అయిన కేసరావళి, అండకోశం విభేదం చెంది వృద్ధి చెందును.

కేసరం, సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయం, పరాగరేణువులు :-కేసరంలో రెండు భాగాలు ఉంటాయి 1.కాడ 2.పరాగకోశం. పరాగకోశం ద్విలంబికంగా ఉండి, ప్రతి లంబికలో రెండు తమ్ములు ఉంటే ద్విక్కిక పరాగకోశము అని, హైబిన్స్కెస్ పరాగకోశంలో ఒక తమ్ము కలిగిన పరాగకోశాన్ని ఏకక్కియుతం అంటారు.

ద్విలంబిక పరాగకోశంలో రెండు తమ్ములు కలిగి ప్రతి తమ్ములో రెండు సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయాలు ఉంటాయి. ఇవి అభివృద్ధి చెంది పుష్పాడికోశాలుగా ఏర్పడతాయి.

సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయం నిర్మాణము :- సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయం నాలుగు పొరల గొడతో నిర్మితము. అవి బాహ్యచర్యము, ఎండోధిసియం, మద్యవరుసలు, టపేటమ్. మొదటి మూడు పొరలు రక్షణకు స్టోటనానికి సహకరించును. బాహ్యచర్యము ఏకకణమందముతో ఉంటుంది. పుష్పాడి సంచుల మద్యకణాలు పలుచని కణాలతో ఉంటాయి. వీనిని స్టోమియం అంటారు. స్టోటనలో ఉపయోగపడతాయి. ఎండోధిసియం పొరవ్యాసార్థ తంతుయుత మందాలను కలిగి పక్కాదశలో నీటికి కొల్పోయి కుంచించుకు పోయి, పుష్పాడిగదుల స్టోటనానికి సహకరించును. లోపలి పోర టపేటం. ఇది అభివృద్ధి చెందుతున్న పరాగరేణువులకు పోషక కణజాలం. టపేటంలోని కణాలు ద్వికేంద్రకయుతాలు. పరాగకోశం కుడ్యోం లోపల సమజాతియ సూక్ష్మసిద్ధబీజ జనక కణజాలం ఉంటుంది.

సూక్ష్మసిద్ధబీజ జననం:-పరాగకోశంలో సిద్ధబీజ జనక కణజాలం క్షయకరణ విభజన చెంది సూక్ష్మసిద్ధబీజ చతుప్యాలు ఏర్పడును. పక్కస్థితిలో చతుప్యము విడిపోయి సూక్ష్మసిద్ధబీజాలు లేదా పరాగరేణువులుగా మారును. ఇవి పరాగకోశస్టోటనముతో విడుదలగును.

పరాగ రేణువు పురుష సంయోగబీజదాలుగా వ్యవహరించును. పరాగరేణువు రెండు పొరలు కలిగి ఉండును. వెలుపలి పొరను బాహ్యసిద్ధబీజకవచము అంటారు. ఇది స్టోరోపొలినిన్ నిర్మితము. ఇది అత్యంత ప్రతిరోదక పదార్థము దీనిలోని పలుచటి ప్రదేశాలను బీజరందాలుఅంటారు. లోపలి పొరను అంతర సిద్ధబీజకవచము అంటారు. ఇది సెల్యూలోష్, పెక్సిన్ నిర్మితము. దీని ప్లాస్టిక్ చము ఉంటుంది. పక్కాదశలో పరాగరేణువులో 2 కణాలు ఉంటాయి. అవి 1. శాఖియ కణము, ఇది ఆపోరపదార్థ నిల్చులతో పెద్దదిగా ఉంటుంది. చిన్నదిగా కండేఅకారంలో ఏక కేంద్రముతో ఉంటుంది. దీనిని ఉత్సాహక కణము అంటారు. ఈ రెండు కణాల దశలో పరాగరేణువులు విడుదలగును.

అండకోశం, అండం(సూక్ష్మసిద్ధబీజాశయం), పిండకోశం:-అండకోశం పుష్పంలోని స్త్రీ ప్రత్యుత్పత్తి భాగము.

అండకోశము ఒకటి లేదా ఎక్కువ ఫలదళాలు కలిగి ఉంటుంది. ఫలదళాలు అంసంయుక్తము (అనోనా) లేదా సంయుక్తము (దతూరా). ప్రతి ఫలదళములో మూడుభాగాలుంటాయి అవి అండాశయము, కీలం, కీలాగ్రము. కీలాగ్రము పరాగరేణువులను స్వీకరించుటకు ఉపయోగపడును. కీలము సన్మగా పోడవుగా ఉంటుంది. ఉబ్బిన పీరభాగాన్ని అండాశయము అంటారు. అండాశయంలోని గదులను బిలాలు అంటారు. అండన్యాసస్థానము నుండి

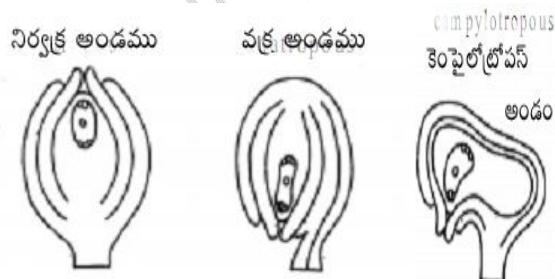
అండాలు ఏర్పడును. అండాలను సూలనిద్ధబీజశయాలు అంటారు. అండాశయంలో అండాలు ఒకటి (ఉదా. వరి, గోదుమ, సూర్యకాంతం) నుంచి ఆనేకం (ఉదా. బోష్ట్యాలు, ఆర్కిట్ట్స్, పుచ్చ) ఉంటాయి.

స్ఫూలనిద్ధబీజశయం:- అండము అండన్యాసఫ్టానానికి అండవృంతము చేత అంటుకొని ఉంటుంది. అండవృంతము అండదేహముతో కలని పోయోభాగాన్ని విత్తుచార అంటారు. ప్రతి అండము ఒకటి, రెండు అండకవచాలను కలిగి ఉంటుంది. అండకవచాలు అండాన్ని పూర్తిగా కప్పి వేయకుండా అగ్రభాగన ఒక రంధ్రమును వదిలివేయును. దీనిని అండద్వారము అంటారు. అండ పీరభాగాన్ని కలాజా అంటారు. ఇది అండద్వారానికి ఎదురుగా ఉంటుంది. అండ కవచాలు లోపల అండాంతఃకణజాలము అంటారు. హీలియాంథన్, దతూరాలలో ఏకఅండకవచయుత అండాలు, ఏకదళబీజాలు, పాలిపెటలేలలో ద్వీకవచయుత అండాలు అమరి ఉంటాయి. అండాంతఃకణజాలము పిండకోశ అభివృధ్మికి కావలనిన పోషక పదార్థాలను నిల్చేయును. అండాంతఃకణజాలము లోపల పిండకోశము లేదా శ్రీసంయోగబీజదము ఉంటుంది. ప్రతి అండములో ఒక పిండకోశము స్ఫూలనిద్ధబీజమాతృకణము క్షయకరణవిభజన తరువాత ఏర్పడును.

1. పాలిగొనములో అండద్వారము, చలాజా, అండవృంతము ఒకే నిలువు రేఖలై అమరి ఉండే అండాలను నిర్వక్త అండాలు అంటారు.

2. సూర్యకాంత కుటుంబ మొక్కలలో తలకిందులుగా ఉంటుంది. దీనిలో అండం 180 కేణంలో అండవృంతము వైపు వంపు తెరిగి అండవృంతము అండా ద్వారానికి దగ్గరగా వచ్చును. వీనిని వక్రఅండాలు అంటారు

3. చిక్కుడు కుటుంబములో అండదేహము అండవృంతానకి లంబకోణములో ఉంటుంది. అండదేహము వంపుతిరగడముతో అండద్వారము అండవృంతము వైపు వస్తుంది. దీనిలో పిండకోశము కౌద్దిగా వంపుతిరిగి ఉంటుంది. వీని

ని కంపైలోట్రోప్స్ అండాలు అంటారు.

స్ఫూలనిద్ధబీజజననం:- అండాంతఃకణజాలములో అండద్వారము వద్ద ఒక స్ఫూలనిద్ధబీజమాతృకణము విభేదనము చెంది క్షయకరణ విభజన ద్వారా నాలుగు స్ఫూలనిద్ధబీజాలు ఏర్పడును. వీనిలో ఒక స్ఫూలనిద్ధబీజం క్రియాత్మకంగా ఉండి, మిగిలిన మూడు నశించిపోవును.

శ్రీసంయోగబీజదము:- క్రియావంత స్ఫూలనిద్ధబీజము నుండి స్ఫూలనిద్ధబీజదము లేదా పిండకోశము అభివృధ్మి చెందును. ఒకే ఒక స్ఫూలనిద్ధబీజము నుండి పిండకోశము ఏర్పడుటను ఏకనిద్ధబీజ వర్ధక వద్దతి అంటారు.

పిండకోశ అభివృధ్మి:- క్రియాత్మక స్ఫూలనిద్ధబీజములోని కేంద్రకము సమవిభజన చెంది రెండు కేంద్రకాలను ఏర్పరుచును. ఈ కేంద్రకాలు వ్యతిరేఖ దృవాలవైపు చేరి మరి రెండు సమవిభజనలు చెంది 8 కేంద్రకాలతో పిండకోశము ఏర్పడును. ఈ మూడు కణాల సమూహాన్ని శ్రీబీజకణపరికరం అంటారు. దీనిలో రెండు సహాయకణాలు, ఒక శ్రీబీజకణము ఉంటాయి. సహాయకణాలలో ఫిలిఫారమ్ పరికరము ఏర్పడి పరాగనాళాలు సహాయకణాలలోకి ప్రవేశించుటకు దారి చూపును. కలాజా వైపు గల మూడు కణాలను ప్రతిపాదకణాలు అంటారు. మద్యలో ఉండే పెద్దకణంలో రెండు ధ్రువకేంద్రకాలు ఉండాయి. పక్కదశలోని ఆవృతబీజ పిండకోశములో 8 కేంద్రకాలు, 7 కణాలతో ఉంటుంది.

పరాగ సంపర్కము:-ఆవృతబీజాలలో ప్రీ, పురుష సంయోగబీజాలు చలనరహితం కనుక ఘలదీకరణకు పరాగ సంపర్కము తోడ్డుడును. పరాగకోశము నుండి విడుదలైన పరాగరేణువులు అండాశయములోని కీలాగ్రాన్నిచేరడాన్ని పరాగ సంపర్కము అంటారు. ఇది జరగడానికి మొక్కలు బాహ్యసహకారులను ఉపయోగించుకొంటాయి.

ఆత్మపరాగసంపర్కము:ఒక పుష్టిలోని పరాగకోశాలలో గల పరాగరేణువులు అదే పుష్టిములోని కీలాగ్రము పై పడటం(ఆత్మఘలదీకరణ)వివృత సంయోగము: వీనిలో కేసరాలు, అండకోశము బహిర్గతము కావడము వలన ఆత్మపరాగ సంపర్కము అరుదు.

సంవృత సంయోగము: పుష్టాలు వికసించవు కనుక ఎల్లప్పుడూ ఆత్మపరాగసంపర్కము జరుగును. వయాలా, కొవ ఐలైన, ఆక్సాలిన్ వంటి మొక్కలు సంవృత, వివృత పుష్టాలు చూపును.

పరపరాగ సంపర్కము: ఇది రెండు రకాలు అవి

- ఏకవృక్ష పరపరాగ సంపర్కము:** ఒక పుష్టిములోని పరాగకోశాలలో గల పరాగరేణువులు అదే మొక్కపై ఉన్న వేరొక పుష్టి కీలాగ్రం పై పడతాయి. ఇది జన్మపరంగా ఆత్మపరాగసంపర్కము వంటిదే.
- భిన్నవృక్ష పరపరాగ సంపర్కము:** ఒక మొక్క మీద ఉన్న పుష్టాలలోని పరాగరేణువులు వేరొక మొక్కపై ఉన్న పుష్టికీలాగ్రం పై పడతాయి.

పరపరాగ సంపర్కానికి తోడ్డు సహకారులు: అవి 1. నిర్దీష్ట సహకారులు 2. జీవ సహకారులు

1. వాయు పరాగ సంపర్కము:ఇది నిర్దీష్ట పరాగసంపర్కము. పుష్టోడి రేణువుల తేలికగా జిగురులేకుండా ఉంటాయి. బహిర్గత కేసరాలు కలిగి ఉంటాయి. పొడవైన ఈక వంటి కీలాగ్రం ద్వారా పుష్టోడిరేణువులను పట్టివుంచును. పుష్టాలలో అండాశయంలో ఒకే అండం ఉంటుంది. అనేక పుష్టాలు కలసి ఒక పుష్టివిన్యాసంగా ఉంటాయి. కంకి పుష్టివిన్యాసంలో కీలాగ్రాలు కీలాలు పొడవైన పట్ల దారాల వలె ఉంటాయి.

2. జల పరాగ సంపర్కము: ఎక్కువగా ఏకదళబీజాలలో కన్నించును. శైవలాలు, బ్రయోపైట్స్, టెరిడోపైట్స్లో పురుష సంయోగబీజాల రవాణాకు నీటి పాత్ర ముఖ్యమైనది. ఉదా. వాలిన్స్ నేరియా(మంచినీటిలో), ప్లాష్టిల్లా, జోస్ట్రిరా(ఊప్పనీటిలో). కొన్ని నీటిమొక్కలు గుఱుపుడ్క, నీటి కలువలో కీటకాలు, గాలి ద్వారా పరాగ సంపర్కము జరుగును.

1. జోస్ట్రిరా జలపరాగ సంపర్కము: వాలిన్స్ నేరియాలో ప్రీపుష్టాలు పొడవైన వృంతాలు సహాయంతో నీటి పై తేలియాడు పరాగరేణువులు నిప్పియంగా కదులుతూ కీలాగ్రాన్ని చేరును.

2. అధోజల పరాగ సంపర్కము: జోస్ట్రిరాలో ప్రీపుష్టాలు నీటిలో మునిగి ఉండగా పరాగరేణువులు పొడవుగా రిబ్బున్ ఆక్రూతిలో ఉండి, నీటి ప్రవాహంతో నిప్పియాత్కంగా కీలాగ్రమును చేరును.

జీవ సహకారులు: జూఫిలి: జంతువుల ద్వారా పరాగ సంపర్కము, కీటకాల ద్వారా(ఎంటమోఫిలి): చీమలు, కందిరీగలు, బీటిల్స్ పక్కల ద్వారా (అర్చితోఫిలి): సన్బర్డ్లు తీతువు పిట్లు, గబ్బలలాల ద్వారా(కీరిప్పిరోఫిలి), ఉడతలు ద్వారా తెరోఫిలి, సరిస్నాపాల ద్వారా ఒఫియోఫిలి జరుగును.

కీటక పరాగ సంపర్కము అనుకూలనాలు: పుష్టాలు పెద్దవిగా, రంగులతో సువాసనతో, అధిక మకరందముతో ఉంటాయి. పుష్టాలు చిన్నవిగా ఉంటే సమూహంగా పుష్టివిన్యాసాలుగా ఉంటాయి. ఈగలు, బీటిల్స్ దుర్గంధ వాసనతో ఆకర్షింపబడును. జంతువులు సమీపించడానికి మకరందము, పుష్టోడి వంటి బహుమతులు మొక్కలు ఇస్తాయి. పుష్టోడి జిగురుగా ఉంటుంది. కొన్ని జాతుల పుష్టుబహుమతులు కీటకాలు గుడ్లు పెట్టుకొనుటకు అనుకూలంగా ఉంటాయి. ఉదా. అమార్పోలన్ (పుష్టివిన్యాసం 6 అడుగుల ఎత్తు ఉంటుంది) యుక్కా, ఉజిటుక్కాలా యుక్కాసెల్లూ బంధుత్వంలో స్వీతంత్రంగా ఏ ఒకటి జీవిత చక్రము పూర్తి చేసుకోలేవు. కీటకం అండాశయ బిలంలో గుడ్లుపెట్టుకొనును. అండాశయంలో విత్తనాలు ఏర్పడు సమయంలో కీటకం నుండి లార్యాలు వచ్చును.

బాహ్యప్రజనన యంత్రాంగాలు:-పుష్టించు మొక్కలలో ఎక్కువగా ద్విలింగ పుష్టులు ఏర్పడున. వీనిలో ఆత్మపరాగ సంపర్కము జరిగిన అంతఃప్రజనన క్రిణతకు దారితీయును.

ఆంతఃప్రజనన నివారణ పద్ధతులు లేదా పరాగ సంపర్కము జరుపుకొనుటకు అనుకూలనాలు, యంత్రాంగాలు, పద్ధతులు:-

1. భిన్నకాలిక పక్షములు:- కొన్ని జాతులలో పుష్టిది విడుదల కీలాగ్రం దానిని స్వీకరించుట(పక్షదశ) నమకాలికంగా ఉండదు.
 1. పుంభాగ ప్రథమాత్మత్తు: కీలాగ్రము పక్షదశకు చేరక ముందే పుష్టిది విడుదలగును. ఉదా. సూర్యకాంతం
 2. శ్రీభాగ ప్రథమాత్మత్తు: కీలాగ్రం పక్షదశకు చేరినా, పుష్టిది విడుదల కాకపోవడం ఉదా దతూరా, సాలానమ్.
 2. హార్షణమి: ఒకే పుష్పంలోని పరాగకోశాలు, కీలాగ్రం వేరువేరు స్థానాల్లో అమరి పుష్టిది అదే పుష్పకీలాగ్రం చేరదు. ఉదా. హైబిస్కస్, గ్రోరియోసా.
 3. భిన్నకీలత: ఒకే జాతి మొక్కల పుష్పాల్లోని కీలాలు వేర్యేరు ఎత్తులలో ఉంటాయి.
 4. అత్యవంధ్యత్వము: (స్వయం విరుద్ధం) ఉదా. అబుటిలాన్, పుష్టిది అదే పుష్ప కీలాగ్రం చేరినప్పుడు అది మొలకెత్తదు. పరాగనాళాలు పెరగవు.
 5. ఏకలింగత్వము: ఏకలింగక పుష్పాలు తప్పని సరిగా పరపరాగ సంపర్కము జరుగును
 1. ద్విలింగాశ్రయ స్థితి: పురుష, శ్రీపుష్పాలు రెండూ ఒకే మొక్క పై ఉండుట. గైటినోగమి(ఏకవృక్ష పరాగసంపర్కము) ను నిరోధించలేదు
 2. ఏకలింగాశ్రయ స్థితి: వేర్యేరు మొక్క పై శ్రీ పురుష పుష్పాలుండును. ఇవి అత్యపరాగ సంపర్కమును, గైటినోగమి రెండిటిని నిరోధించును.

పుష్టిడి - అండకోశాల పరస్పర చర్య: కీలాగ్రము అవిరుద్ధ పుష్టిడిని గుర్తించగలదు. కీలాగ్రము వద్ద పుష్టిడి మొలకెత్తి, పరాగనాళమును ఏర్పరుచును. బీజరంధ్రము ద్వారా పరాగనాళము ఏర్పడి కీలం ద్వారా ప్రయాణించి, అండాశయాన్ని చేరును. రెండు కణాల దశ(ఒక శాఖియ కణం, ఒక ఉత్పాదక కణం)తో విడుదలై కీలాగ్రాన్ని చేరును. 3 కణాల దశలో విడుదలయ్యా పరాగరేణువులో ప్రారంభం నుంచి 2 పురుష సంయోగబీజాలు ఉంటాయి. పరాగనాళం అండద్వారం ద్వారా ఫిలిఫారం పరికరం ద్వారా సహాయకణంలో చేరును (రంధ్రసంయోగము). పరాగనాళం కలాజా(కలాజోగమి) ద్వారా లేదా అండకవచాల ద్వారా (మద్యసంయోగము) విండకోశంలోకి ప్రవేశించును. పరాగరేణువులు కీలాగ్రం ఔ ఎడినప్పటి నుంచి అండంలోకి పుష్టిడి పరాగకోశాల పరస్పర చర్య అంటారు. ఇది ఒక గతిక ప్రక్రియ. ఈ చర్యలను తెలుసుకొనుట ద్వారా సంకర జాతులను, అత్యుత్తమ రకాలను అభివృద్ధి పరచవచ్చు.

కృతిమ సంకరణ: అవాంచనీయ పరాగ సంపర్కమును విపుంసీకరణ, బాగింగ్ ద్వారా నిరోధించవచ్చును.

విపుంసీకరణ: తల్లి మొక్కగా ఎంచుకొన్న ద్విలింగ పుష్టిలలో పరాగకోశాలు స్వేచ్ఛనం చెందక ముందు పరాగకోశాల ను తోలగించుట.

బాగింగ్: విపుంసీకరణ జరిపిన పాలిధీన్ సంచలతో కప్పివుంచుట ద్వారా అవాంఛనీయ పరపరాగ సంపర్కము నిరోధించ వచ్చు. శ్రీ పుష్పాలు మొగ్గలు విచ్చుకొనక ముందే వాటిని సంచలతో మూనివుంచాలి. పరాగసంపర్కము జరిపిన పుష్పాలను సంచలతో కప్పాలి.

ద్విఫలదీకరණ: పరాగనాళము సహాయకణాన్ని చేదించుకొని పగిలి రెండు పురుష సంయోగబీజాలను కణ గ్రద్ధము లోకి విడుదలగును. ఒక పురుష సంయోగబీజము త్రైబీజకణము వైపు కదలి త్రైబీజ కేంద్రముతో సంయోగము చెంది ద్వాయస్థితిక సంయుక్తబీజము ఏర్పడును. దీనిని సంయుక్త సంయోగము లేదా ఫలదీకరణ అంటారు. మరోక పురుష సంయోగబీజము ద్వాయస్థితిక ద్వారా కేంద్రకముతో సంయోగము చెంది, త్రయస్థితిక ప్రాదమిక అంకురచ్చద కేంద్రకము ఏర్పడును. దీనిని త్రిసంయోగము అంటారు.ఈ విధంగా రెండు సంయోగాలు-సంయుక్త

సంయోగము, త్రిసంయోగము జరుగుటను ద్విఫలదీకరణ అంటారు. సంయుక్తబీజము పిండముగా వృధి చెందును. ప్రాధమిక అంకురచ్ఛద కేంద్రకము అంకురచ్ఛదముగా మారును.

ఫలదీకరణాంతర నిర్వాణాలు: ద్విఫలదీకరణ తరువాత, పిండం అభివృద్ధి చెందటం, అండం విత్తనాలుగా, అండాశయం ఫలంగా మారుటను ఫలదీకరణాంతర సంఘటనలుగా చెప్పవచ్చు. కేసరాలు, కీలం వడలి రాలిపోతాయి.

అంకురచ్ఛదము:- పిండాభివృద్ధికి ముందే అంకురచ్ఛదము అభివృద్ధి చెందును. ప్రాధమిక అంకురచ్ఛద కేంద్రకము వరుసగా విభజనలు చెంది త్రయస్సితిక కణజాలము ఏర్పడును. ఇది ఆహారపు నిల్వాలతో ఉండి, పిండ పోషణకు తోడ్పడును. ప్రాధమిక అంకురచ్ఛద కేంద్రకము మొదట స్వేచ్ఛ కేంద్రకవిభజనలు చెంది తరువాత కుడ్యాలు ఏర్పడి అంకురచ్ఛద కణజాలము ఏర్పడును. కొబ్బరి నీరు స్వేచ్ఛయుత కేంద్రక అంకురచ్ఛదము. కొబ్బరి కణయుత అంకురచ్ఛదము.

విత్తనము పరిపక్వం చెందే ముందే పిండము అంకురచ్ఛదమును పూర్తిగా వినియోగించుకోనును. ఈ విత్తనాలను అంకురచ్ఛద రహిత విత్తనాలు అంటారు. పరిపక్వమైన విత్తనాలలో కోంత అంకురచ్ఛదము మిగిలి ఉంటే వాటిని అంకురచ్ఛద సహిత విత్తనాలు అంటారు. ఉదా. ఆముదాలు. మిగిలిఉన్న అంకురచ్ఛదమును విత్తనాలు మొలకెత్తు సమయంలో వినియోగించుకోంటాయి.

పిండము: పిండాభివృద్ధి ఏకదళబీజాలలోను, ద్విదళబీజాలలోను ఒకే విధంగా ఉంటుంది. సంయుక్తబీజం ప్రథమ పిండముగా మారి, క్రమంగా గోళాకార, హృదయాకార, పక్కపిండంగా అభివృద్ధి చెందును.

ద్విదళబీజ పిండములో ఒక పిండాక్షము, రెండు బీజదళాలు ఉంటాయి. బీజదళాలు ఆహారనిల్వాలతో ఉంటాయి. బీజదళాలకు పైభాగానడన్న పిండాక్షాన్ని ఉపరిబీజదళం అంటారు. ఇది ప్రథమ కాండముగా మారును. బీజదళాలకు క్రిందనున్న స్వాపాకార భాగాన్ని అధోబీజదళం అంటారు. ఇది ప్రథమ మూలంగా మారును. ఇది వేరు తోడుగు చే కప్పబడి ఉంటుంది.

ఏకదళబీజపిండము: ఒక బీజదళముతో ఉంటుంది. గడ్డిబొత్తి మొక్కల బీజదళాన్ని స్వుటెల్లమ్ అంటారు. ఇది పిండాక్షానికి ఒక ప్రక్క ఉంటుంది. పిండాక్షము దిగువ ప్రథమ మూలము, దానిని కప్పుతూ మూలాంకుర కంచుకము ఉంటుంది. స్వుటెల్లమ్ పైభాగాన ఉన్నఉపరిబీజదళాన్ని కప్పుతూ ప్రాంకుర కంచుకము ఉంటుంది. అంకురచ్ఛదము వెలుపలి పొర ప్రోటీన్స్ నో నిర్వతమైన అల్యూరాన్ పోర అంకురచ్ఛదమును, పిండాన్ని వేరుచేయును. విత్తనాలలో (మిరియాలు, బీట్) మిగిలి పోయిన అండాంతఃకణజాలమును పరిచ్ఛదము అంటారు.

ద్విదళబీజ విత్తన నిర్వాణము:- విత్తనాన్ని ఆవరించి వెలుపల గల కవచమును బీజకవచము అంటారు. దీనిలో రెండు పొరలుంటాయి అవి బాహ్యబీజకవచము, అంతరబీజకవచము(బెస్టో, టెగ్గున్) బీజకవచము పైగల చారను విత్తుచార అంటారు. విత్తుచార పై గల రంధ్రమును బీజరంధ్రము అంటారు. బీజకవచములో పల పిండము, పిండాక్షము, బీజదళాలు ఉంటాయి. పిండాక్షము రెండుకొనలలో ఒక కొన ప్రథమ మూలం మరోక కొన ప్రథమ కాండము. ఆముదములో అంకురచ్ఛదం ఆహారం నిలువ చేయుకణజాలంగా ఉంటుంది. చిక్కుడు, శనగలు, బరానిలలో అంకురచ్ఛదము ఉండదు వీటిని అంకురచ్ఛదరహిత విత్తనాలు అంటారు.

ఏకదళబీజవిత్తన నిర్వాణము: ఏకదళబీజవిత్తనాలు అంకురచ్ఛదయుతంగా ఉంటాయి. ఆర్మ్యూడ్ మొక్కల విత్తనాలు అంకురచ్ఛదరహితము. మొక్కజోన్సు విత్తనాలలో బీజకవచము ఫలకవచముతో సంయుక్తమై ఉంటుంది. అంకురచ్ఛదము ఆహార నిల్వాలతో ఉండును. అంకురచ్ఛదమును ఆవరించి ప్రోటీన్ నిర్వత అల్యూరాన్ పొర ఉంటుంది. ఇది అంకురచ్ఛదమును పిండము నుంచి వేరుచేయును. పిండము చిన్నదిగా ఉండి అంకురచ్ఛదము ఒక వైపు గాడిలో జమిడి ఉంటుంది. పిండములోని ఒక బీజదళాన్ని స్వుటెల్లమ్ అంటారు. దీనితో ప్రథమ

మూలము, ప్రదమకాండము ఉంటుంది. ప్రదమ మూలాన్ని ఆవరించి మూలాంకుర కంచుకము, ప్రదమ కాండాన్ని ఆవరించి ప్రాంకుర కంచుకము ఉంటుంది.

ఫలం, విత్తనాల ప్రాముఖ్యత:- అండకవచాలు గట్టిపడి బీజకవచాలుగా మారును. బీజరంధ్రము చిన్న రంధ్రముగా బీజకవచములోనే ఉండి అంకురణ సమయంలో ఆక్రిజన్, నీరు విత్తనంలో ప్రవేశించును. విత్తనం పక్కదశలో 10-15 శాతము నీటి శాతము తగ్గి విత్తనాలు పుష్టించి జీవ క్రియలు మందగించి పిండము అశేషనము చెందుటను సుప్తావస్థ అంటారు. ఇది అనుకూల పరిస్థితులలో అంకురించును. ఫలవ్యాప్తికి విత్తనాలు యాంత్రికాలను ఏర్పరుచుకొనును. ఉదా కొబ్బరి కాయ నీటిలో తేలుట. మార్కినియా జంతురోమాలకు అంటుకొనుట. మర్మి విత్తనాలు పక్కలు జీర్ణించుకోలేక విత్తనాల కవచము మృదువుగా మారును. ఫలాలు జంతువులను ఆర్ధించి విత్తన వ్యాప్తికి దోహదపడును. ఆర్మ్స్ ట్రైలో విత్తనాలు సూక్షంగా ఉండి, అదికంగా ఉత్సత్తుత్తి అగును.

- ఆవృతబీజాల విత్తనోత్పత్తి- లాభాలు:-**
1. పరాగసంవర్గము, ఫలదీకరణ నీటితో సంభవము లేకుండా జరుగును.
 2. విత్తనాల వ్యాప్తికి ప్రత్యేక యాంత్రికాలు ఉంటాయి. ఇతర ప్రాంతాలకు చేరును (జాతుల సహాయిశాసం).
 3. విత్తనాలలో ఆహార నిల్వలుండటం వల్ల నారు మొక్కలు కి.సం.క్రి ద్వారా ఆహారాలు తయారు చేయువరకు పోషణ జరుగును.
 4. మందమైన బీజకవచము విత్తనాన్ని రక్షించును.
 5. లైంగిక ప్రత్యుత్పత్తి ఉత్సాహకాలు కావున కొత్త జన్మపునఃసంయోజనాలు, వైవిధ్యాలు ఏర్పడును.
 6. పరిపక్వ విత్తనాలు నిల్వచేయడంలో నిర్దారితికరణ, సుప్తావస్థ ముఖ్యమైనవి. దీని వల్ల విత్తనాలు ఏడాది పొడవు న కొత్త పంటకు వినియోగింప వచ్చు.
 7. విత్తనవ్యాప్తి జరిగిన తరువాత విత్తనాలలో మొలకెత్తు శక్తి కొన్ని వందల సంవత్సరాల వరకు ఉంటుంది. ఆర్మ్స్ ట్రైండ్రాలలో లబించిన లుపైనన్ విత్తనం 10,000 సంవత్సరాల తరువాత మొలకేత్తు పుష్టాలను ఉత్పత్తి చేసినది. మర్మి విత్తనం అతి చిన్నది. దాని నుండి అతి పెద్ద వక్కము వృద్ధి చెందును.

అసంయోగజననం, అనిపేకఫలనం, బహుపిండత:-

అసంయోగజననం: ఫలదీకరణ లేకుండా విత్తనాలు ఏర్పడుట ఉదా. ఆస్ట్రోనీలో కొన్ని జాతులు, గడ్డిజాతులు.

అనిపేక ఫలనం: ఫలదీకరణ జరుగుండా పుష్టంలోనీ అండాశయం ఫలం ఆమరును. అనిపేక ఫలాలలో విత్తనాలు ఉండవు. ఉదా. ద్రాక్ష. అరటి. ఇది రెండు రకాలు అవి. ప్రేరిత, సహజమై ఉండును.

బహుపిండత: సిట్రన్, మామిడి జాతులలో పిండకోశం చుట్టు గల అండాశకణజాలము విభజనలు చెందకుండా పిండాలు అభివృద్ధి చెందును. తీవ్ర పరిస్థితులు ఉన్నప్పటికి ఒక విత్తనంలో ఒకటి కంటే ఎక్కువ విత్తనాలు ఉండుట.

సంకర జాతి మొక్కలను వీరివిగా సాగుచేయుచున్నారు. సంకర జాతి సాగు వల్ల ఉత్పత్తి విపరీతంగా పెరిగింది. అయితే విత్తనాలు ప్రతి సంవత్సరం ఉత్పత్తి చేయడం ప్రధాన సమస్య. ఖర్చు ఎక్కువ. సంకరజాతి విత్తనాల పృథ్వీకూరణ వల్ల సంకర లక్షణాలు మొక్కలు కాపాడుకోలేవు. సంకరాలను అసంయోగజనకాలుగా మార్చిన, పృథ్వీకూరణ జరుగదు. ప్రతి సంవత్సరము క్రొత్త పంట పొంద వచ్చు. ప్రతి సంవత్సరం విత్తనాలు కొనే అవసరం ఉండడు. సంకర జాతి విత్తనాల పరిశ్రమలో అసంయోగజనన ప్రాముఖ్యత పెరగడం వల్ల ప్రయోగాలలో అసంయోగజననం సంభందిత జన్మపులను సంకర జాతులలో ప్రవేశపెట్టడం పై విస్తృత పరిశోధలను జరుగుతున్నవి

అవృతబీజాల వర్గీకరణశాస్త్రము

వర్గీకరణశాస్త్రము లేదా టాక్సానమి అను పదమును ఎ.పి. డీ కండోల్ 1813లో ప్రవేశపెట్టాడు. స్వరూప లక్షణాల వర్ణన మీద మాత్రమే పూర్తిగా ఆధారపడే వర్గీకరణశాస్త్రమున్ని అల్ప వర్గీకరణశాస్త్రము అంటారు. స్వరూప లక్షణాల

మీదనే కాకుండా పిండేత్తుత్తి శాస్త్రము, కణశాస్త్రము, పరాగరేణుశాస్త్రము, వృక్షరసాయన శాస్త్రము, నిరాలజీ మొదలైన అనేక ఇతర వృక్షశాఖల నుంచి ఆధారపడునది ఒమేగా వర్గీకరణశాస్త్రము.

వర్గీకరణ శాస్త్రములోని నాలుగు ముఖ్యంశాలు లక్షణాలు వర్ణించడం, గుర్తించడం, నామీకరణ, వర్గీకరణం.

వర్గీకరణ వ్యవస్థలు మూడు రకాలు అవి. కృతిము, సహజ, వర్గవికాస వర్గీకరణ వ్యవస్థలు.

కృతిము వర్గీకరణ వ్యవస్థలు: 1. ధియోఘాస్టన్ తన హిస్టోరియా ష్లాంటారమ్ గ్రంథములో మొక్కల ఆకృతిని బట్టి గుల్కాలు పోదలు వృక్షాలు అను మూడు సముదాయాలుగా వర్గీరించారు.

2. లిన్సేయన్ తన స్పీసిస్ ష్లాంటారమ్ కేసరాలు, ఫలదళాలు సంఖ్య, పోడను, అవి సంయుక్తము కావడం(లైంగిక లక్షణాలు)బట్టి మొక్కలను 24 సముదాయాలు చేసారు. ఇవి కృతిము వర్గీకరణ వ్యవస్థలకు ఉదాహరణలు.

వీరు శాఖియ, పుష్పలక్షణాలకు సమాన ప్రధాన్యత ఇచ్చారు శాఖియ లక్షణాలు స్థిరమైనవి కావు.

సహజ వర్గీకరణ వ్యవస్థలు: సహజ సంబంధాలకు ప్రాధాన్యత నిస్తూ, వీలైనన్ని ఎక్కువ స్వరూప లక్షణాలను పరిగణలోకి తీసుకొని మొక్కలను వర్గీకరణ చేశారు. శాఖియ లక్షణాలు స్థిరమైనవి కావు కనుక పుష్పలక్షణాలకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. పీరిణామ లక్షణాలు పరిగణలోకి తీసుకోలేదు. ఈ లోపం ఉన్నప్పటికి మొక్కలను గుర్తించడానికి సహజవర్గీకరణ వ్యవస్థ సహజకారిగా తోడ్పడును.జెనిరా ష్లాంటారమ్ పోటమ్ మరియు హూకర్లు ప్రతిపాదించిన వర్గీకరణ వ్యవస్థ సహజ వర్గీకరణ వ్యవస్థ.

బెందమ్ మరియు హూకర్లు పుష్పించు మొక్కలను ద్విదళబీజాలు, వివృతబీజాలు అను మూడు తరగతులుగా విభజించారు.

ద్విదలబీజాలను పాలిపెటలే, గామోపెటలే, మోనోక్లోమిడే అను మూడు ఉపతరగతులుగాను, పాలిపెటలేను ధలమిష్లోరే,(6 కోహర్టలు లేదా క్రమాలు) డిస్కిష్లోరే (4 కోహర్టలు), కాలసీష్లోరే (5 కోహర్టలు) అను మూడు శ్రేణులుగా విభజించారు. గామోపెటలేను ఇన్ఫిరే(3 కోహర్టలు) పోటిరోమిరే(3 కోహర్టలు) బైకార్బిల్టోటే(4 కోహర్టలు)అను మూడు శ్రేణులుగాను, మోనోక్లోమిడేను 8 శ్రేణులుగాను , ఏకదళబీజాలను 7 శ్రేణులుగాను విభజించారు. ఈ విధంగా పుష్పించు మొక్కలను 202 కుటుంబాలు(సహజక్రమాలు)గా విభజించారు. వీనిలో 165సహజక్రమాలు ద్విదళబీజాలకు, 3 వివృతబీజాలు, 34 ఏకదళబీజాలకు చెందును.

వర్గవికాస వర్గీకరణ వ్యవస్థ: డార్యోన్ తరువాత వచ్చిన వర్గీకరణలు పరిణామక్రమ ప్రవర్తులను పరిగణలోకి తీసుకోవడం జరిగినది. వీటిని వర్గవికాస వర్గీకరణలు అంటారు. ఈ వర్గవికాస వ్యవస్థలు అదిమ లక్షణాలు, పరిణితి చెందిన లక్షణాలు గుర్తించబడినాయి. పరిణామము పురోగామి లేదా తిరోగామిగా ఉండవచ్చు. ఒక టాక్సాన్ స్థాయిని పరిగణించేటప్పుడు అన్ని లక్షణాలు విపులంగా పరిగణలోకి తీసుకొంటారు.

ది నెచురెల్లిభన్ ష్లాంజన్ఫెమిలియన్ గ్రంథములో ఎంస్టర్ మరియు ప్రాంటల్ ప్రతిపాదించిన వ్యవస్థ. ఫామిలిన్ అఫ్ ష్లవరింగ్ ష్లాంట్స్లో హాచిన్సన్ ప్రతిపాదించిన వర్గీకరణలు వర్గవికాస వర్గీకరణలకు ఉదాహరణ. ఎపిజి (అంజియోస్పెరిక్స్ ష్లోజెనిటిక్ గ్రూప్) అనే వ్యవస్థ అధునిక వర్గవికాస వ్యవస్థగా చెప్పవచ్చు.

ఇతర రకాలు:

సాంఖ్యక వర్గీకరణశాస్త్రములో గణిత శాస్త్ర పద్ధతులను ఉపయోగించి వర్గీకరణ సముదాయాల మద్యగల గమనించదగ్గ విభేదాలను, పోలికలను లెక్కకట్టడానికి ఉపయోగిస్తారు. కంప్యూటర్ను ఉపయోగించి వీలైనన్నిగమనించదగ్గ లక్షణాలన్నిటి మీద ఆధారపడి సంఖ్యక వర్గీకరణ శాస్త్రాన్ని అధ్యాయానం చేయవచ్చు. ఈ పద్ధతిలో అన్ని లక్షణాల కుసంఖ్య, సంకేతాలను నిర్దయించి, తరువాత సమాచారాన్ని క్రమపద్ధతిలో విశేషించడం జరుగుతుంది. ప్రతి లక్షణానికి ప్రధాన్యతనిస్తూ అదే సమయంలో వందలాది లక్షణాలను పరిగణించవచ్చు.

కణాధార వర్గీకరణశాస్త్రము: వర్గీకరణ సమస్యలను పరిష్కరించడంలో క్రొమోసోముల సంఖ్య, నిర్మాణము లాంటి కణ లక్షణాలను ఉపయోగించే వర్గీకరణ శాస్త్ర శాఖ.

రసాయన వర్గీకరణశాస్త్రము: వర్గీకరణ సమస్యలను పరిష్కరించడంలో మొక్కలలో ఉండే రసాయన పదార్థాలను సమాచారాన్ని ఉపయోగించే వర్గీకరణ శాస్త్ర శాఖ.

కుటుంబాలు

ఫాబేసి: మొదట దీనిని బెంధమ్-హూకర్ వర్గీకరణ ప్రకారం లెగ్యూమినేసిలోని పాపిలియోనేసి ఉపకుటుంబములో ఉన్నది. మొక్కలు ప్రపంచ వ్యాపితం. అవాసం సమోద్ఘిజాలు ఈ కుటుంబములో 450 ప్రజాతులు, 8500 జాతులు గలవు.

ముఖ్యమైన మొక్కలు: అరాభిన్ హైపోజియా- వేరుశనగ, కజాన్ కజాన్- కందులు, సైనర్ ఆరైటినమ్-శనగలు, క్రోటలేరియా జన్మియా- జనుము, డాలికన్ లాబ్లాబ్- చిక్కడు, డాల్ఫ్రియా లాటిఫోలియా-జండియన్ రోజ్వుడ్, గ్రనిన్ మాక్స్- సోయాచిక్కడు, డెరిన్ జండికా- కానుగ, ఫేసియోలన్ మంగో- మినుములు, ఫేసియోలన్ ఆరియన్- పెనలు, సైనమ్ సప్తవమ్- బరాని, టీరోకార్ప్స్ సాంటలైనన్- ఎర చందనం, ట్రైగోనల్లా ఫోయిసమ్ గ్రీకమ్- మెంతులు,

శాఖియ లక్షణాలు:-

ఆకృతి: ఎక్కువగా గుల్కాలు, కొన్ని పోదలు, వృక్షాలు, బలహీన కాండము గల తిరుగుడు తీగలు లేదా నులితీగల సహాయంతో ఎగబ్రాకేవి

వేరు వ్యవస్థ: తల్లి వేరువ్యవస్థ, బుడిపె వేర్లు (ఈ బుడిపెలలో నత్రజని స్థాపీకరించు రైజోబియం బ్యాక్సీరియాలు ఉంటాయి).

కాండము: వాయుగతం, సాగిలపడేవి లేదా నిటారు, గుల్కాకారం లేదా దారుయుత లతలు.

పత్రాలు: ప్రకాండ సంబంధం, ఏకాంతరం, పుచ్చనహితం, తల్పం వంటి పత్రపీరం, వృంతనహితం, సరళ పత్రాలు లేదా పిచ్చాకార సంయుక్తపత్రాలు, జాలాకార ఈనెల వ్యాపనం.

పుష్ప లక్షణాలు:

పుష్పవిన్యాసము: ఎక్కువగా అనిశ్చిత పుష్పవిన్యాసం.

పుష్పం: పుచ్చనహితం, లఘుపుచ్చనహితం లేదా లఘుపుచ్చరహితం, వృంతనహితం, పాక్షిక సౌష్టవయుతం, సంపూర్ణం, ద్వీలింగక, పంచభాగయుతం, పర్యండకోశం, గిన్నె వంటి పుష్పాసనం.

రక్షకపత్రావళి: రక్షక పత్రాలు5, సంయుక్తము, చైక్కైన పుష్పరచన, బేసి రక్షక పత్రము పూర్వాంతములో ఉంటుంది.

అకర్షణ పత్రావళి: అకర్షణ పత్రాలు 5, అసంయుక్తము, పాపిలియోనేసియన్- దీనిలో పరాంతములో ఉన్న అకర్షణ పత్రము పెద్దదిగా ద్వాజపత్రము పౌర్వాంగా రెండు అకర్షణ పత్రాలు బాహువులు, పూర్వాంతములోని రెండు అర్షణపత్రాలు ద్రోణిపత్రాలు సంయుక్తంగా ఉండి కేసరావళి, అండకోశన్ని కప్పుతూ ఉంటాయి. ఇది అవరోహక చిక్కైన పుష్పరచన.

కేసరావళి: పది కేసరాలు, సైనమ్లో ద్వీబందకంగా గాని(9)+1, క్రోటలేరియాలో ఏక బంధకంగా గాని ఉంటాయి.

పరాగకోశాలు ద్వీక్షికం.

అండకోశం: అనేక అండాలు ఉపాంత అండన్యాసము మీద కలిగి ఉండే ఏకఫలదళయుత, ఏకబిలయుత, అర్ధ ఉండ్ర్య అండాశయం. ఒకే కీలం

పొడవుగా ఉంటుంది. అగ్రకీలం. కీలాగ్రం సామాన్యం.

పరాగసంపర్కముం పుష్పాలు పుంబాగ ప్రధమాత్రి చూపును. సాదారణంగా కీటక పరాగసంపర్కము, పిస్టన్ యంత్రి కము ద్వారా చూపును. లాధిరన్, సైనమ్లలో అత్యపరాగసంపర్కము జరుగుతుంది.

ఫలం: ఎక్కువగా ద్వీదారక ఫలం, ఆరాభిన్లో భూఫలనం, అవిదారకం.

విత్తనం: ఒకటి నుంచి అనేక విత్తనాలు ఉంటాయి. అంకురచ్చదరహితం, బీజదళాలు రెండు, వీటిలో ఎక్కువగా ఉపాటీనులు నిలువ ఉంటాయి.

అరాభిన్లో బీజదళాలు నూనెను కూడా నిలువ ఉంచును.

అర్థిక ప్రాముఖ్యత: ప్రోటీనులు-కందులు, మినుములు, మొదలైన అపరాలు.

వంటనూనెలు-సోయాచిక్కడు, వేరుశనగ,

కూరగాయలు-చిక్కడు, సోయాచిక్కడు, బరాని, వేరుశనగ విత్తనాలు, మెంతిఅకు,

కలప- ఏర చందనం, ఇండియన్ రోజ్వుడ్,

నారలు-సన్ఫోంవ్, వసుపు రంగు- బుటియా మోనోస్పోర్స్ దీనిని ఫేమ్ అఫ్ ది పోర్స్ అంటారు.

మందు- డెరిన్ ఇండికా, నీలిమందు-ఇండిగోఫరా టింగ్స్రీయా, పశుగ్రాసం- క్రోటలేరియా, ఫేసియోలన్,

హరిత ఎరువు- సెన్బాన్, పెట్రోసియా.

సాలనేని: ఈ కుటుంబాన్ని బంగాళదుంప కుటుంబము అంటారు. దీనిలో 85 ప్రజాతులు, 2200 జాతులు గలవు.

జవి సమోద్భిజాలు.

ముఖ్యమైన మొక్కలు: అట్టోపా బెల్లడోనా-బెల్లడోనా, కాప్సికం ప్రూటిసెన్స్- మిరప,

సెస్టర్సుమ్ నాక్టోర్సుమ్- రాత్రి రాణి, దతూరా మెటల్ల- ఉమెత్త,

లైకోపెరిగ్కం ఎన్స్కులెంటమ్- టమోట, నికోటియానా టబాకం-పిగాకు, పెటునియా అల్పా- పెటునియా,

సాలానమ్ మెలంజీనా- వంగ, సాలానమ్ ట్యూబరోసమ్- బంగాళదుంప, విధానియా సోమ్మిఫెరా-అశ్వగంధ,

సాలానమ్ నైగ్రమ్-కామంచి.

శాఖియ లక్షణాలు: ఆకృతి: ఎక్కువగా గుల్మాలు, కొన్ని పొదలు(నెష్టమ్).

వేరువ్యవస్థ: తల్లి వేరు వ్యవస్థ.

కాండము: వాయుగతం, నిటారుగా పెరుగును. గుల్మాకారం లేదా అరుదుగా దారుయుతం, స్థూపాకారం, ఘన లేదా బోలైన, కేశయుతం లేదా కేశరహితం, బంగాళదుంప భూగర్భంగా పెరిగే దుంపకాండము. ద్వీసహపార్వు నాళికా పుంజాలు ఉంటాయి.

పత్రాలు: ప్రకాండ సంబంధం, ఏకాంతర పత్రవిన్యాసం, పత్రపుచ్ఛరహితం, వృంతసహితం, పత్రవృంతము కాండ ముతో ఆశ్చేషితం కావడం వలన అభిముఖ పత్రవిన్యాసము కన్నించును. సరళ పత్రము లేదా పిచ్చాకార సంయుక్త పత్రము, జాలాకార ఈనెల వ్యాపనము.

పుష్పలక్షణాలు:

పుష్పవిన్యాసము: నిశ్చితం, సాలానమ్లో గ్రీవస్థం, దత్తారలో శిఖరస్థ ఏకాంతం, పొగాకులో పానికిల్

పుష్పం: పుచ్ఛసహితం లేదా పుచ్ఛరహితం, లఘుపుచ్ఛరహితం, వృంతసహితం, సాష్టవయుతం, సంపూర్ణం, ద్వీలింగకము, పంచభాగయుతం, అండకోశాధస్థితం.

రక్షకపత్రావళి: రక్షకపత్రావళి: రక్షకపత్రాలు 5, సంయుక్తము, సాలానమ్, కాప్సికమ్లో దీర్ఘకాలికం, కవాటయుత పుష్పరచన.

ఆకర్షణపత్రావళి: ఆకర్షణపత్రాలు 5, సంయుక్తము, కవాటయుతం లేదా దత్తారలో మెలితిరిగిన పుష్పరచన.

కేసరావళి: కేసరాలు 5, మకుటదళోపరిస్థితం, ఆకర్షణ పత్రాలతో ఏకాంతరంగా ఉంటాయి. పరాగకోశాలు ద్వీకక్షికం, పీరసంయోజితం, అంతర్ముఖం.

అండకోశం: ద్వీఫలదళ, సంయుక్త, ద్వీబిలయుతం అరుదుగా ఏకబిలయుతం(మిరప), అండాశయం ఉండ్ర్యం, ఉబ్బిన అండన్యాసం పై అండాలు స్తంభ అండన్యాసం పై అమరి ఉంటాయి. అగ్రకీలం, కీలాగ్రం శీర్షకారం, ఫలదళాలు 45 కోణంలో ఏటవాలుగా అమరి ఉంటాయి.

పరాగసంపర్కము: పుష్పాలు పుంభాగ ప్రథమోత్సృతిని చూపును. కొన్ని సాలానమ్ జాతులలో శ్రీభాగప్రథమోత్సృతి కనిపిస్తుంది. కీటక పరాగసంపర్కము.

ఫలాలు: మృధుఫలం(కాప్సికం, సాలానమ్, లైకోప్రైకాన్) లేదా గుళిక (దత్తార, నికోచియానా).

విత్తనాలు: అనేకం, అంకురచ్ఛదయుతం.

అర్ధిక ప్రాముఖ్యత: కూరగాయలు-టమోటా, వంగ, బంగాళదుంప, సుగందద్రవ్యం-మిరప, మందు-బెల్లడోనా, ఆశ్వగంధ, అలంకరణ మొక్కలు-పెటునియా, రాత్రిరాణి, పగటిరాజు. పొగాకు నుంచి నికోటిన్ అను ఆల్కాలాయ్డ్ వచ్చును మిరియు పత్రాలను సిగరెట్ల తయారికి వాడతారు.

లిలియేసి

ఈ కుటుంబాన్ని లిల్లి కుటుంబము అంటారు. ఏకదళబీజాలకు ఇది నమూనా కుటుంబము. మొక్కలు ప్రపంచవ్యాపితం, సమౌద్రిజాలు-అలియం, లిలియం, ఎడారి మొక్కలుగా-అస్పూరాగన్, రస్కూన్, అలో ఉంటాయి.

ఈ కుటుంబములో 254 ప్రజాతులు, 4075 జాతులుగలవు.

ముఖ్యమైన మొక్కలు: అలియం సెపా-నీరుల్లి, అలియం సట్టెవం-వెలుల్లి, అలోవీరా-కలబంద, అస్పూరాగన్ రెనిమోన్స్-పిల్లితీగలు కాల్పికం అటమ్స్టోల్-మెడోసాఫ్రాన్, త్రనీనా అంగుస్టీఫోలియా- రెడ్డ్రాగన్, గ్లోరియోజా సుపర్పు-నాభి, లిల్లియం కాండిడమ్- లిల్లి, సైల్స్ లాక్స్ జైలానికా-ఫిరంగి మొక్కలేదా సరసపరిల్లా, యుక్క గ్లోరియోజా- స్ప్యానిష్ డాగర్,

శాఖియ లక్షణాలు:

అకృతి: లశనాలు, కందాలు, కొమ్ము లాంటి భూగర్భకాండాలు కలిగిన ఎక్కువగా బహువార్షిక గుల్మాలు.

కొన్ని పొదలు, లేదా వృక్షాలు(డ్రాసినా, యుక్క, అలో), లతలు (గ్లోరియోజా, సైల్స్ లాక్స్)

వేరువ్యవస్థ: అబ్బురపు వేర్లు, అస్పూరాగన్లో దుంపవేర్లు గుత్తులుగా ఉంటాయి.

కాండము: భూగర్భం, బహువార్షికం, లశనం(అలియం, లిలియం), కందం(కాల్పికం), కొమ్ము(గ్లోరియోజా), కొన్ని వాయుగతం, బలహీనం, నులితీగయుత లతలు(గ్లోరియోజా, సైల్స్ లాక్స్) శాఖలు క్లాడోఫిల్స్గా (రస్కూన్, అస్పూరాగన్) రూపాంతరం చెందును.

పత్రాలు: మూలసంబంధం(అలియం, లిలియం) లేదా ప్రకాండ సంభందం(సైల్స్ లాక్స్, గ్లోరియోజా), సరళ పత్రాలు, ఏకాంతరం, రేఖాకారం, పుచ్ఛరహితం, సమాంతర ఈనెల వ్యాపనం. సైల్స్ లాక్స్లో జాలాకార ఈనెల వ్యాపనం ఉంటుంది.

పుష్పలక్షణాలు:

పుష్పవిన్యాసం: ఏకాంత నిశ్చితం లేదా గుచ్ఛం లేదా అనిశ్చిత విన్యాసం.

పుష్పం: పుచ్ఛనహితం, లఘుపుచ్ఛరహితం, వృంతసహితం, సంపూర్ణం, ద్విలింగకం, లేదా సైల్సులాక్స్, రస్సున్లలో వలే అసాదరణంగా ఏకలింగకం; సౌష్టవయుతం, త్రిభాగయుతం, అండకోశాదస్థితం, సమపరిపత్రయుతం.

పరిపత్రావళి: పరిపత్రాలు 6, రెండు వలయాలలో 3+3. వెలుపలివలయంలో బేసి పరిపత్రం పుష్పానికి పూర్వాతం. లోపలి వలయంలో బేసి పరిపత్రం పరాంతం. కవాటయుత పుష్పరచన.

కేసరావళి: 6 కేసరాలు, రెండు వలయాల్లో 3+3 ఉంటాయి. అసంయుక్తము, పరిపత్రోపరిస్థితం పరాగకోశాలు ద్విక్రమించుతం, పీరసంయోజితం, అంతర్ముఖం నిలువుస్వేచ్ఛనం.

అండకోశం: త్రిఫలదళ, సంయుక్త, ఊర్ధ్వం, అండాశయం, త్రిబిలయుతం, అనేక అండాలు స్తంభ అండన్యాసంపై అమరి ఉంటాయి. అగ్రకీలం, కీలాగ్రం త్రిశాఖయుతం, శీర్షకారం.

పరాగసంపర్కము: పుష్పాలు పుంభాగ ప్రధమోత్తుత్త్రి(అలియం), స్త్రీబాగ ప్రధమోత్త్రుత్త్రిని(కాల్చికం)చూపుతాయి. కీల క పరాగసంపర్కము.

ఫలం: గుళిక అరుదుగా మృదుఫలం(అస్పురాగన్).

విత్తనం: అంకురచ్చదయుతం, ఏకదళబీజయుతం, కొన్ని ఆలియం జాతులలో బహుపిండత ఉంటుంది.

ఆర్థిక ప్రాముఖ్యత: అలంకరణ మొక్కలు-ట్యూలిష్, లిలియం, అస్పురాగన్, గ్లోరియోజా),

మందులు-అలో, సైల్సులాక్స్, గ్లోరియోజా, సిల్లా కూరగాయలు- అలియం సెపా,

అస్పురాగన్, సుంగధ ద్రవ్యాలు(అలియం స్టైల్స్), ఉత్సర్జిషన్ జనకం-కాల్చికం ఆటమ్మెల్

కణం జీవ ప్రమాణము

జీవులన్నీ కణాలతో నిర్మించబడి ఉంటాయి. కొన్ని జీవులు ఏకకణజీవులు. ఇతరజీవులు బహుకణజీవులు.

ఏకకణజీవులు స్వీతంత్ర ఉనికిని కలిగి, ఆవశ్యక జీవక్రియలన్నింటిని నిర్విట్తించగలవు. కణ నిర్మాణములోని ఏ ఒక్క అంశము అసంపూర్ణముగా ఉన్నా స్వీతంత్రజీవనం సాధ్యంకాదు. కనుకణం జీవులన్నింటిలో నిర్మాణాత్మక మరియు క్రియాత్మక ప్రమాణము.

అంటన్వాన్ లీవన్హోక్ మట్టమొదట జీవకణాన్ని వర్ణించాడు. రాబర్ట్ బ్రోన్ కేంద్రకాన్ని కనుగొన్నాడు.

కణ సిద్ధాంతము:- ప్లిడన్ (జర్నన్) వృక్ష కణాలను, పరిశీలించి, ష్వోన్ (బ్రైటీష్) జంతుకణాన్ని పరిశీలించి, వృక్ష జంతు శరీరాలు కణాలు, కణ ఉత్సర్జితో ఏర్పడి ఉంటాయని ప్రతి పాదించారు. తురువాత 1855లో రుడ్లోల్ విర్మా కొత్త కణాలు అంతకు పూర్వమున్న కణాలనుంచి విభజన వలన ఏర్పడతాయని వివరించారు.

కణ సిద్ధాంతము:- జీవులన్నీ కణాలు, కణ ఉత్సర్జితో ఏర్పడి ఉంటాయి. అన్ని కణాలు పూర్వమున్న కణాల నుంచి ఏర్పడతాయి

1. వృక్ష కణమునా ఆవరించి కణకవచము దాని దిగువ కణపొర ఉంటుంది. జంతు కణాలను ఆవరించి కణపొర ఉంటుంది. ప్రతి కణము లోపల త్వచంతో ఆవరించబడిన కేంద్రకము కనిపిస్తుంది. కేంద్రకములో క్రోమోసోములు ఉంటాయి. వీటిలో డియోన్ అనే జన్మపదార్థము ఉంటుంది.

2. త్వచంతో ఆవరించబడిన కేంద్రకాలను నిజకేంద్రకాలు అని, త్వచంతో ఆవరించబడిన కేంద్రకాలు లేని కణాలను కేంద్రక పూర్వకణాలు అని అంటారు. కణాలు రెండింటిలోని లోపలి ప్రదేశం అర్థద్రవ్యస్థితి కలిగిన మాత్రికతో నిండి ఉంటుంది.

3. నిజ కేంద్రకజీవులు, కేంద్రక పూర్వజీవుల రెండింటిలో త్వచ అచ్చాదన లేని రైబోసోములు అనే కణాంగాలు ఉంటాయి. ఇవి కణ ద్రవ్యలోనే కాక మైటోబోండియాలు, హరితరేణువులు, గరుకు అంతర్మీవజాలము మీద కనిపిస్తాయి.

4. జంతు కణాలలో అచ్చాదన లేని కణాంగము సెంట్రియోల్. ఇది కణ విభజనలో తోడ్పడును.

5. కణాల ఆకృతి విధులను బట్టి భిన్నంగా ఉంటాయి.

కేంద్రక పూర్వకణాలు: 1. బాక్సిరియాలు, నీలి హరిత శైవలాలు, మైకోఫ్లాన్స్ లాంటి జీవులు.

బాక్సిరియాలు వివిధ ఆకృతులలో ఉంటాయి. బాసిల్స్ న్ (దండాకారం), కోక్స్ (గుండని), విబ్రియో (కమా ఆకారం), సైల్స్ రిల్స్ మ్ (సర్పిలం).

2. కేంద్రక పూర్వజీవుల కణాలలో కణపొరను ఆవరించి కణకవచము ఉంటుంది. కణద్రవ్యం మాత్రికతో నిండి ఉంటుంది. నిజ కేంద్రకము ఉండదు. కేంద్రక త్వచము లేక జన్మపదార్థము నగ్నంగా ఉంటుంది. జీనోమిక్

డియన్‌వ తోపాటు అదనపు వలయ డియన్‌వలు దీని వెలుపల ఉంటాయి. ఈ అదనపు వలయ డియన్‌వలన ప్లాస్టిక్‌లు అంటారు. దీని వల్ల బాక్సీరియలకు ప్రత్యేక దృశ్యరూప లక్షణాలైన సూక్షజీవ నాశకాలకు నిరోధకతను చూపును. ప్లాస్టిక్‌లు జన్మపరివర్తనలోను తోడ్పడతాయి. నిజ కేంద్రకబీపులలోని ఒక రైబోసోములు తప్ప మిగిలిన ఏ కణాంగాలు వీనిలో ఉండవు.

3. కణ ఆచ్ఛాదన, దాని భిన్నరూపాలు:-బాక్సీరియా ఆచ్ఛాదన సంక్లిష్ట రసాయన నిర్మాణము కలిగి, మూడు పొరలు కలిగి ఉంటుంది. వెలుపలి పొరను గైకోకాలిక్స్ అని, దాని క్రింద కణకవచము, దాని దిగువన కణపొర ఉంటుంది. ఈ మూడు పొరలు రక్షణపొరగా పనిచేయును.

4. కణ ఆచ్ఛాదనలోని రసాయన నిర్మాణములోని భిన్నత్వం ఆధారంగా గ్రామ్ అభివృద్ధి చేసిన అభిరంజన పద్ధతి ద్వారా బాక్సీరియాలను రెండు సముదాయాలు చేసినారు. గ్రామ్ అభిరంజనాన్ని గ్రహిస్తే గ్రామ్ పాజిటివ్ బాక్సీరియాలు అని, గ్రహించని వానిని గ్రామ్ నెగటివ్ అని అంటారు.

5. గైకోలిక్స్ లో వదులైన జిగురువంటి పొర లేదా జిగురైన గట్టి, మందమైన తోడుగు ఉంటుంది. ఇది బాక్సీరియా కణానికి నిర్దిష్టరూపాన్ని ఇచ్చుటకు, కణం పగిలిపోకుండా ఉండటానికి తోడ్పడును.

6. కణపొర కణంలోకి వ్యాపనం చెందుటవలన ఏర్పడు త్వచయుత ఆకారాలను మీసోసోములు అంటారు. ఈ త్వచ వ్యాపనాలు కోశికలు, నాళికలు, పటలికలు వలె కనిపిస్తాయి. ఇవి కణకవచము ఏర్పడటానికి, డియన్‌వ ప్రతికృతి చెందుటకు, పిల్లకణాలుకు డియన్‌వ వితరణ చెందుటకు తోడ్పడును. ఇవి శ్వాసుక్రియ, ప్రావక క్రియలలో ప్లాస్టికొర వైశాల్యాన్ని పెంచుట ద్వారా పోషకాల శోషణ, ఎంజైముల పరిమాణము పెంచుటలో తోడ్పడును. సయనోబాక్సీరియాలలో క్రోమటోఫోర్లు అనే త్వచనిర్మాణాలు కణద్రవ్యంలోకి వ్యాపించి ఉంటాయి. ఇవి వర్షాద్రవ్యాలతో నిండి ఉంటాయి.

7. బాక్సీరియాలు చలనయుతం లేదా చలనయిత బాక్సీరియాలలో కణకవచము నుండి పెరిగిన పలుచని, పొడవైన కశభాలు ఉంటాయి. వీని నంబ్యా, అమరికలో వైవిధ్యం ఉంటుంది. వీనిలో మూడు భాగాలు ఉంటాయి. అవి. తంతువు, కొక్కుము, ఆధారకణిక. కశభాలతో పాటు ప్రోటీన్ నిర్మత పిలి మరియు ఫింటియాలు అను ఉపరితల నిర్మాణాలు నాళికలు వలె ఉంటాయి. ఆధారాన్ని అంటి పెట్టుకొనుటకు తోడ్పడును.

8. రైబోసోములు: ప్లాస్టికొరతో కప్పబడి **50s** మరియు **30s** ఉపప్రమాణాలుగా ఏర్పడి, కలసి ఉన్నప్పుడు, **70s** రైబోసోములుగా ఏర్పడి ఉంటాయి. వీనిలో ప్రోటీన్ నిర్మాణము జరుగును. అనేక రైబోసోములు రాయబారి ఆర్యాన్‌వ కు అంటుకొని గొలుసువలే కనిపించును. వీనిని పాలిరైబోసోములు లేదా పాలిసోములు అంటారు. దీని లోని సమాచారమును బట్టి ప్రోటీన్లు అనువదించబడును.

9. అంతర్యోశాలు: నిలువ పదార్థాలు కణద్రవ్యములో చేరు ఉంటాయి. వీనిని అంతర్యోశాలు అంటారు. ఇవి ఏ విధ మైన ఆచ్ఛాదన పోరలను చూపవు. ఉదా. ఫాస్ట్ రేణువలు, సయనోప్లాసియన్ రేణువలు, గైకోజన్ రేణువలు. నీలి హరిత, ఊదా, అకుపచ్చని కిరణజన్యసంయోగ క్రియ బాక్సీరియాలలో వాయురిక్కికలు కనిపిస్తాయి.

నిజకేంద్రక కణాలు:

1. అన్ని ప్రోటీస్టా జీవులు, మొక్కలు, జంతువులు, శిలీంద్రాలు నిజకేంద్రకబీపులు. నిజకేంద్రకబీపులు త్వచవ్యవస్థ తో గల కణాంగాలు గల జీవులు. కేంద్రకము కేంద్రక త్వచమును కలిగి ఉంటుంది.

2. వృక్ష జంతు కణాల తేడాలు:- వృక్ష కణాలలో గల కణకవచము, ప్లాస్టిడ్స్, పెద్ద రిక్కికలు జంతు కణాలలో ఉండవు. జంతు కణాలలో కనిపించు సెంట్రియోల్లు వృక్ష కణాలలో కనిపించును.

కణత్వచము: కణపొర నిర్మాణమును ఘ్యాల్యోడ్ మొజాయిక్ నమూనాతో సింగర్, నికల్సన్ ప్రతిపాదించారు. ఈ నమూనా ప్రకారం అర్ధ-ద్రవ్యస్థాతి ఉన్న లిపిడ్ పొర. ఇది ప్రోటీన్ అణువుల పార్స్యకదలికకు వీలు కల్పించును. ఈ చలనశీలతను ప్రవాహాత్మకు అని అంటారు. కణపొర రెండు వరుసల లిపిడ్ అణువులతో ఏర్పడి ఉంటుంది. పొరలో జలాకర్షక ధృవశీర్షాలు వెలుపలి వెపుకు, అధృవ జలవికర్షక తోకలు లోపలి వైపుకు అమర్పబడి ఉంటాయి. ఈ అమరిక వల్ల సంతృప్త హైడ్రోకార్బన్ తోకలు జల వాతావరణము నుండి రక్షింపబడి ఉంటాయి.

1. త్వచ అర్ధద్రవ స్వభావము వలన కణ పెరుగుదల కణాంతర అనుసంధానాలు ఏర్పడుట, ప్రావ క్రియలు, ఎండోమైటానిస్, కణవిభజన మొదలైన విధులను నిర్వహించును.

2. కణపొర దానికి ఇరువైపులూ గల కొన్ని అణువులకు భేదక పొరగమ్యతను చూపును. అనేక అణువులు కణపొర ద్వారా స్వేచ్ఛాగా ఎటువంటి శక్తి వినియోగము లేకుండా రవాణా చెందును దీనిని సిప్రైయా రవాణా అంటారు. తటస్థ ద్రావితాలను, నీరు కణపొర ద్వారా విసరణ ద్వారా గాడత ప్రవణతను అనుసరించి అధిక గాడత నుంచి అల్పగాడతకు రవాణా చెందును. నీరు కణపొర ద్వారా విసరణ ద్వారా గాడత ప్రవణతను అనుసరించి అధిక

గాడత నుంచి అల్పగాడతకు రవాణా చెందును. దీనిని ధ్రవాభిసరణ అంటారు. ధృవధర్మము గల అఱువులు అధృవధర్మముగల లిపిడ్ పొర ద్వారా ప్రయాణించలేవు. ఇవి లిపిడ్ పొరలోని వాహక ప్రోటీన్ల సహాయంతో గాడత ప్రవణతకు వ్యుతిరేఖల్ని అల్పగాడత నుంచి అధిక గాడత వైపు జీవక్రియా శక్తి (ATP)ని వినియోగించుకొని రవాణా చెందును. దీనిని సక్రియా రవాణా అంటారు.

కణకవచము :- కణకవచాన్ని రాబర్ట్ హుక్ 1665లో ఓక్ వృక్షములోని బండు కణజాలములో మొట్టమొదట కనుగొన్నాడు. కణకవచము ష్లోస్క్రూప్స్ చమును కప్పుతూ పుండే దృడమైన నిర్మివ భాగము. కణకవచము కణాలకు రూపొన్ని రక్షణ కల్పించును. అవాంఛనీయ అఱువులకు అడ్డుగొడగా పని చేయును. మొక్కలలో కణకవచాలు సెల్యూలోజ్, హోమి-సెల్యూలోజ్, పెక్టిన్లు, ప్రోటీన్లలో ఏర్పడును. లేత కణాలలో ప్రాధమిక కణకవచము కలిగి పెరుగుగల చూపును. ముదిరిన కణాలలో సెల్యూలోజ్ పోగుల మద్యగల అంతర ప్రదేశాలలో లిగ్న్, పెక్టిన్ క్రూటిన్ వంటి పదార్థాలు చేరి కణకవచ పెరుగుదల శక్తి తగ్గును. ద్వీతీయ కణకవచము లోని పలుచని ప్రదేశాలను గర్భాలు అంటారు వీని ద్వారా కణాల మద్య పదార్థాలు రవాణా జరుగును. కణకవచములో మొదట ఏర్పడు పొర మద్యపటలిక. కణవిభజన సమయంలో కణఫలకం నుండి ఏర్పడును. ఇది కాల్వియం, మెగ్నిషియం పెక్టేట్లచే ఏర్పడును. ఇది ప్రక్కనున్న కణాలను బంధించును. ప్రాధమిక కణకవచములోని మద్యపటలిక ద్వారా ప్రక్క ప్రక్క కణాల మద్య వ్యాపించి కణద్రవ్య పదార్థాలతో సంబందాన్ని ఏర్పరుచును.

అంతర త్వచ వ్యవస్థ:- త్వచయుత కణాంగాలు విధులు, నిర్మాణములో అనుసంధానము కనిపించును. అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము, గాల్చి సంక్లిష్టము, లైసోసోములు, రిక్తికలు అంతర త్వచవ్యవస్థలోని భాగాలు. మైటోభాండ్రియాలు, హరితరేణువులు, పెరాక్సిసోముల విధులపై ప్రభావమును చూపు కనుక వీనిని అంతర త్వచవ్యవస్థలుగా పరిగణించరు.

అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము:-**కే.ఆర్.** పోర్ట్ అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము అను పదాన్ని సన్నన్ని దారపు పోగుల వంటి సూక్ష్మనాళికలు నిజ కేంద్రక కణాలలో వల వంటి నార్మాణానికి ఉపయోగించారు. కణంలోని రెండు భాగాలుగా ఉంటుంది. అవి. అంతరాళ లేదా అంతర్గత ప్రదేశము మరియు అంతరాలేతర ప్రదేశము లేదా బాహ్యప్రదేశము (కణద్రవ్యం). అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము కేంద్రకము బాహ్యపొరతో సంబందము కలిగి ఉంటుంది. అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలం బాహ్య ఉపరితలంపై రైబోసోములు ఉంటాయి. దీనిని గరుకు అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము అంటారు. ఇది ప్రోటీన్ సంశైఘణ, ప్రాప క్రియలలో పాల్గొనును. రైబోజోములు లేని అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలమును నునుపు అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలము అంటారు. ఇది లిపిడ్ల సంశైఘణలో ప్రధాన పాత్ర వహించును.

గాల్చి పరికరం:- కెమిల్లో గాల్చి వీనిని మొదట గుర్తించారు. కేంద్రకము సమీపములో గాడ వర్ధములోని నిర్మాణాలు. అనేక చదువైన కోశాలు లేదా సిస్టెర్చేలు దొంతరల వలే అమరి ఉండును. ఇవి ఏక కేంద్రకంగా అమరి, కుంభాకార సిన్ లేదా ఏర్పడుతున్న ముఖం, కటకార ప్రాన్స్ లేదా పక్కత చెందుతున్న ముఖాలు కలిగి ఉంటాయి. సిన్, ప్రాన్స్ ముఖాలు భిన్నవైనప్పటికి పరస్పరం కలుపబడి ఉంటాయి. 1. గాల్చి పరికరం గైకోప్రోటీన్లు, గైకోలిపిడ్ల ఉత్పత్తి చేయు కేంద్రాలు. వృక్షకణాలలో కణవిభజన సమయములో కణకవచ పదార్థాలు, కణఫలకము ఏర్పడుతలో పాల్గొనును. గాల్చి పరికరం అంతర్లీవ ద్రవ్యజాలమునయు దగ్గరగా ఉండి, రైబోజోములలో తయారైన ప్రోటీన్లను గాల్చి పరికరం సిస్టెర్చేలలో రూపొంతరం చెంది, ప్రాన్స్ ముఖం నుంచి విడుదలగును. 2. కణ పదార్థాలను కణంలోని విభిన్న గమ్యస్థానాలకు చేర్చడానికి, లేదా కణం వెలుపలకు స్థాపించడం గాల్చి పరికరం ప్రధాన విధి. కోశకల రూపంలో పదార్థాలు బదిలీ చేయునప్పుడు మొదట సిన్ ముఖం వద్ద అతుక్కొని, ప్రాన్స్ ముఖం పైపు ప్రయాణించును.

లైసోసోములు:- గాల్చి పరికరంలో పదార్థాలను ఒకచేట కూర్చు చర్యలో ఏర్పడే త్వచ ఆచ్ఛాదన కలిగిన గోళాకార కశికలను లైసోసోములు అంటారు. కణద్రవ్యంలోని లైసోసోములలో ప్రోట్రోలైటిక్ ఎంజైములు ఉంటాయి. ఇవి కార్బోప్రోట్రోలైటిక్, ప్రోటీన్లు, లిపిడ్లు, కేంద్రకామ్స్ల జీడ్రూక్రియలో పనిచేయును. (లైపేజీలు, ప్రోటీయోజీలు, కార్బోప్రోట్రోజీజీలు, నూక్లియోజీలు). ఇవి అమ్ల $P\Box$ వద్ద యుక్తమంగా పనిచేయును. ఆపోరం లభించని స్థితులలో లైసోసోములలోని ప్రోట్రోలైటిక్ ఎంజైముల ద్వారా జీడ్రోపం చేసి కణ మృతికి కారణమగును. ఈ చర్యను న్యయం విచ్చతి అంటారు.

రిక్టిక్: వృక్ష కణాల కణద్రవ్యములో సాదారణంగా కనిపించే త్వచయుత ఆచ్చాదన కలిగిన ప్రదేశం. రిక్టికలో నీరు జీవక్రియా ఉపాటుల్నాలు, విసర్జక పదార్థాలు, వ్యుధపదార్థాలతో కూడిన రసంతో నిండి ఉంటుంది. దీన్ని రిక్టికారసం అంటారు. కొన్ని మొక్కలలో రిక్టికా రసంలో అంధోసయనిన్వర్షద్రవ్యాలు ఉంటాయి. రిక్టిక చుట్టూ గల ఏకపొర త్వచాన్ని రిక్టిక పొర అంటారు. వృక్ష కణాలలో రిక్టికలు కణాన్ని 90% వరకు ఆక్రమించి ద్రవాభిసరణలో పొత్త పహించును. రిక్టికలో అయాన్ల గాడత కణద్రవ్యంలోకంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది. అమీబాలో సంకోచరిక్టిక విసర్జన క్రియలో ముఖ్యమైనది.

మైటోఫ్యాండ్రియాలు: స్ఫూపాలుగా కనిపిస్తాయి. రెండు పొరలచే ఆవరించ బడి ఉంటుంది. వెలుపలి పొర నునుపుగాను లోపలిపొర నొక్కులు కలిగి ఉంటుంది. లోపలి పొర ముడుతలను క్రిస్టైన్ అంటారు. క్రిస్టైన్ లోపలి భాగాన్ని మాత్రిక అంటారు. రెండు పొరలలో విశిష్ట ఎంజైములు ఉంటాయి. మైటోఫ్యాండ్రియాలో వాయుసహిత శ్యాస్క్రియ జరుగును. కణ శక్తి ATP రూపములో ఉత్పత్తి అగును. వీటిని కణశక్త్యగారాలు అంటారు. మాత్రికలో వృత్తాకార DNA అణువు, కొన్ని RNA అణువులు, 70s రైబోసోములు ప్రోటీను సంశైఘికు కావలనిసిన అంశాలు ఉంటాయి. మైటోఫ్యాండ్రియాలు విచ్చత్తి పద్ధతిలో వభజన చెందును.

ప్లాస్టిడ్లు: వృక్ష జాతులలో, యూగ్నినాయిడ్లలో ఉంటాయి. వీటిలోని వర్షద్రవ్యాల ఆధారంగా ప్లాస్టిడ్లు హరితరేణువులు, వర్షరేణువులు, శ్యైతరేణువులుగా వర్షీకరిస్తారు. హరిత రేణువులలో కిరణజన్యనంయోగక్రియ సంబంధించి కాంతి వికిరణ శక్తిని గ్రహించడానికి కారణమైన పత్రహిరతం, కెరోటినాయిడ్లు వర్షద్రవ్యాలు ఉంటాయి. వర్షరేణువులలో కెరోటిన్, జాంతోఫిల్లులు, ఇతర కొవ్వులలో కరిగే కెరోటినాయిడ్ వర్షద్రవ్యాలు ఉంటాయి. ఇవి మొక్కలకు పసుపు, నారింజ లేదా ఎరుపు వర్షం కలుగ చేయును. శ్యైత రేణువులు: వర్షరేణువులు ప్లాస్టిడ్లు. పోషకాలను నిల్వచేయును. అమైలోప్లాస్టులు కార్బోఫైట్లును ఉండాలి. బంగాళదుంప, ఇలయొప్లాస్టులు నూనెలు, కొవ్వులను, అల్యూరోప్లాస్టులు ప్రోటీను నిల్వచేయును. హరితరేణువులు పత్రాంతరములో కనిపించును. రెండు పొరలచే ఆవరించబడి ఉంటుంది. అంతర ప్రదేశమును అవర్షిక అంటారు. అవర్షికలో అనేక త్వచయుత చదువైన కోశాలు దొంతరల వలే అమరించాలి. వీటిని పటలికా రాశులు లేదా గ్రానా డైలకాయిడ్లు అంటారు. అవర్షిక డైలకాయిడ్లను కలుపుతూ అవర్షిక పటలికలు ఉంటాయి. డైలకాయిడ్ లోపలి ప్రదేశాన్ని ల్యామెన్ లేదా అవకాశిక అంటారు. అవర్షికలో ఎంజైములు, ద్వాందపోచల వృత్తాకార DNA అణువు 70s రైబోసోములు ఉంటాయి.

రైబోసోములు: జ్యార్ట్ పెలాడే రైబోసోములను మొదట గుర్తించారు. ఇవి రైబోకేంద్రకామ్లము, ప్రోటీన్లతో నిర్మించబడి ఉంటాయి. వీటిని అవరించి పొర ఉండడు. నిజ కేంద్రక రైబోసోములు 80s రకానికి, కేంద్రక పూర్వజీవులు 70s రకానికి చెందినవిగా ఉంటాయి. అనగా స్ట్యూడ్బర్డ్ ప్రమాణాలలో చెప్పబడే సాంద్రతను తెల్పు అవసాధన గుణకము. రైబోసోములలో రెండు ఉపప్రమాణాలు ఉంటాయి. ఒకటి పెద్ద ఉపప్రమాణము, ఒకటి చిన్న ఉపప్రమాణము. 70s రైబోసోములలో 50s మరియు 30s ఉపప్రమాణాలు ఉంటాయి. 80s రైబోసోములలో 60s మరియు 40s ఉపప్రమాణాలు ఉంటాయి. ఈ రెండు ఉపప్రమాణాలు మెగ్రిప్లియం అయాను వలన కలని ఉంటాయి. రైబోసోములు ప్రోటీన్ సంశైఘికు సంబంధించిన ఎంజైములు కలిగి ప్రోటీన్ సంశైఘికలో పొత్త పహించును.

కణ అస్థిపంజరము: కణద్రవ్యములో ప్రోటీన్లతో నిర్మితమైన తంతురూప వల వంటి ఆకారాలను కణ అస్థిపంజరము అంటారు. నిజ కేంద్రక జీవ కణాలలో 3 ప్రధాన అంశాలు ఉంటాయి. అవి సూక్ష్మతంతువులు, మధ్యాస్థ తంతువులు, సూక్ష్మనాశికలు. యాంత్రిక ఆధారం, కణరూపాన్ని కణచలనం, కణాంతర్గత రవాణా, కణం వెలుపలికి సంకేతాలు వంపడం, కేంద్రక విభజన మొదలైన విధులలో పొల్గొనును.

సెంట్రోసోము, సెంట్రియాలు: సెంట్రోసోము కణాంగము సెంట్రియాల్ అనే రెండు స్ఫూపాకార నిర్మాణాలను చూపును. ఇవి రూపరహిత పెరి సెంట్రియాల్ పదార్థాలతో నిర్మితము. సెంట్రియాల్లు ఒక దానికి మరొకటి లంబంగా ఆమర్భబడి ప్రతి దానిలో బండి చక్కములాంటి నిర్మాణము కలిగి ఉంటుంది. సెంట్రియాల్లలో 9 సమదూరం గల ట్యూబిలిన్స్ చే నిర్మిత పరిధీయ పోచలు ఉంటాయి. ప్రతి పరిధీయ పోచలో మూడు సూక్ష్మనాశికలు త్రికముగా ఉంటాయి. ప్రక్కప్రక్క నున్న పరిదీయ పోచల త్రికాలు కలుపబడి ఉంటాయి. సెంట్రియాల్

కేంద్రకభాగము ప్రోటీన్ పదార్థముతో నిర్మితమైన హబ్గా ఉంటుంది. హబ్ భాగం ప్రోటీయుత వ్యాసార్థ పోచలతో పరిధీయంగా ఉన్న త్రికపోచలకు కలుపబడి ఉంటుంది. సెంట్రియోల్లు శైలికలు, లేదా కశాభాలు, కండపోగులను ఉత్పత్తి చేయు ఆధారకణికలుగా పనిచేయును. కణవిభజన సమయంలో జంతుకణాలు కండపోగుల నుంచి కండె పరికరమును ఉత్పత్తిచేయును.

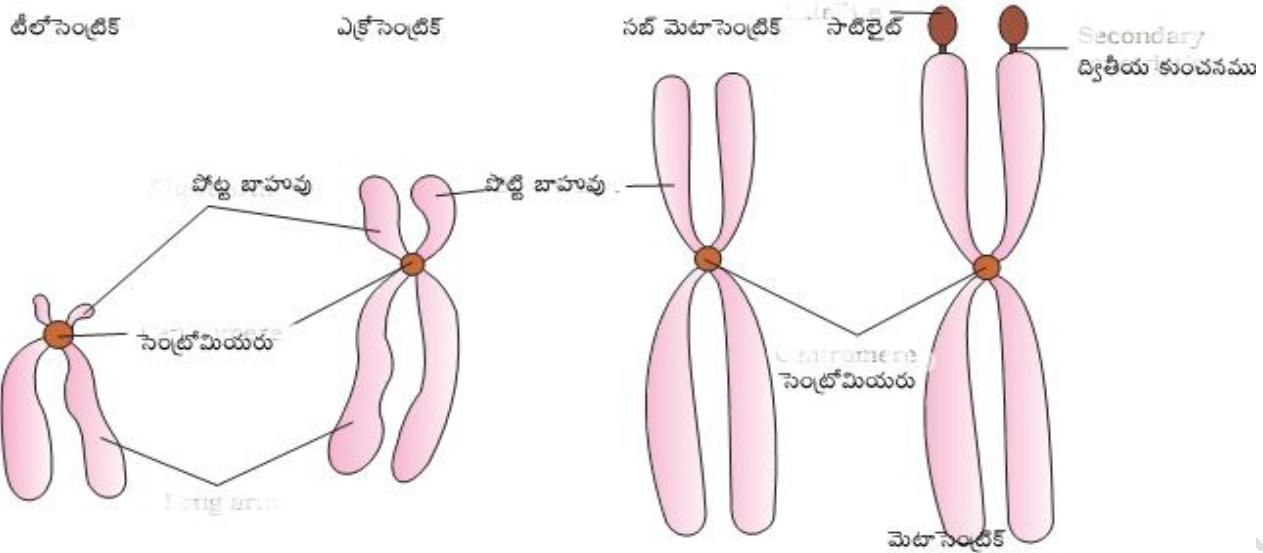
శైలికలు మరియు కశాభాలు: కణపొర నుంచి వెలుపలికి పెరుగు నిర్మాణాలు. శైలికలు పొట్టిగా తెడ్డు వలె ఉండి కణ చలనాన్ని లేదా చుట్టూ ఉన్న ద్రవాన్ని కదిలించును. కశాభాలు పొడవుగా ఉండి, కణచలనాన్ని కలిగించును. కేంద్రక పూర్వాజీవుల కశాభాలు, నిజ కేంద్రకజీవుల కశాభాల నిర్మాణములో విభేదించును. శైలికలు లేదా కశాభాలు ష్టాస్యాపోరతో కప్పబడినట్టు కనిపిస్తాయి. వీని కేంద్రబాగాన్ని ఆక్సోన్మే అంటారు. దీనిలో అనేక సూక్ష్మనాళికలు నిలువు అక్షానికి సమాంతరంగా అమరి ఉంటాయి. ఆక్సోన్మేలో పరిధీయంగా 9జతల వ్యాసార్థ అమరికలోనున్న పరిధీయ సూక్ష్మనాళికలు. ఒక జత కేంద్రియ సూక్ష్మనాలికలు 9+2 వ్యాహంలో అమరి ఉండును. కేంద్రస్థ సూక్ష్మనాళికలు వారధులచే అనుసంధానించబడి, ఒక తొడుగుచే చుట్టబడి ఉంటాయి. పరిధీయంగా ఉన్న ప్రతి జత ఒక నాళికతో వాసార్థంగా సాగిఉన్న పోచతో కలుపబడి ఉంటాయి. ఫలితంగా 9 వ్యాసార్థపోచలు కనిపిస్తాయి. పరిధీయంగా ఉన్న జతలు కూడా ఒక దానితో ఒకటి బంధాలు ద్వారా కలుపబడి ఉంటాయి. శైలికలు, కశాభాలు ఆధార కణికలునుండి ఏర్పడును.

కేంద్రకము: రాబ్ట్ర్ బోన్ కేంద్రకాన్ని మొదట గుర్తించారు. అంతర్ దశ కేంద్రకములో క్రొమాటీన్ పోగులు, కేంద్రకాంశాలు ఉంటాయి. కేంద్రకములోనిపొరలను వేరు చేస్తూ రెండు సమాంతర పొరలు కేంద్రకము చుట్టూ ఆచ్చాదనగా ఉంటాయి. ఈ రెండు పొరల మద్యభాగాన్ని పెరిస్క్రామ్యార్ అంతరాళము అంటారు. కేంద్రకములోని వెలుపలి పొర గరుకు అంతర్జీవ ద్రవ్యజాలముతో అనుసంధానము కలిగి ఉంటుంది. కేంద్రక తొడుగు అనేక ప్రదేశాలలో సూక్ష్మ రంద్రాలను కలిగి ఉంటుంది. వీని ద్వారా RNA మరియు ప్రోటీను అణువులు కేంద్రకము మరియు కణద్రవ్యాల మద్య చలనం చెందును. కేంద్రకములోని సూక్ష్మయొష్టాసంలో కేంద్రకాంశము మరియు క్రొమాటీన్ ఉంటుంది. కేంద్రకాంశాల చుట్టూ పోర ఉండదు. కేంద్రకాంశాలలో రైబోసిమల్ RNAచురుకుగా సంశేషణ చెందును. క్రొమాటీన్ పదార్థములో DNA పొస్టోన్ ప్రోటీన్లు, RNA ఉంటాయి. ప్రతి క్రొమోజోములో ఒక ఉపదమిక కుంచనం లేక సెంట్రోమియరు ఉంటుంది. దీనికి ఇరువైపులా రెండు బిల్లల వంటి నిర్మాణాలను శైనిటోఫోర్లు ఉంటాయి.

సెంట్రోమియరు స్థానమును బట్టి క్రొమోసోములు 4 రకాలు అని.

- మెటా-సెంట్రీక్రొమోసోములో సెంట్రోమియరు మద్యభాగములో ఉండుట వలన రెండు సమాన బాహువులు ఉంటాయి. కణవిభజనలోని చలన దశలో V ఆకారంలో ఉంటుంది.
- సబ్ మోటా సెంట్రీక్రొమోసోములో సెంట్రోమియరు కొంచెం ఒక కొనవైపుగా ఉండి, ఒక బాహువు పొట్టిగా మరొ బాహువు పొడవుగా ఉంటుంది. చలన దశలో L ఆకారంలో ఉంటుది.
- ఎకో-సెంట్రీక్రొమోసోములో సెంట్రోమియరు ఒక కొనకు దగ్గరగా ఉండి ఒక పొట్టి బాహువు మరొ పొడవు బాహువు ఉంటుంది. చలనదశలో J ఆకారంలు ఉంటుది.
- టీలో-సెంట్రీక్రొమోసోములో సెంట్రోమియరు ఒక చివర ఉంటుంది. ఒక పొడవు బాహువు ఉంటుంది. కణవి భజనలోని చలన దశలో I ఆకారంలో ఉంటుంది. కొన్ని క్రొమోసోములు అభిరంజనాన్ని గ్రహించని ద్వీతీయ కుం

చనాలను సుస్థిర స్థానాలలో చూపును. దీనివలన క్రోమేసోములోని చిన్న భండిక భాగాన్ని **శాటీలైట్** అంటారు.

క్రోమాటిన్ పోగులు పూనలు గుచ్ఛిన దారపు పోగుల వలె ఉంటాయి. ఈ పూనల లాంటి భాగాలను నూక్లియోసోములు అంటారు. 200 క్లార జతల పొడవున్న ద్విసర్పిల DNA అణవుకోరను రెండు చుట్టు చుట్టి ఉంటుంది. కోర్ భాగం 8 హిస్టోన్ అణవులచే ఏర్పడి ఉంటుంది. అవి H2A,H2B,H3,H4 మరియుH4 . ఇవి ఒక్కక్రమంలో రెండు నకళ్లుగా ఉంటాయి. H1హిస్టోన్ అణవు నూక్లియోసోము కోర్ వెలుపల ఉండి DNAకోర్లోని ప్రవేశించుచేట, నిష్పమించుచేట DNA రెండు చుట్టును కోర్కు అతికించును. రెండు నూక్లియోసోముల మద్యగల DNAను లింకర్ DNA అంటారు. దారపు పోగు పై పూనలు క్రమంగా పేర్చబడి, సంగ్రహం చెంది క్రోమేసోములుగా ఏర్పడును.

స్క్రూచేపోలు: గైఅక్రిసోములు మరియు పెరాక్రిసోములు. వృక్ష కణాలలో కనిపించు గోళాకార త్వచయుత స్క్రూ కణాంగాలు.

పెరాక్రిసోములు: దీర్ఘశృంఖల ఫాటీ అమ్లాల విచ్చిన్నక్రియలో పాల్గొంటు పాస్టోలిపిడ్ల సంశైఘణలో పాల్గొనును. మరియు కాంతి శ్వాసక్రియలోను, ప్లోట్రోజన్ పెరాక్రెండు వల్ల కలిగే విషప్రభావాల నుండి కణాలను కాపాడుత వంటి విధులను నిర్వచించును.

గైఅక్రిసోములు కొవ్వులు గల అంకురించే విత్తనాలలో ఉంటాయి. నిల్వ ఉన్న లిపిడ్లను కార్బోప్లోట్రోట్లుగా మార్చు గైఅక్రిలేట్ వలయానికి చెందిన ఎంజైములను కలిగి ఉండును.

జీవాణువులు

జీవ కణాలలో విశ్లేషన జరిపినప్పుడు కర్పునము, ఉదజని, ఆమ్లజని, వంటి మూలకాలు జీవకణాల ద్రవ్యప్రమాణాలను అనుసరించి ఉంటాయి. ఈ విధమైన విశ్లేషన భూపటలములో జరిపిన కర్పునము, ఉదజని వంటివేరే మూలకాలతో పోల్చి చూసిన ఆధికంగా ఉంటాయి. జీవరాశులలో కర్పున సంయోగకాలు తెలుసుకొనుటకు రసాయన విశ్లేషణ జరపాలి. సజీవ కణజాలంను ట్రైక్లోర్ అసిటిక్ అమ్లముతో నూరిసప్పుడు ఏర్పడిన చిక్కని ద్రవమును వడపోసినప్పుడు రెండుభాగాలు ఏర్పడును అవి అమ్లములో కరిగిన భాగము వడపోత, అమ్లములో కరగనిభాగము. ఆమ్లద్రావణీయత గల భాగములో అనేక కర్పున సంయోగ పదార్థాలు కనుగొన్నారు. సజీవ కణజాలమునుంచి లబ్యమగు అన్ని కర్పునసమ్మేళనాలను జీవాణువులు అంటారు. వీనితో పాటు అకర్పున మూలకాలు, సమ్మేళానాలు ఉంటాయి. ఒక చిన్న మొత్తంలో జీవకణసముదాయమును తూచి తడి భారము కనుగొని, దాని నీరంతా ఆవిరైపోయీలాండబెట్టాలి. ఈ మిగిలిన పదార్థాబరువును పొడిభారం అంటారు. ఈ కణజాలమును కాల్వినప్పుడు అందులోని కర్పున సమ్మేళానాలుఅక్రికరణము చెంది వాయురూపంలో CO_2 నీటిఅవిరి తోలగిపోతాయి. ఈరకంగా మిగిలిన దానిని బూడిద అంటారు. దీనిలో కాల్వియం, మెగ్నిషియం వంటివి, అమ్లములో కరిగి భాగములో సల్పెట్, ఫాస్టోర్ మొదలైన సమ్మేళనాలు ఉంటాయి. మూలక విశ్లేషణలో ఉదజని, ఆమ్లజని, క్లోరిన్, కర్పునం మొదలైన రూపాలలో మూలక సంఘటన, సమ్మేళన విశ్లేషణలో ఎటువంటి కర్పున, ఆకర్పున పదార్థాలున్నాయో తెలియును. రసాయన శాస్త్రపరంగా ఆల్కైప్లోట్, కీటోస్లు వంటి క్రియాత్మక సముదాయాలు, జీవ శాస్త్రపరంగా అమైనో ఆమ్లాలు, నూక్లియోట్టెడ్ క్లారాలు, కొవ్వు ఆమ్లాలు మొదలైనవిగా గుర్తిస్తారు. అమైనో ఆమ్లాలు ఒక అమైనో గ్రూప్, ఒక అమ్ల గ్రూప్/కార్బోక్రిలిక్ గ్రూప్ రెండూ ఒకే A-కార్పున్ మీద కలిగి ఉన్న కర్పున సమ్మేళానాలను A-అమైనో ఆమ్లాలు అంటారు. అవి ప్రతిక్రీపించిన మీథేస్లు. వీనిలోని నాలుగు రకాల ప్రతిక్రీపణ సముదాయాలు నాలుగు సంయోజనీయ స్థానాలలో ఉంటాయి. అవి ఉదజని, కార్బోక్రిల్ గ్రూప్, అమైనో గ్రూప్, R-సముదాయం అనే చరశీల వర్గం.

R- సముదాయాన్ని అనుసరించి ప్రోటీన్లో 21 రకాల అమైన్ ఆమ్లాలు గలవు. ప్రోటీన్లోని R- సముదాయములో ఉదజని(గ్రెసిన్), మిడైల్ గ్రూప్ (అలనీన్), హైడ్రాకిస్ మిడైల్ గ్రూపు(సిరిన్), ఉండవచ్చును. అమైన్ ఆమ్లాలు భౌతిక, రసాయన ధర్మాలును బట్టి అమైన్, కార్బాక్సిల్,

లిపిడ్యు నీటిలో కరగవు. ద్రవీభవ స్థానాల ఆధారంగా వీనిని కొవ్వులు, నూనెలు అంటారు. నూనెలు తక్కువ ద్రవీభవ స్థానము కలిగి శీతాకాలంలో నూనెలుగా ఉంటాయి. నత్రజని క్లూరాలైనఅడినిన్, గ్యానిన్, సైటోసిన్, డైమిన్, యురాసిల్లు. నత్రజని క్లూరాలు చక్కురతోకలసినప్పుడు నుక్కియోటైడ్యు అని, దానితో పాటు పాసేటు సముదాయంతో కూడిని ఎష్టర్లు ఏర్పరిచినప్పుడు నుక్కియోటైడ్యు అంటారు.

ప్రాధమిక, ద్వీతీయ జీవక్రియాఉత్పన్నాలు: జంతువులలోని జీవాణువులను జీవక్రియాఉత్పన్నాలు అని వీనిని జీవక్రియా ప్రాధమిక ఉత్పన్నాలు అని అంటారు. మొక్కలు, శిలీంద్రాలు, సూక్ష్మజీవులలో వీనితో పాటు ఇతర అల్గులాయిడ్యు, ఫ్లావనాయిడ్యు, రబ్బరు, అవశ్యక నూనెలు, అంటిబియాటిక్స్, వర్షద్రవ్యాలు, అత్తర్లు, జిగురు పదార్ధాలు, సుగంధ ద్రవ్యాలు వంటి సమ్మేళనాలను ద్వీతీయ జీవక్రియాఉత్పన్నాలు అంటారు. ఇవి మానవ సంక్షేమానికి తోడ్పడును.

జీవ బృహదణువులు: ఆమ్లద్రావణీయత చూపు అన్ని సమ్మేళనాల అణుభారం సుమారు 18-1800 డాల్టాస్టుగా ఉంటంది. ప్రోటీన్లు, కేంద్రకామ్లాలు, పాలిశాఖరైడ్యు, లిపిడ్యు అనే నాలుగు రకాల కర్పున సమ్మేళనాలు ఉంటాయి.

లిపిడ్యు1000 డాల్టాస్టు కంటే తక్కువ అణుభారం కలిగి ఉంటాయి. వీనిని సూక్ష్మాణువులు లేదా జీవాణువులు అంటారు. మిగిలిన వానిని జీవబృహదణువులు అంటారు. ఆమ్లద్రావణీయ భాగములో బృహదణువులు, కణాంగాలు కలిగి, కణద్రవ్యసంఘటనాన్ని కలిగి ఉంటాయి. ఇవి కలని జీవ కణజాలాలు లేదా జీవుల రసాయన సంఘటనాన్ని సూచిస్తాయి.

ప్రోటీన్లు: ఇవి పాలిపెష్టైడులు అమైన్ ఆమ్లాలు సరళ శృంఖలాలలో ఒకదానితో ఒకటి పెష్టైడుబంధాలతో కలపబడి ఉంటాయి. ప్రోటీను అమైన్ ఆమ్లాల పాలిమర్. 21 రకాల అమైన్ ఆమ్లాలు గల విషమాణువుంజాలు. సజాతీయ పాలిమర్లలలో ఒకేరకమైన అణువులు గసంఖ్యలో కనిపిస్తాయి. అనావశ్యక అమైన్ ఆమ్లాలను మన శరీరం తయారు చేసుకొంటుంది. అవశ్యక అమైన్ ఆమ్లాలు మనకు అహంకార ద్వారా లభ్యమగును. ప్రోటీన్లు విధులు: కణత్వచాల ద్వారా పోషకపదార్థాలను రవాణా చేస్తాయి. వ్యాధి సంక్రమిక జీవులతో పోరాడుతాయి. కొన్ని హర్షోనులు, కొన్ని ఎంజైములుగా ఉంటాయి. కొల్లాజన్ జంతు ప్రపంచములో జంతు ప్రపంచములో అత్యంత సమృద్ధిగా ఉండే ప్రోటీను. రిబ్యూలోజ్ బిన్ పాసేటు కార్బాక్సిలేజ్ అక్రిజనేజ్ సమస్త జీవావరణములో అత్యంత సమృద్ధిగా ఉండే ప్రోటీను.

పాలిశాఖరైడ్యు: చక్కరలతో ఏర్పడిన పోడపైన శృంఖలాలు. వివిధ మోనోశాఖరైడులతో నిర్మితమై దారలవలే ఉంటాయి. స్టార్చు, సెల్యూలోజ్ గ్లూకోజ్ మోనోశాఖరైడు. స్టార్చు కణజాలలలో శక్తికి మూలాధారం. జంతువులలో శక్తికి మూలాధారం స్క్రోక్జన్. ఇన్యులిన్ ప్రైకోట్ బహ్వోణువు(పాలిమర్). పాలిశాఖరైడు గొలుసులో(స్క్రోక్జన్) కుడి వైపు కొనను క్షయకరణ కొన అని, ఎడమ వైపు కొనను క్షయకరణం కొన అంటారు. కణత్వచాలు సెల్యూలోజ్ నిర్మితము. అమైన్ చక్కరలకు ఉదాహరణ, గ్లూకోజ్ అమైన్, N-అసిటైల్ గాలక్టోజ్ అమైన్. అర్దోపోడ్ల బాహ్యాఅస్థిపంజరం, శిలీంద్రాలకణత్వచంలో కైటిన్ అనే పాలిశాఖరైడ్యు ఉంటాయి. ఇవి విషమ బహ్వోణువులు.

కేంద్రకామ్లాలు: ఇవి పాలినుక్కియోటైడ్యు. ఇవి పాలిపెష్టైడ్యులు, పాలిపెష్టైడ్యులతో కలని నిజమైన బృహదణువుగా ఉంటాయి. నుక్కియోటైడు కేంద్రకామ్లములోని నిర్మాణ ప్రమాణం. ఇది మూడు విభిన్న రసాయన సంఘటనాలను కలిగి ఉంటుంది. మొదటిది విషమ శృంఖల వలయ సమ్మేళనం, రెండవది మోనోశాఖరైడు, మూడవది పాస్చారిక్ అమ్లము లేదా ఫాసేటు. అడినిన్, గ్యానిన్, యురాసిల్, సైటోకైనిన్ డైమిన్ అనే విషమ శృంఖల వలయ నత్రజని క్లూరాలు ఉంటాయి. అడినిన్, గ్యానిన్లు ప్రతిక్షేపిత పూర్వార్థము, యురాసిల్, సైటోకైనిన్ డైమిన్లు ప్రతిక్షేపిత పిరమిడైస్లు. చక్కరలు రైబోన్ రూపంలో లేదా డి ఆక్రిరైబోజ్ రూపంలో ఉంటాయి. డిఆక్రిరైబోజ్ కలిగిన కేంద్రకామ్లాన్నిడి ఆక్రిరైబోన్ కేంద్రకామ్లము(DNA)అని, రైబోజ్ కలిగిన దానిని రైబోకేంద్రకామ్లము(RNA) అని అంటారు.

1. **ప్రోటీనులోని అమైన్ ఆమ్లాలు పెష్టైడు బంధాలతో కల పబడి ఉంటాయి. +బక అమైన్ ఆమ్ల కార్బాక్సిల్ సముదాయానికి మరో అమైన్ ఆమ్ల అమైన్ సముదాయంతో చర్య జరిపి ఒక నీటి అణువు విడుదల చేయట ద్వారా పెష్టైడు బంధము ఏర్పడును.**
2. **పాలిశాఖరైడులోని మోనోశాఖరైడుల కర్పున పరమాణువుల మద్య స్క్రోక్సైడిక్ బంధాలతో కలపబడి ఉంటాయి.**
ఈ బంధాలు కూడా నీటి అణువును విడుదల చేయును.

3. కేంద్రకామ్ఫ్లాలలో ఫాస్టేటు సమాదాయం, ఒక నూక్లియోటైడు లోని 3వ కర్బన్‌న్యూ, దాని తరువాత ఉండే నూక్లియోటైడులోని చక్కెరలోని 5వ కర్బన్‌సంతో కలుపుతుంది. ఇది ఒక ఎష్టర్ బంధం. ఫాస్టేటు రెండు వైపుల ఎష్టర్ బంధం ఉండుట వలన దీన్ని పాస్టే డై ఎష్టర్ బంధం అంటారు. కేంద్రకామ్ఫ్లాలు ఎన్నో ద్యుతీయ నిర్మాణాల ఉచ్చాపును. DNA ద్యుతీయ నిర్మాణము. DNAదినర్పిలములో రెండు పాలినూక్లియోటైడుల పోచలు వ్యతిరేక దిశలలో సమాంతరంగా ఉంటాయి. చక్కెర-ఫాస్టేటు-చక్కెర కేంద్రకామ్ఫ్లములో వెన్నుముక వలే ఉంటుంది. నత్రజని ఛారాలు వెన్నుముకకు లంబంగా, లోపలి వైపుకు ప్రక్షేపించబడి ఉంటాయి. ఒక పోచలోని ఎడినిన్, గ్యానిన్ రెండవ పోచలో ని ఛైమిన్, పైటోసిన్లలతో బంధాలు కలిగి ఉంటాయి. G,Cల మద్య మూడు ఉదజని బంధాలు, A,T లమద్య రెండు ఉదజని బంధాలు ఉంటాయి. ప్రతి పోచ సర్పిలాకార మేడ మెట్లను పోలి ఉంటుంది. ప్రతి పూర్తి మెలికకు 10జ తలనత్రజని క్షరాలు ఉంటాయి. మెలిక నిడివి 34A° , నత్రజని ఛారాల మద్య దూరం 3.4A° పై లక్షణాలు కలిగిన DNAముB-DNA అంటారు. డజను కంటే ఎక్కువ DNA రకాలు గలవు.

శరీర అనుషుటకాల గతిక స్థితి-జీవక్రియా భావనః:-జీవి ఎన్నో వేల రసాయ సమ్మేళనాలు లేదా జీవాణువులను కొని నుగాడతలలో,ఉర్నోవర్ కలిగి ఉంటుంది. జీవాణువులు రసాయన చర్యల ద్వారా తయారగుట గాని, విచ్చిన్నమగుట గాని జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ రసాయన చర్యలను జీవ క్రియలు అంటారు. జీవ క్రియలు చాలా వరకు వివక్తంగా కాకుండా వేరే చర్యలతో ముడిపడి జీవ క్రియ పథాలుగా ఉంటాయి. జీవక్రియా ఘథాలు రేఖియంగా, చుక్కియంగా, సంధులు కలిగి ఉంటాయి. జీవక్రియా ఉత్పన్నాల ప్రవాహాలకు ఒక నిర్ధిష్ట వేగం, మార్గం ఉంటుంది. జీవ క్రియ ఉత్పన్నాల ప్రవాహాన్ని శరీర అనుషుటకాల గతిక స్థితి అంటారు. ప్రతి చర్య ఉత్సేరక చర్య. ఉత్సేరకాలు ప్రోటోస్టు, ఉత్సేరక శక్తి గల ప్రోటోస్టును ఎంజైములు అంటారు.

జీవ స్థితికి జీవక్రియాధారం:- 1. సరళమైన నిర్మాణాలనుంచి సంక్లిష్ట నిర్మాణాలు ఏర్పడు జీవక్రియా ఘథాలను జీవ సంబైషణ/నిర్మాణక్రియా ఘథాలు అని అంటారు.
ఉదా: ఎసిటిక్ ఆమ్లము నుంచి కొలెస్టరాల్, పత్రాంతరంలో నీరు కార్బన్ డై ఆక్టైడు నుంచి సుక్రోజ్ తయారి.
2. సంక్లిష్ట నిర్మాణాలనుంచి సరళమైన నిర్మాణాలు ఏర్పడు జీవక్రియాను ఘథాలను క్రమపతనం/విచ్చిన్న క్రియా పథాలు అని అంటారు. ఉదా: అస్థి పంజర కండరాలలో గ్లూకోజ్ క్రమ పతనం ద్వారా లాక్టిక్ ఆసిడ్ ఏర్పడునప్పాడు విధుదలైన శక్తి రసాయన బంధాల రూపంలో నిల్వచేయబడి, మనం చేయు జీవ సంబైషణ, ద్రవాభిసరణ, యంత్రికపనులకు ఈ రసాయన బంధశక్తి వినియోగించ బడును. జీవ వ్యవస్థలోని అతి ముఖ్యమైన శక్తిద్వయం ATP, అడినోనిన్ తై ఫాస్టేటు.

సజీవస్థితి:జీవులలో రసాయ సమ్మేళనాలు/జీవక్రియాఉత్పన్నాలు/జీవాణువులు వాని విలక్షణ గాడతలలో ఉంటాయి .జీవ వ్యవస్థలో జీవాణువుల గాడత నిలకడ స్థితిలో ఉంటుంది. జీవాణువులు జీవక్రియ ద్రవకారి స్థితిలో ఉంటాయి .సమాతా స్థితికి వాటంతటవే చేరతాయి. నిలకడ స్థితి సమతాస్థితి లేనిది. సమతాస్థితిలో ఉన్న వ్యవస్థలేవి పనిని నిర్విటించ లేవు. జీవులు నిరంతరం పనిచేస్తాయి. కనుక అవి సమతాస్థితిని చేరలేవు. సజీవస్థితి సమతాస్థితిలేని నిలకడ స్థితికలిగి విధులను నిర్విటించగలిగేదిగా ఉంటుంది. జీవ విధానం సమతాస్థితిని చేరనేయకుండా నిరంతరం కృషిచేయును. ఇది శక్తిని అందించుట ద్వారా సాధ్యపడును. జీవనక్రియలు శక్తి ఉత్పత్తికి యంత్రికాన్ని ఏర్పరుచును. కనుక జీవన క్రియలు, జీవన స్థితి అనేవి రెండు సమానార్థకాలే. జీవక్రియలు లేకుండా సజీవ స్థితి ఉండలేదు.

కణవిభజన

జీవులు ఒకే ఒక కణంతో జీవానాన్ని మొదలు పెట్టును. పెరుగుదల, ప్రత్యుత్పత్తి కణాల ప్రధాన లక్షణాలు. ప్రతి జనక కణం విభజన చెంది రెండు విల్లకణాలను ఉత్పత్తి చేయును. పెరుగుదల, విభజనల చత్రం ద్వారా కణం నుంచి మిలియన్ల కణాలు ఏర్పడును.

కణ చక్రము: కణవిభజనలో డియనెప్ ప్రతికృతి, కణం పెరుగుదల చర్యలు సమన్విత పద్ధతిలో జరిగినప్పాడు

సక్రమ విభజన ద్వారా కలసికట్టగా ఉన్న జీనోములు కలిగిన సంతతి ఏర్పడును.

ఒక వరుస క్రమములో జరిగే ప్రక్రియల ద్వారా జీనోములు రెండుగా ఏర్పడటం, కణంలో వివిధ అనుషుటకాల సంశైఘణ, మరియు చివరగా ఒక మాతృకణం నుంచి రెండు పిల్ల కణాలుగా విభజన చెందుప్రక్రియను కణచక్రము అంటారు.

కణం పెరుగుదలలో డియన్సె సంశైఘణ, కణవిభజనలో ప్రతికృతి చెందిన క్రొమోసోములు పిల్లకణాలలో వితరణ చెందును. ఈ చర్యలు జన్ము నియంత్రణ ద్వారా జరుగును.

కణ చక్రము దశలు: కణ చక్రమును రెండు ప్రథాన దశలుగా విభజించ వచ్చును. అవి. 1. అంతర్ధదశ,

2. సమ విభజన (లేదా) M-దశ.

సమవిభజన దశ ప్రతి రెండు M-దశలకు మధ్యదశను అంతర్ధదశ అంటారు. కణచక్రములో అంతర్ధదశ వ్యవధి ఎక్కువగా ఉంటుంది.

M-దశ: కేంద్రకవిభజనతో ప్రారంభమై, పిల్ల క్రొమోసోములుగా విడిపోయి, కణ ద్రవ్యవిభజనతో పూర్తగును. అంతర్ధదశ విరామ దశగా పరిగణించినప్పటికి, కణపెరుగుదల, డియన్సె ప్రతికృతి జరిగి కణవిభజనకు తయారగును.

అంతర్ధదశను 3 ఉపదశలుగా వర్గీకరించవచ్చు. అవి, G₁-దశ, G₂ దశ, G₃ దశ

G₁-దశ: సమవిభజనకు డియన్సె ప్రతికృతికి మద్యగల దశ. కణం పెరుగుదల చూపును. అధిక క్రీయాశిలత చూపును.

G₂-దశ: డియన్సె సంశైఘణ లేదా ప్రతికృతి జరుగును. డియన్సె పరిమాణము రెట్టింపు ఆగును.

2C —> 4Cగా వృధ్య చెందును. క్రొమోసోముల సంఖ్య పెరగదు.

G₃-దశలో క్రొమోసోములు 2n అయిన 5 దశలో కూడా 2n క్రొమోసోములుండును.

జంతుకణాలలో డియన్సె ప్రతికృతి కేంద్రకములో, సెంట్రియాల్ కణద్రవ్యంలో ద్విగుణికృతం అగును.

G₂ దశ: విభజనకు ప్రోటీన్లు సంశైఘణ జరుగుతూ కణం పెరుగుదల చూపును. వయస్సు పెరిగిన జంతువులలో గుండెకు సంభందించిన కణాలు విభజన చెందవు. గాయాలు మానుటకు, చనిపోయిన కణాల స్ఫోనములో క్రొత్త కణాలు ఏర్పడుటకు కణవిభజన జరుగును. ఈ కణాలు తదుపరి విభజనలో పాల్గొనుకుండా G₁ దశ నుంచి నిష్పుమించి నిష్పియ దశకు చేరును. దీన్నికణ చక్రములో శాంతదశ లేదా G₀-దశ అంటారు. ఈ దశలో కణాలు క్రీయాతృకంగా ఉన్నప్పటికి ప్రచురజననం కనపరుచదు. జంతువులలో సమవిభజన శారీరక కణాలలో మాత్రమే జరుగును. మొక్కలలో ఏకస్థితిక, ద్వాయస్థితిక రెండు రకాల కణాలలో జరుగును.

M-దశ: మాతృకణం, పిల్ల కణాలలో క్రొమోసోముల సంఖ్య సమానంగా ఉండుటవల్ల దీన్ని సమవిభజన అంటారు.

కేంద్రక విభజన నిరంతర ప్రక్రియ అయినప్పటికి సాలభ్యం కోసం 4 దశలుగా గుర్తిస్తారు. అవి

1 ప్రథమ దశ, 2. మధ్యస్థదశ, 3 చలన దశ, 4 అంతిమ దశ.

ప్రథమ దశ: క్రొమోసోములు సంగ్రహణం చెంది దఫనరిగా మారును. సెంట్రియాల్ వ్యతిరేఖ దృవాల వైపు చలించును. క్రొమోసోములోని క్రొమాటిడ్లు సెంట్రోమియరు వద్ద అతుక్కొని ఉంటాయి. కేంద్రక త్వచము, కేంద్రకాంశము అదృశ్యమగును.

మధ్యస్థదశ: కండెపోగులు క్రొమోసోములోని కైనిటోబోర్స్ అతుక్కొని ఉంటాయి. క్రొమోసోములు మధ్యస్థరేఖ వద్దకు చేరుకొని మధ్యస్థఫలకము వద్ద రెండు దృవ ప్రాంతాల కండెపోగులతో కలసి ఉంటాయి.

చలనదశ: మధ్యస్థఫలకము వద్ద క్రొమోసోములు సెంట్రోమియరు వద్ద క్రొమాటిడ్లుగా చీలిపోయి, భవిష్యత్తులోని పిల్ల కేంద్రకములోని క్రొమోసోములగా మారును. క్రొమాటిడ్లు ఎదురెదురు దృవాల వైపు చలించును.

అంతిమ దశ: క్రొమోసోములు ధృవాలకు చేరి, ప్రతి సంగ్రహణము చెంది సన్నగా పాడవుగా మారును.

కేంద్రక త్వచము, కేంద్రకాంశము ఏర్పడును.

కణద్రవ్యవిభజన: సమవిభజనలో ద్విగుణికృతమైన క్రొమోసోములు పృథక్కరణ చెంది రెండు పిల్ల కేంద్రకాలు ఏర్పడిన తరువాత, కణద్రవ్యవిభజన జరిగి రెండు పిల్ల కణాలు ఏర్పడును. జంతుకణాలలో కణత్వచములో గాడి ఏర్పడి, కొనసాగి రెండు పిల్ల కణాలు ఏర్పడును. వృక్షకణాలలో కణఫలకము ఏర్పడి, కణ ద్రవ్యవిభజన జరుగును. కణఫలకము మధ్యపటలికగా ఏర్పడి, కణకవచము ఏర్పడి, రెండు పిల్ల కణాలు ఏర్పడును. కొన్నిసార్లు కణద్రవ్యవిభజన జరుగకపోవుట వలన బహుకేంద్రకస్థితి ఏర్పడును ఉదా: కొబ్బరిలోని ద్రవ అంకురచ్చదము.

సమ విభజన ప్రాముఖ్యత: సమ విభజన ద్వాయస్థితిక కణాలలో జరుగును. నిమ్మజూతి మొక్కలు, సంఘజీవ కీటకాలలో ఏకస్థితిక కణాలలో కూడా జరుగును. సమవిభజనలో ద్వాయస్థితిక పిల్లకణాలు ఏర్పడును. వీని జన్మురూపం ఒకే రకంగా ఉంటుంది. సమవిభజన ద్వారా బహుకణజీవులు పెరుగుతాయి. కణ పెరుగుదల వలన కేంద్రక-కణద్వయ సిష్టులు మారును. ఈ నిష్టత్తిలో పూర్వస్థితి ఆవిష్కరణకు సమవిభజన అవసరం. చెడిపోయిన కణాల స్థానములో క్రొత్త కణాలు ఏర్పడుటలో సమవిభజన ముఖ్యమాత్ర వహించును. బాహ్యచర్యకణాలు, రక్త కణాలు, పైపూత కణాలు కోల్పోయి కొత్త కణాలు ఏర్పడుటకు తోడ్పడతాయి. వేరు, కాండాగ్రాలలోని విభాజ్యకణ జాలములో పార్సు విభాజ్య కణావళిలో నిరంతరం సమవిభజన వలన పెరుగుదల చూపును.

క్షయకరణ విభజన: లైంగికోత్సత్తులో ఏకస్థితిక సంయోగబీజాల కలయిక వలన సంతానోత్సత్తు జరుగును. ఈ సంయోగబీజాలు ప్రత్యేక ద్వాయస్థితిక కణాలనుండి ఏర్పడును. ఈ కణాలలో క్రొమోసోముల సంఖ్య సగానికి తగ్గి ఏకస్థితిక పిల్లకణాలు ఏర్పడును. ఈ విభజననను క్షయకరణ విభజన అంటారు.

లైంగికోత్సత్తు జరుపుకొను జీవులలో క్షయకరణ విభజన ద్వారా ఏకస్థితిక దశ ఏర్పడి, ఫలదీకరణము తరువాత ద్వాయస్థితిక దశ తిరిగి ఏర్పడును. జంతువులలో, మొక్కలలో క్షయకరణ విభజన ద్వారా సంయోగబీజోత్సత్తు జరిగి, ఏకస్థితిక సంయోగబీజాలు ఏర్పడును.

1. క్షయకరణవిభజన-I, క్షయకరణ విభజన-II ఒక దాని తరువాత ఒకటి జరుగును. డియోప్రతికృతి ఒక సారి మాత్రమే జరుగును.
2. ఎ-దశలో జనక క్రొమోసోములు ప్రతికృతి జరుపుకొని రెండు సమానమైన క్రొమాటిడ్సు రూపొందటంతో క్షయకరణ విభజన-I ప్రారంభమగును.
3. క్షయకరణ విభజన-I లో సమజాతీయ క్రొమోసోములు జంటగా ఏర్పడి వాటి మధ్య పునఃసంయోజనం జరుగుతుంది.
4. క్షయకరణ విభజన-II తరువాత నాలుగు ఏకస్థితిక పిల్లకణాలు ఏర్పడతాయి.

క్షయకరణ విభజన ప్రక్రిలో క్రీంది దశలు గలవు అని

క్షయకరణవిభజన-I దీనిలో ప్రథమదశ-I మద్యస్థదశ-I, చలనదశ-I అంతిమదశ-I.

క్షయకరణవిభజన-II దీనిలో ప్రథమదశII, మద్యస్థదశ-II, చలనదశ-II, అంతిమదశ-II.

క్షయకరణ విభజన-I

ప్రథమదశ- I: సమవిభజన ప్రథమదశ కంటే సంక్లిష్టముగా ఉండి, ఏక్కువ సమయము పడుతుంది.

ఇది 5 ఉపదశలుగా విభజించడమైనది. అవి లెప్టోటీన్, జైగోటీన్, పాకటీన్, డిప్లోటీన్, డయకైనిని.

లెప్టోటీన్: క్రొమోసోముల క్రమంగా కనిపిస్తూ కుదింపు ప్రారంభమగును.

జైగోటీన్: క్రొమోసోములు జతలుగా ఏర్పడును. దీనిని అనుదైర్ఘ్యసంధానము లేదా సూత్రయుగ్మమం(సినాప్సిన్) అంటారు. ఈ జతలను సమజాతీయ క్రొమోసోములు అంటారు. వీటిని బైవలెంట్ అంటారు. దీని తరువాత సినాప్సిమల్ సంక్లిష్టము ఏర్పడును.

పాకటీన్ దశ: ప్రతిక్రొమోసోము క్రొమాటిడ్సుగా చీలి ప్రతి బైవలెంట్లో నాలుగు క్రొమాటిడ్సు కనిపించును. వీనిని పాకటీన్ చతుర్మూలు అంటారు. క్రొమాటిడ్సు వద్ద పునఃసంయోజక బుడిపెలు ఏర్పడి, ఈ స్థానాల వద్ద సమజాతీయ క్రొమాటిడ్సు మధ్య రీకాంబినేషన్ వలన వినిమయం జరిగి, జన్ముపదార్థా మార్పిడి జరుగును. ఫలితంగా పునఃసంయోజనాలు ఏర్పడును. జన్ముమార్పిడి జరిగినప్రదేశాలలో క్రొమాటిడ్సు అతుక్కొని ఉంటాయి.

డిప్లోటీన్: సినాప్సిమల్ కాంప్లెక్స్ కరిగి జన్ముమార్పిడి ప్రదేశం వద్ద తప్ప మిగిలిన ప్రాంతము వద్ద మిగిలిన భాగము వికర్షణకు లోనై విడిపోవును. మిగిలిపోయిన X ఆకారపు నిర్మాణాలను కయస్సు అంటారు. ఇది సక్సేరుకాల ప్రీసంయోగబీజాలలో నెలలు, సంవత్సరాలు పట్టును.

డయకైనిని: కయస్సులు అంతిమస్థితికరణ చెందును. క్రొమోసోములు పూర్తిగా కుదించబడి, కండేపరికరం ఏర్పడుట ప్రారంభమగును. కేంద్రకాంశము అదృశ్యమగును. కేంద్రకాంశము పలుచబడి కరిగిపోవును.

మద్యస్థదశ-I: బైవలెంట్లు మద్యస్థఫలకము వద్ద అమరి ఉంటాయి. కండే పరికరం దృవాలనుండి సూక్ష్మనాళికలు

క్రొమోసోములకు అతుక్కొంటాయి.

చలనదశ-I: సమజాతీయ క్రొమోసోములు విడిపోతాయి. సెంట్రోమియరు విభజన ఉండదు. సెంట్రోమియరు వద్ద సోదర క్రొమాటిడ్సు కలసి ఉంటాయి.

అంతిమదశ- I: కేంద్రక త్వచము, కేంద్రకాంశము తిరిగి ఏర్పడును.

క్షయకరణ విభజనలో రెండు దశల మద్య దశను విభజనల మద్యదశ అంటారు. ఇది తక్కువ సమయం ఉంటుంది. వేంటనే ప్రథమ దశ -II ప్రారంభమగును. ఇది సరళంగా ఉంటుంది.

ప్రథమదశ-II : క్రొమోసోములు సంక్లిష్టమగును. కేంద్రకత్వచము అదృశ్యమగును.

మద్యస్థదశ-II: క్రొమోసోములు మద్యస్థంగా అమరి ఉంటాయి. కండె రెండు వైపుల నుంచి సూక్ష్మనాళికలు సోదర క్రొమాటీడ్స్ కైనిటోబోర్లకు అతుక్కొని ఉంటాయి.

చలనదశ-II : సోదర క్రొమాటీడ్స్ ను కలిపి ఉంచిన సెంటోమియరు విభజన చెంది క్రొమోసోములు ఎదురెదురు ధృవాల వైపు చలించును.

అంత్యదశ-II : రెండు గుంపుల క్రొమోసోముల చుట్టూ కేంద్రకత్వచము ఏర్పడును. కణద్రవ్యవిభజన చెంది.

కణ చతుర్ముముగా నాలుగు పిల్లకణాలు ఏర్పడును.

క్షయకరణ విభజన ప్రాముఖ్యత: లైంగిక ప్రత్యుత్తుత్త్రాత్మి జరుపుకోను జీవులలో, క్రొమోజోముల సంఖ్య నిర్ధిష్టంగా ఉండుటకు తోడ్పడును. తరతరాలకు జన్యవైవిధ్యాలు ఏర్పడుటకు తోడ్పడును. ఈ వైవిధ్యాలు జీవపరిణామములో ముఖ్య పాత్ర వహించును.

కణజాలాలు:

కణజాలాలు: విధిలోను, ఉత్పత్తిలోను ఒకే రకమైన కణాల సముదాయమును కణజాలము అంటారు. కణాల విభజన శక్తి ఆధారంగా కణజాలాలు రెండు రకాలు అవి. 1. విభాజ్యకణజాలాలు మరియు 2. శాశ్వత కణజాలాలు.

మొక్కలలో పెరుగుదల చురుకుగా విభజన జరుగు ప్రదేశాలకు పరిమితమై ఉంటుంది.

వేరు, కాండము కొనలలో ఉండి ప్రాదమిక కణజాలాలను ఉత్పత్తి చేయు విభాజ్యకణాల్ని అగ్రవిభాజ్య కణజాలము అంటారు. పరిపక్వము చెందిన కణజాలాల మధ్యన ఉండే విభాజ్యకణాలను మధ్యస్థవిభాజ్యకణజాలముల అంటారు. అగ్రవిభాజ్యకణజాలం, మధ్యస్థవిభాజ్యకణజాలం రెండూ మొక్కజీవితం ప్రారంభదశలో మొక్క ప్రాదమిక దేహం ఏర్పడుటలో తోడ్పడు వలన వీనిని ప్రాధమిక విభాజ్యకణజాలాలు అంటారు.

మొక్కల వేర్లు, ప్రకాండాల పరిపక్వ ప్రదేశాలలో ఉండే దారుయత అక్కాలను ఉత్పత్తిచేయు, విభాజ్యకణజాలమును ద్వారీయ లేదా పార్ఫ్యూ విభాజ్యకణజాలము అంటారు. ఇవి ప్రాదమిక విభాజ్యకణజాలాలు ఏర్పడిన తరువాత ఏర్పడతాయి. స్ఫోపాకార విభజ్యకణజాలాలు, పుంజాల నాళికా విభజ్యకణజాలాలు, పుంజాంతర విభజ్యకణావళి, బెండు విభాజ్యకణావళి, పార్ఫ్యూ విభజ్యకణజాలాలకు ఉదాహరణలు.

ప్రాధమిక, ద్వారీయ విభాజ్యకణజాలలోని కణాల నుండి ఏర్పడిన కొత్త కణాలు నీర్మాణత్తుకంగాను, క్రీయాత్మకంగాను, విభజన శక్తిని కోల్పేవును. వీనిని శాశ్వత కణాలు లేదా పరిపక్వకణాలు అంటారు. ఈ కణాలు శాశ్వత కణజాలాలుగా మారును.

మొక్క ప్రాధమిక దేహము ఏర్పడునప్పుడు, అగ్రవిభాజ్యకణజాలములోని ప్రత్యేక ప్రదేశాలు, బాహ్యచర్య కణజాలాలను, సంధాయక కణజాలాలను, నాళికా కణజాలాలను ఉత్పత్తి చేయును.

శాశ్వత కణజాలాలు: శాశ్వత కణజాలాలు విభజన చెందవు. నీర్మాణములోను విధులలోను ఒకే రకంగా ఉండే శాశ్వత కణజాలాలోని కణాలను సరళ కణజాలాలు అంటారు. అనేక భిన్న రకాల కణాలను కలిగి ఉండే శాశ్వత కణజాలాలను సంక్లిష్ట కణజాలాలు అంటారు.

సరళకణజాలాలు: ఒకే రకమైన కణాల నీర్మితము. ఇది 3 రకాలు అవి మృదుకణజాలము, స్ఫోలోణకణజాలము, ధృడకణజాలము.

మృదుకణజాలము: కణాలు సమవ్యాసములో గోళాకారంగా, గుండ్రంగా, బహుభుజి ఆకారంలో లేదా పొడవుగా ఉంటాయి. కణకవచాలు పలుచగా ఉండి, సెల్యూలోజ్ నిర్మితము. కణాలు దగ్గరగా పేర్చబడి లేదా కణాంతర అవశాలతో ఉంటాయి. మృదుకణజాలము కిరణజన్యసంయోగక్రియ, నిలవచేయడం, ప్రావాలను ప్రవించడం లాంటి విధులను నిర్వ్యరించును.

స్ఫోలోణకణజాలము ద్విదలబీజాల బాహ్యచర్యము దిగువ పొరలుగా లేదా మాసికలుగా ఉంటుంది. కణాల మూల ల వద్ద సెల్యూలోజ్, పొమీసెల్యూలోజ్, పెక్సైన్ అవక్షేపితమై మూలలు మందంగా కనిపిస్తాయి. కణాలు గుండ్రంగా, బహుభుజి ఆకారంలో ఉండి పారితరేణువులను కలిగి ఉండును. కణాల మద్య కణాంతర అవకాశాలు ఉండవు. లేత కాండము, పత్రవృంతము వంటి పెరుగుదల చూపుభాగాలకు యాంత్రిక ఆధారము కల్పించును.

ధృడకణజాలము: పొడుగాటి, సన్నని కణాలను కలిగి, కణకవచాలు లిగ్రెన్ పూరిత మందాలు కలిగి, తక్కువ లేదా ఎక్కువ సంఖ్యలో గర్భాలను కలిగి ఉంటాయి. కణాలలో జీవపదార్థము ఉండదు. నిర్మీవము, రూపము, నీర్మాణము, ఉత్పత్తి, అభివృద్ధులలో వైవిధ్యాల పరంగా ధృడకణజాలాలు నారలు, ధృడకణాలుగా ఉంటాయి.

నారలు మందమైన కవచాలు కలిగి సన్మగా, పొడవుగా మొనదేలిన కొనలు గల కణాలు. వివిధ భాగాలలో సమూహాలుగా ఉంటాయి. దృడకణాలు అండాకారంగా, గుండ్రంగా లేదా స్ఫూషాకార నిర్మించిన కణాలు ఉంటాయి. అతి మందంగా ఉండి, సన్నని అవకాశికతో ఉంటాయి. ఇవి నట్ట, పలకవచాలు, జామ, పియర్, సపోటా లెగ్స్యూమ్ బీజకవచాలు, తేయాకులలో కనిపిస్తాయి. **యాంత్రిక ఆధారాన్నిచ్చును.**

సంక్లిష్టకణజాలాలు: సంక్లిష్టకణజాలలు ఒకటి కంటే ఎక్కువ రకాల కణాలతో తయారై, ఒక ప్రమాణంగా పనిచేయును. ఉదా: దారువు, పోషకణజాలము.

దారువు వేరు నుంచి కాండానికి, పత్రాలకు నీరు, ఖనిజాలను సరఫరా చేయును. మొక్కభాగాలకు యాంత్రిక బలాన్నిచ్చును. దారువు నాలుగు రకాలైన మూలకాలను కలిగి ఉంటుంది. అవి దారుకణాలు, దారునాళాలు, దారునారలు, దారుమృదుకణజాలము. వివృతబీజాలలో దారు నాళాలు లోపించును. దారుకణాలు పొడవుగా కొనలు సన్మగా లిగ్నిన్ పూరిత కవచాలతో ఉండే నిర్మించిన కణాలు. లోపలి మందాలలో వైవిధ్యత కనిపించును. దారుకణాలు, దారు నాళాలు పుష్టించు మొక్కలలో ఉండును. స్ఫూషాకార నాళాల కవచాలు లిగ్నిన్ పూరితమై, పెద్ద అవకాశిక కలిగి, జీవధార్ధము లోపించును. దారునారల కవచాలు అధిక మందములో ఉంటాయి. దారు మృదుకణజాలము సజీవ కణజాలము. కణకవచాలు సెల్యూలోజీతో నిర్మితమై పలుచగా ఉంటాయి. ఈ కణాలు పిండి పదార్థాలు, కోప్యులాంటి ఆహార పదార్థాలను, టానిన్లను నిల్చేయును. నీటి పార్క్యూ ప్రసరణ రేఖామృదుకణజాల కణాల ద్వారా జరుగును. ప్రాధమిక దారువు రెండు రకాలు-ముందుగా ఏర్పడు దారువును ప్రదమ దారువు అని, తరువాత ఏర్పడు దారువును అంత్యదారువు అంటారు. కాండాలలో ప్రదమ దారువు కేంద్రము వేపు లేదా దవ్వు వైపు, అంత్య దారువు పరిధి వైపు ఉంటుంది. దీనిని అంతర ప్రదమ దారుకము అంటారు. వేరులో ప్రధమ దారువు వెలుపలి వైపు, అంత్యదారువు కేంద్రము లేదా దవ్వు వైపు ఉంటుంది. దీనిని బాహ్య ప్రధమ దారుకము అని అంటారు.

పోషక కణజాలము ఆహార పదార్థాలను రవాణా చేయును. అవృతబీజాలలోని పోషక కణజాలము, చాలనీమూలకాలు, సహకణాలు, పోషక కణజాల మృదుకణజాలము, పోషక కణజాలనారలును కలిగి ఉంటుంది. వివృతబీజాల పోషక కణజాలములో అల్పమిన్యూత కణాలు, చాలనీ కణాలు, ఉంటాయి. వీనిలో చాలనీ నాళాలు, సహకణాలు ఉండువు. చాలనీ నాళమూలకాలు పొడవుగా గొట్టము వంటి నిర్మాణాలు, నిలువు వరుసల్లో అమరి సహకణాలతో కలసి ఉంటాయి. వీటి అంతిమ కుడ్యాలు, జల్లెడ వలే ఉండి చాలనీ ఘలకాలను ఏర్పరుచును. చాలనీ మూలకములో పరిధీయ కణద్రవ్యము, పెద్దరిక్కి ఉంటుంది. కని కేంద్రకము ఉండదు. చాలనీ నాళాల విధులను సహకణాల కేంద్రకము నియంత్రించును. సహకణాలు ప్రత్యేక మృదుకణాలు. ఇవి చాలనీమూలకాలతో కలసి, ఉమ్మడి అనుద్రోధ్యాక్షా కవచాల గర్త క్లైటాల ద్వారా సంబధాన్ని కలిగి ఉంటాయి. పోషకకణజాల మృదుకణజాలము స్ఫూషాకార కణాలతో కొనలు సన్మగా వాడిగా కనిపిస్తాయి. కణాలు కణద్రవ్యము, కేంద్రకముతో ఉంటాయి. కణకవచాలు సెల్యూలోజీ నిర్మితము. వీనిలోని గర్భాల ద్వారా కణద్రవ్యభందాలతో కణాలు కలసి ఉంటాయి. ఇవి ఆహార పదార్థాలను, రెసిస్ట్స్, లేటెక్స్ జిగురు నిలువ చేయును. పోషక కణజాల నారలు దృడకణజాలముచే నిర్మితము. ద్వీతీయ పోషకకణజాలములోనే కనిపిస్తాయి. పొడవుగా శాఖారహితము. వీని కొనలు మొనదేలి సూదుల వలే ఉంటాయి. పరిపక్వారలు నిర్మించుగును. జాట్, వెంప్, ఘ్లాస్ నుంచి వచ్చే నారలును వాణిజ్యపరంగా ఉపయోగిస్తారు. ప్రాధమిక పోషక కణజాలము సన్నని చాలనినాళాలను కలిగి ఉంటుంది. దీన్ని అంత్యపోషక కణజాలము అంటారు.

- బాహ్యచర్య కణజాల వ్యవస్థ:** మొత్తం దేహాన్ని అవరించి ఉంటుంది. బాహ్యచర్య కణాలను, పత్రరంధ్రాలను, ఉపాంగాలైన ట్రైకోమ్లు, కేశాలను కలిగి ఉంటుంది. మొక్క ప్రాధమిక దేహములోని వెలుపలి పొర. కణాలు దగ్గర దగ్గరగా కణాంతర అవకాశాలు లేకుండా అవిచ్ఛిన్న పొర. దీన్ని అవరించి ఉన్న మైనపు పొరను అవభాసిని అంటారు. ఇది నీటి నష్టాన్ని నివారించును. వేరులో అవభాసిని ఉండదు. పత్రాల బాహ్యచర్యములో పత్రరంధ్రాల ఉంటాయి. పత్ర రంధ్రాలు బాపోట్స్కోన్స్, వాయువుల వినిమయాన్ని నియంత్రించును. ద్వీదళబీజాలలో పత్ర రంధ్రము రెండు చిక్కుడు గింజ ఆకారపు రక్కక కణాలచే అవరించి ఉండును. ఏకదళబీజాలలో రక్కకణాలు ముధ్రాకారంలో ఉంటాయి. రక్కక కణాల వెలపలి కుడ్యాలు పలుచగా, లోపలి కుడ్యాలు మందంగా ఉంటాయి. ఈ కణాలు హరితరేణువులను కలిగి, మూసుకోవడాన్ని, తెరుచుకోవడాన్ని నియంత్రించును. రక్కకణాల స్టీపకణాలను అనుబంధకణాలు అంటారు. పత్రరంధ్రము, పత్రరంధ్రకుహరము, రక్కకణాలు, అనుబంధకణాలను కలిపి పత్రరంధ్రనంక్లిష్టము అంటారు. బాహ్యచర్యములో అనేక కేశాలు ఉంటాయి. మూలకేశాలు బాహ్యచర్యకణాలనుండి ఏర్పడు ఏకకణ నిర్మిత పెరుగుదలలు. ఇవి నీటిని లవణాలను మృత్తిక నుండి శోషించును. కాండముపై గల

బాహ్యచర్మకేశాలను ప్రైకోమ్సులు అంటారు. బహుకణయుతాలు. మృదువుగా, బిరుసుగా ఉంటాయి. పదార్థాలను ప్రవించుటలో, నీటి ఎద్దడి నివారించుటలో తోడ్పడును.

సంధాయక కణజాల వ్యవస్థ: బాహ్యచర్మము, నాళికా పుంజాలు తప్ప మిగిలిన అన్ని కణజాలాలను సంధాయక కణజాలాలు అంటారు. వీనిలో మృదుకణజాలము, స్నాలకోణకణజాలము, దృడ కణజాలము వంటి సరళ కణజాల ములను కలిగి ఉంటుంది. ప్రాధమిక కాండలు, పుత్రాంతరం.

- 1. నాళికా కణజాల వ్యవస్థ:** సంక్లిష్ట కణజాలాలైన పోషకకణజాలము, దారుపులను కలిగి ఉంటుంది. దారువు, పోషక కణజాలాలును కలిపి నాళికా పుంజాలు అంటారు.
2. ద్వీదళబాజాల కాండలలో సోషకకణజాలం, దారువు మధ్యన విభజ్యకణావళి ఉంటుంది. వీటిని వివృత నాళికా పుంజాలు అంటారు. దీని వలన ఇవి ద్వీతీయ దారువు, ద్వీతీయ పోషకకణజాలమును ఏర్పరుచును.
3. ఏకదళబీజాల నాళికా పుంజాలలో విభాజ్యకణావళి ఉండదు. వీటిని సంవృత నాళికా పుంజాలు అంటారు.
4. దారువు, పోషక కణజాలము వివిధ వ్యాసార్థాల పై అమరి ఉండే అమరికను వ్యాసార్థా నాళికా పుంజాలు అంటారు. ఇవి వేర్లలో ఉంటాయి.
5. సంయుక్త రకం నాళికా పుంజాలలో దారువు పోషకకణజాలము ఒకే వ్యాసార్థము పై అమరి ఉంటాయి. ఈ నాళికా పుంజాలు కాండము, పుత్రాలలో ఉండును. సంయుక్త నాళికా పుంజాలలో దారువుకు వెలుపలి పైపున పోషక కణజాలము అమరి ఉంటుంది.
6. ద్వీసహస్రార్థ నాళికా పుంజాలలో దారువుకు ఇరువైపులా పోషక కణజాలము అమర్ఖబడి, విభాజ్యకణావళి ద్వారా ఇరువైపులా వేరు చేయబడి ఉంటుంది. ఉదా. కుకుర్చిటా.

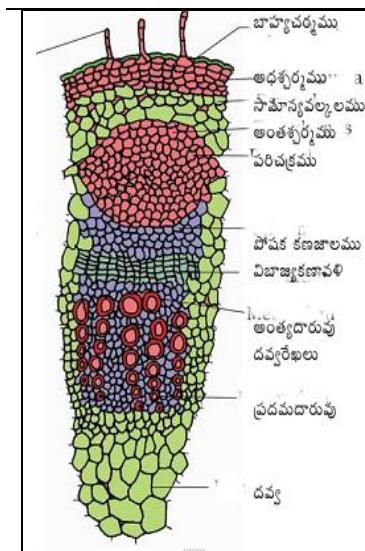
అంతర స్వరూపశాస్త్రము

ప్రాధమిక ద్వీదళ బీజవేరు అంతర్ముర్మాణములో మూడు మండలాలు కనిపించును అవి బాహ్యచర్మము, వల్గులము, ప్రసరణ స్తుంభము. బాహ్యచర్మము అన్నింటికి వెలుపల ఉండే పొర. బాహ్యచర్మ కణాల నుండి అనేక బాహ్యచర్మ కణాలు ఏకకణనిర్మిత మూలకేశాలుగా పొడుచుకొని వచ్చి ఉంటాయి. వల్గులములో పలుచని కవచయుత కణాంతర అవకాశాలు గల మృదుకణాలు అనేక వరుసలలో ఉంటాయి. వల్గులములోని లోపలి పొరను అంతశ్వర్మము అంటారు. దీనిలో కణాలు కణాంతరఅవకాశాలు లేకుండా ఒక వరుసలో పీపాఅకారంలో ఉంటాయి. అంతశ్వర్మ కణాలు స్వర్మరేఖియ, వ్యాసార్థలు మైనం లాంటిసబరిన్ మందాలను కాస్పేరియన్ మందాలు అంటారు. ఇవి నీటికి అపొరగమ్యంగా ఉంటాయి. అంతశ్వర్మము దిగువన మందమైన కవచాలు గల మృదుకణాలను పరిచక్రము అంటారు. ఈ కణాల నుండి పొర్స్ వేర్లు ఏర్పడును మరియు ద్వీతీయవృద్ధి సమయంలో విభాజ్యకణావళి ఏర్పడును. దవ్య చిన్నదిగా ఉంటుంది లేదా ఉండదు. దారువు, పోషక కణజాలాల మధ్య విభాజ్యకణావళి వలయం ఏర్పడును. అంతశ్వర్మములోపల గల పరిచక్రము, నాళికా పుంజాలు, దవ్యను ప్రసరణస్తుంభము అంటారు.

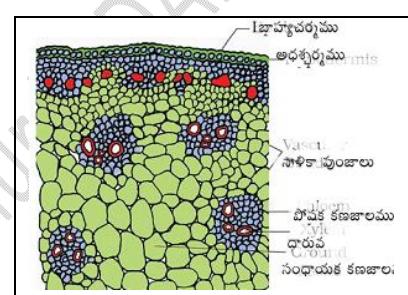
ఏకదళబీజ వేరు అంతర్ముర్మాణము: ఇది అనేక అంశాలలలో ద్వీదళబీజ వేరును పోలి ఉంటుంది. ఇది బాహ్యచర్మము, వల్గులము, పరిచక్రము, నాళికా పుంజాలను కలిగి ఉండి, దవ్యను కలిగి ఉంటుంది. ఏకదళబీజాలలో ఆరు కంపే ఎక్కువ దారుపుంజాలు. ఉంటాయి. దవ్య పెద్దదిగా ఉంటుంది. ద్వీతీయ వృద్ధి ఏకదళబీజాలలో జరుగదు.

ద్విదళబీజ కాండము అడ్డుకోత: లేత ద్విదళబీజ కాండ అడ్డుకోతలో బాహ్యచర్యము, వల్గులము, ప్రసరణస్తంభములను భాగాలు కనిపించును. బాహ్యచర్యము వెలువల పలుచని అవభాసిని ఉంటుంది. బాహ్యచర్యములో ప్రైకోమ్సులు, తక్కువ సంఖ్యలో పత్రరంధ్రాలు ఉంటాయి. వల్గులములో లో మూడు ఉప-మండలాలు ఉంటాయి.

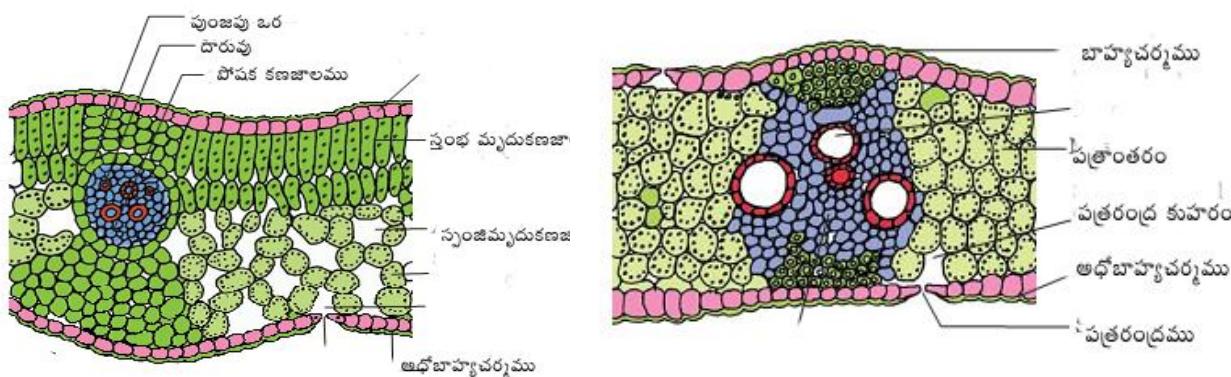
అని అధశ్వర్యము, సామాన్యవల్గులము. అంతశ్వర్యము లేదా పిండి ఒర. అధశ్వర్యము స్నూలోకణజాలయుతంగా ఉండి లేత కాండానికి యాంత్రిక శక్తినిచ్చును. అధశ్వర్యము దిగువ పలుచని కవచాలు కలిగిన గుండ్రటి మృదుకణాలు కణాంతరాలుకాశాలతో అనేక వరుసలలో సామాన్య వల్గులము ఉండును. అంతశ్వర్య కణాలు పిండి రేణువులను కలిగి ఉండుట వలన పిండిబర అంటారు. అంతశ్వర్యము దిగువ మాసికలుగా ధృడకణజాలయుత పరిచక్తము ఉంటుంది. నాళికా పుంజాల నడుమ వ్యాసార్థంగా అమరిన మృదుకణాలు ఉంటాయి. వీనిని దవ్వరేఖలు అంటారు. నాళికాపుంజాలు వలయంలో అమరి ఉంటాయి. ప్రతి నాళికాపుంజము సంయుక్తము, సంఘర్షము. అంతర ప్రథమదారుకము. మృదుకణజాలయుత దవ్వ మద్దలో ఉంటుంది. నాళికా పుంజాలలో లయాజాత కుహరాలు ఉంటాయి.

ఏకదళబీజకాండము అడ్డుకోతలో బాహ్యచర్యము, అధశ్వర్యము, వెదజల్లబడిన నాళికాపుంజాలు సంధాయక కణజాలములో ఉంటాయి. ప్రతి నాళికాపుంజాన్ని అవరించి ధృడకణజాలయుత పుంజపు ఒర ఉంటుంది. నాళికాపుంజాలు సంయుక్తము, సహస్రార్థము. నాళికాపుంజాలు పరిధీయంగా చిన్నవిగా, మద్దలో పెద్దవిగా ఉంటాయి. పోవక కణజాలమృదుకణజాలము ఉండదు. నాళికా పుంజాలలో నీటిని నిల్చేయు లయాజాత కుహరాలు ఉంటాయి.

పృష్ఠదర పత్రము అంతర్మూర్కణములో బాహ్యచర్యము, పత్రాంతరం, నాళికా కణజాలవ్యవస్థ ఉంటాయి. అభ్యక్తత లము లేదా ఊర్ధ్వ బాహ్యచర్యము వెలువల అవభాసిను ఉంటుంది. ఊర్ధ్వప్రాక్తలం లేదా అధోబాహ్యచర్యములో ఎక్కువ పత్రరంధ్రాలు ఉంటాయి. ఊర్ధ్వ, అధోబాహ్యచర్యముల మధ్య గల కణజాలమును పత్రాంతరం అంటారు. పత్రాంతరం మృదుకణజాలముతము. ఇది స్తంభమృదుకణజాలము, స్వంజి మృదుకణజాలముగా విభేదనము చెంది ఉంటుంది స్తంభమృదుకణజాలము ఊర్ధ్వ బాహ్యచర్యము దిగువన స్వంజి మృదుకణజాలము, అధోబాహ్యచర్యము వరకు ఉంటుంది. ఇది గుండ్రంగా లేదా అండారంగా కణాంతర అవకాశాలతో ఉండే మృదు కణజాలము. నాళికా పుంజాలు పలు రకాల మందాలలో ఉంటాయి. నాళికా పుంజాల చుట్టూ పుంజపు ఒర ఉంటుంది. దారువు అధోబాహ్యచర్యము వైపు, పోవకకణజాలము ఊర్ధ్వబాహ్యచర్యము వైపు ఉంటుంది.

సమాద్విపార్ష్వ పత్రము అంతర్మూర్కణములో బాహ్యచర్యము, పత్రాంతరం, నాళికా పుంజాలు ఉంటాయి. దీనిలో ఊర్ధ్వ, అధోబాహ్యచర్యములో పత్రరంధ్రాల సంఖ్య ఒకే విధంగా ఉంటుంది. పత్రాంతరం స్తంభమృదుకణజాలము, స్వంజి కణజాలము వంటి విభేదనము చూపదు. కొన్ని బాహ్యచర్యకణాలు వర్ణరహితంగా పెద్దవిగా ఉంటాయి. వీనిని బుల్లిఫారంకణాలు అంటారు బుల్లిఫారంకణాలు నీటిని శోషించి, స్నీతం చెందినప్పుడు పత్రతలం బహిర్గతమగును. నీటి ప్రతిబలం వల్ల (నీటిలేమి పరిస్థితులలో) బుల్లిఫారం కణాలు శ్వాసం చెంది పత్రాలు లోపలికి చుట్టు కొంటాయి. నాళికా పుంజాలు దాదాపు ఒకే పరిమాణములో ఉంటాయి.

ద్వితీయ వృద్ధి: అగ్ర విభాజ్యకణజాలం ద్వారా వేర్లు, కాండాలు పొడవులో పెరగడాన్ని ప్రాధమిక పెరుగుదల అంటారు. ప్రాధమిక పెరుగుదలతో పాటు అనేక ద్విదళబీజ మొక్కలు చుట్టూకొలతలో కూడ పెరుగుదలను చూపును. ఈ పెరుగుదలను ద్వితీయ వృద్ధి అంటారు. నాళికా విభాజ్యకణావళి, బెండు విభాజ్యకణావళి అను రెండు పొర్చు విభాజ్యకణజాలాలు ద్వితీయ వృద్ధిలో పొల్గొనును.

నాళికా విభాజ్యకణావళి: దారువు, పోషక కణజాలములను ఉత్తుత్తై చేయు నాళికా విభాజ్యకణజాలము. ఇది లేత కాండములో దారువు, పోషకకణజాలము మద్య పుంజాంతస్థ విభాజ్యకణావళి, నాళికా పుంజాల మద్య గల దవ్వేఖలు విభజన శక్తిని పొంది, పుంజాంతర విభాజ్యకణావళి ఏర్పడి, రెండు కలని ఒక అవిచ్ఛిన్న నాళికా విభాజ్యకణావళి వలయం ఏర్పడును.

విభాజ్యకణావళి క్రియాశీలత: విభాజ్యకణావళి చురుకుగా విభజన చెంది కొత్త కణాలు ఏర్పడును. దవ్వేఖలు ఏర్పడు వైపు ఏర్పడు కణాలు ద్వితీయ వృద్ధి పోషక కణజాలంగా పరిపక్కమగును. విభాజ్యకణావళి క్రియాశీలత లోపలి వైపు ఎక్కువగా ఉండి, ద్వితీయ దారువు ఎక్కువగా ఏర్పడును. ద్వితీయ దారువు నిరంతరం సంచయనం చెంది, ప్రాధమిక, ద్వితీయ పోషక కణజాలాలు చిత్తికి పోతాయి. ప్రాధమిక దారువు మద్యలో కోద్దిగా మిగిలి ఉంటుంది. దవ్వేఖలు ద్వితీయ రేఖలుగా వ్యాపించును.

వనంత దారువు, శరద్ధారువు: వనంతబుతువులో పత్రాలు, పుష్పాలు ఏర్పడుట వలన ఎక్కువ నీరు, ఖనిజాలను గ్రహించుట వలన దారు అవకాశికలు పెద్దవిగా అనేక దారునాఫాలు ఉంటాయి. దీన్ని వనంత దారువు లేదా తోలి దారువు అంటారు. శరద్ధతువులో పత్రాలు రాలిపోయి, నీరు లవణాలు తక్కువగా గ్రహించుట వలన దారు అవకాశికలు చిన్నవిగా తక్కువగా దారునాఫాలు ఉంటాయి. దీన్ని శరద్ధారువు లేదా మలి దారువు అంటారు. ఈ విధంగా ఒక సంవత్సరకాలంలో రెండు రకాల ద్వితీయ దారువులు ఏర్పడును వీటిని వార్షిక వలయాలు(లేదా)వృద్ధివలయాలు అంటారు. వార్షిక వలయాలను లెక్కించి మొక్కల వయస్సును లెక్కించుటను డెంట్రోక్రోనాలజీ అంటారు. వనంతదారువు లేత వర్షములో తక్కువ సాంద్రత కలిగి, శరద్ధారువు ముదురు వర్షములో ఎక్కువ సాంద్రత కలిగి ఉంటుంది.

అంతర్ధారువు, రసదారువు: ముదిరిన వృక్షాలలో ద్వితీయ దారువు మద్యభాగములో టానీనలు, రెసిస్ట్సు, నూనెలు, జిగుర్లు, సుగంధపదార్థాలు, తైలాలు ఉండుట వలన ముదురు వర్షములో చెడిపోకుండా మన్నిక కలిగి, కీటకాలకు ప్రతిరోధకత చూపును. కణకవచాలు లిగ్నున్ పూరితంగా ఉంటాయి. ఈ దారువును అంతర్ధారువు అంటారు. నీటి ప్రసరణలో పొల్గొను. కాండానికి యాంత్రిక అధారానిచ్చును. ద్వితీయ దారువు వెలుపలి భాగము లేత వర్షములో ఉంటుంది. దీన్ని రసదారువు అంటారు. ఇది నీరు, ఖనిజాల ప్రసరణలో పొల్గొనును.

బెండు విభాజ్యకణావళి: నాళికా విభాజ్య కణావళి క్రియాశీలత వలన వల్గులము, బాహ్యచర్మ పొరలు పగిలి పోతాయి. కొత్త పొరల కోసం వల్గులంలో వేర్క విభాజ్యకణావళి ఏర్పడును. దీనిని బెండు విభాజ్యకణావళి లేదా ఫెల్లోజన్ అంటారు. ఇది పలుచని కవచాలను కలిగి ఒక జత కణాల మందములో దీర్ఘచతురప్రాకార కణాలతో నిర్మితము. ఫెల్లోజన్ వెలుపలి వైపు బెండు కణాలు లేదా ఫెల్లోమ్గాను, లోపలి వైపు కణాలు ద్వితీయ వల్గుల కణాలు లేదా ఫెల్లోడెర్న్ గా విభేదనము చెందును. బెండు కణజాల కవచములో సుబరిన్ కలిగి నీటికి అపొరగమ్యంగా ఉంటుంది. ద్వితీయ వల్గులము మృదుకణజాలయుతము. ఫెల్లోమ్, ఫెల్లోజన్, ఫెల్లోడెర్న్ కలిపి పరిచర్మము అంటారు. బెండు కణావళి క్రియాశీలత వలన ఫెల్లోమ్ లేదా బెండు వత్తిడి వలన పొరలు చనిపోయి రాలిపోతాయి. నాళికా విభాజ్యకణావళి వెలుపలి కణజాలాలను అన్నింటిని కలిపి బెరడు అంటారు. దీనిలో పరిచర్మము, ద్వితీయ పోషక కణజాలము ఉంటాయి. బుతువు మొదట తోలి బెరడు, తరువాత బుతువు చివరలో దృడ బెరడు ఏర్పడును. కొన్ని ప్రదేశాలలో బెండు కణాలు బదులు దగ్గరగ్గర అమరిన మృదుకణాలను లేదా సంపూర్ణకణాలను ఉత్తుత్తై చేయును. ఈ కణాలు బాహ్యచర్మాని పగులుగొట్టుకొని కటకాకార రంధ్రాలను ఏర్పరుచును. వీటిని వాయురంధ్రాలు అంటారు. వీటి ద్వారా వాయువుల వినిమయం జరుగును. ఇవి దారుయుత వృక్షాలలో ఉండును.

వేర్లో ద్వితీయ వృద్ధి: ద్విదళబీజ వేరులో పోషక కణజాల దిగువన ప్రదమ దారువు పైన ఉన్న పరిచక్రము నుంచి నాళికా విభాజ్య కణావళి ఏర్పడును. ఏర్పడు విభాజ్య కణావళిలు రెండు కలుసుకొని వంపులుగా ఉన్న వలమం ఏర్పడి, తరువాత వంపులు లేని గుండుటి విభాజ్య కణావళి వలయం ఏర్పడును. ఆ తరువాత విభజనలు కాండ ద్వితీయ వృద్ధిని పోలి ఉండును. ఏకదళబీజాలలో ద్వితీయ వృద్ధి జరుగదు.

వృక్ష ఆవరణ శాస్త్రము

జీవ ప్రపంచం వైవిధ్యాన్ని, సంక్లిష్టతను చూపును. జీవసంబంధ దశలు జీవపదార్థము, కణాలు, కణజాలాలు. అంగాలు, జీవులు, జనాభా, సముదాయాలు, ఆవరణవ్యవస్థ, జీవావరణము. జీవులలోని, జీవుల మధ్య, భౌతిక పరిసరాలతో జీవులకు సంభాదాన్ని తెల్పు జీవ శాస్త్ర విభాగమును ఆవరణ శాస్త్రము అంటారు. ఆవరణశాస్త్ర జీవ

సంబంధవ్యవస్థలో నాలుగు ప్రధాన స్థాయిలు గలవు అవి. జీవులు, జనాభా, సముదాయాలు, బయోమ్సులు. జీవులు పరిసరాలతో అనుకూలనాలను చూపును. ఇని మనుగడకు, ప్రత్యుత్తమ్తికి తోడ్పుడును. సూర్యని భ్రమణము వలన బుతువులు, వీని ప్రభావమువలన వాతవరణములో ఉష్ణోగ్రత, కాంతి తీవ్రత, కాలావధులు ఏర్పడును. ఒక సంవత్సరములో ఏర్పడు వర్షపొతుములో ఏర్పడు మార్గుల వలన ప్రధానమైన బయోమ్సులు అయిన ఎడారులు, వర్షారణ్యాలు, టండ్రాలు ఏర్పడ్డాయి.

నీటిమొక్కలు: పూర్తిగా నీటిలోగానీ, బాగా తడిగా ఉండే నేలలోగానీ పెరిగే మొక్కలను నీటి మొక్కలు అంటారు. నీటిలో పెరుగే విధానమును బట్టి నీటి మొక్కలు ఐదు రకాలు అవి.

నీటిపై స్వేచ్ఛగా తేలే మొక్కలు: మృత్తికతో సంబంధము లేకుండా, నీటి ఉపరితలంపై స్వేచ్ఛగా తేలుతూ ఉంటాయి. ఉదా పిస్టియా, లెమ్మా, సాల్వీనీయా

లగ్గేరణ చెంది, నీటిపై తేలే పత్రాలు గల మొక్కలు: ఈ మొక్కలు వేరు వ్యవస్థ సహాయంతో మృత్తికలో స్థాపితమై, పోడమైన పత్రవృంతాలు ఉండటం వలన, పత్రదళాలు నీటి ఉపరితలంపై తేలుతూ ఉంటాయి.

ఉదా: నింఫియా, విష్టోరియా రిజియా.

పూర్తిగా నీటిలో మునిగి, అవలంబితంగా ఉండే మొక్కలు: ఈ మొక్కలు నీటితో మాత్రమే సంబంధము కలిగి, పూర్తిగా నీటిలో మునిగి మృత్తిలలో నాటుకొని ఉండకుండా అవలంబితంగా ఉంటాయి.

ఉదా: హైడ్రోల్స్, యుట్రిక్యులేరియా.

నీటిలో మునిగి ఉండి లగ్గేరణ చెందిన మొక్కలు: ఈ మొక్కలు పూర్తిగా నీటిలో మునిగి ఉండి, వేరు వ్యవస్థ సహాయంతో కొలను అడుగున మృత్తికలో నాటుకొని ఉంటాయి. ఉదా: వాలీస్ నేరియా.

ఉభయచర మొక్కలు: ఈ రకం మొక్కలు పాక్షికంగా నీటిలోను, పాక్షికంగా వాయుగతంగా పెరుగుతాయి.

ఉదా: సాజిపేరియా, టైఫా, లిమ్మాఫిలా.

నీటి మొక్కలు ఆవరణసంబంధ అనుకూలనాలు: స్వేరూపాత్మకమైనవి:

1. వేర్పు ఉండవు లేదా వేర్పు కృశించి ఉంటాయి. నీటిలో మునిగి ఉన్న పత్రాలు వేర్లలాగా పనిచేయును.
 2. వేరు తోడుగులు ఉండవు. బురదలో పెరుగు మొక్కలలో వేర్పు బాగా అభివృద్ధి చెంది ఉండును. వేరు తోడుగులు ఉంటాయి. కొన్ని మొక్కలలో వేరు తోడుగులకు ఒదులు వేరు ఒరలు ఉంటాయి.
 3. వేర్పు పొడవులో కృశించి, శాఖారహితంగా, తక్కువ శాఖాలు కలిగి అబ్బారపు వేర్పు వలే ఉంటాయి.
 4. కాండము పొడవుగా, సున్నితంగా సాగి ఉంటుంది.
 5. పత్రాలు, పలచగా, పొడవుగా, రిబ్బున్ ఆకృతిలోను, లేదా సన్నగా పొడవుగాను, లేదా చీలిపోయి ఉంటాయి.
- నీటిపై తేలే పత్రాలు పెద్దవిగా, బల్లపరుపుగా, ఊర్ధ్వతలంపై మైనంతో కప్పబడి ఉంటాయి.

అంతర్మిర్మాణ సంబంధమైనవి:

1. నీటిలో మునిగిన భాగాల పై అవబాసిని ఉండదు. వాయుగత బాగాలలో పలుచగా అవబాసిని ఉంటుంది.
2. భావ్యాచర్కవాలు పలుచగా ఉండి, శోషణలోను, హరితరేణువులు కలిగి కిరణజన్య సంయోగక్రియలో పాల్గొంటాయి.
3. నీటిలో మునిగి ఉన్న మొక్కలలో పత్రరంధ్రాలు ఉండవు. పలుచని కణకవచాల ద్వారా వాయువుల వినిమయం జరుగును. నీటిపై తేలే పత్రాలలో ఊర్ధ్వ పత్ర రంధ్రాలు ఉంటాయి.
4. నీటి మొక్కలలో వాయుపూరిత మృదుకణజాలము ఉంటుంది. అది వాయు మార్పిడికి, నీటిపై తేలడానికి ఉపయోగపడును. దృఢకణజాలాలు, దారువు తక్కువగా ఉంటాయి.

ఎడారి మొక్కలు: ఈ మొక్కలు నీరు లోపించిన జలాభావ పరిస్థితులలో పెరుగుతాయి. వీటిని 3 రకాలుగా వర్గీకరించారు. అవి

అల్గోకాలిక మొక్కలు: ఈ మొక్కలు ఏక వార్షికాలు. పుష్టప్రాంతాలలో పెరుగును. ఇని అతి తక్కువ కాలంలో తమ జీవిత చక్రాన్ని ముగించుకొంటాయి. ఉదా: ట్రైబ్యూలన్.

రసభరితమైన మొక్కలు: ఈ మొక్కలు వర్షాకాలంలో చాల నీటిని శోషించి, వివిధ భాగాలలో జగురు (మ్యూసిలేజ్) రూపంలో నిల్చి చేసి కండ కలిగి రసభరితంగా ఉంటాయి. నీటి లేచి పరిస్థితులలో పొదుపుగా వినియోగిస్తాయి. ఉదా: కాండము-బప్పియా, వేరు-ఆస్పురాగన్, పత్రము-అలో.

రసభరితం కాని మొక్కలు: ఇని దీర్ఘకాలిక జలాభావ పరిస్థితుల్ని తట్టుకోగల బహువార్షిక మొక్కలు. ఉదా: కాజూరైనా.

ఎడారి మొక్కలలో ఆవరణ సంబంధమైన అనుకూలనాలు:

స్వరూపసంబంధమైనవి:

1. వేళ్ళు అనేక శాఖలతో విశాలంగా విస్తరించి ఉంటాయి.
2. మూలకేశాలు, వేరు తేడుగులు బాగా అభివృద్ధి చెంది ఉంటాయి.
3. కాండాలు పొట్టిగా, దృడంగా, చేపదేరి మందమైన బెరడుతో కప్పబడి ఉంటాయి.
4. కాండాలు కేశాలు, మైనం పొరచే కప్పబడి ఉంటాయి.
5. బాష్పాత్మకంను తగ్గించుటకు పత్రాలు క్లీటించి, పరిమాణంలో చిన్నవిగా, పొలుసాకులుగా లేదా కంటకాలుగా రూపొంతరం చెందును.

అంతర్ముర్మాణసంబంధమైనవి:

1. బాష్పాత్మకంను తగ్గించుటకు బాహ్యచర్యముపై మందమైన అవభాసిని ఉంటుంది.
2. బాహ్యచర్యకణాలలో నీలికా స్పృచీకాలు ఉండవచ్చు.
3. బహువరుసయుత బాహ్యచర్యము ఉంటుంది.
4. పత్రరంధ్రాలు అధోబాహ్యచర్యములో లేదా దిగబడిన పత్రరంధ్రాలు ఉంటాయి.
5. యాంత్రిక కణజాలాలు బాగా అభివృద్ధి చెంది ఉంటాయి.
6. నాళికా కణజాలాలు బాగా అభివృద్ధి చెంది ఉంటాయి.

మొక్కల అనుక్రమము: సముద్రాయాలు పరిసరాలకు అనుగుణంగా వాటి నిర్మాణములో మార్పు చెందుతుంటాయి. ఈ మార్పులు ఒక నిర్దిష్టమైన క్రమములో, దిశలో భౌతిక వాతావరణ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా జరుగుతాయి. ఈ మార్పులన్నీ చివరకు ఒక స్థిరమైన, పక్కమైన సమతాస్థితికి దగ్గరగా ఉన్న మొక్కల సంఘాన్ని ఏర్పరుచును. దీన్ని చరమ సంఘము అంటారు. ఈ విధంగా ఒక ప్రదేశంలో క్రమనుగతంగా జాతుల సంఘటనలో ఊహించగల మార్పులు జరగడాన్ని అవరణ సంబంధ అనుక్రమం అంటారు. అనుక్రమము జరుగునప్పాడు కొన్ని జాతులు స్థిర పడి వాటి జనాభాను అధికం చేసుకోంటాయి. ఆ విధంగా కొన్ని జాతులు క్లీటించి అదృశ్యమవుతాయి. ఒక ప్రదేశములో వివిధ సముద్రాయాలు నిశ్చితమైన క్రమములో వరుసగా మార్చే విధానాన్ని క్రమకం అంటారు. అనుక్రమములోని మాధ్యమిక సముద్రాయాలను క్రమకీయదశలు లేదా క్రమకీయ సముద్రాయాలు అని పిలుస్తారు. మాధ్యమిక క్రమకీయ దశలలో జీవజాతుల వైవిధ్యంలో మార్పులు, జాతుల సంఖ్యాపేరగడం, జీవద్రవ్యాలిచి మొత్తం పెరగడం జరుగుతుంది.

సముద్రాయాలన్నీ అనుక్రమము ద్వారా ఏర్పడును. అనుక్రమము ముందుగా ఎలాంటి జీవజాతులు లేనిచేట మొదలయ్యే ప్రక్రియ. ప్రదేశాలు జీవులు లేని నగ్న శిలా ప్రదేశాలు లేదా ఆక్రిషణ జీవులో ఏదో ఒక కారణముచేత నశించిపోయిన ప్రదేశాలు. మొదటి దానిని ప్రాధమిక అనుక్రమము అని, రెండో దానిని ద్వీతీయ అనుక్రమము అంటారు.

1. లావా చల్లబడిన ప్రదేశాలు, రాతి నేలలు, కొత్తగా ఏర్పడిన సరస్వులు, రిజర్వ్యాయర్లు ప్రాధమిక అనుక్రమము జరుగు ప్రదేశాలకు ఉదాహరణలు. ఈ అనుక్రమములో కొత్త జీవనముదాయాల స్థాపన నెమ్మదిగా జరుగును. వివిధ రకాల జీవులు కలిగిన జీవ సముద్రాయం ఏర్పడటానికి ముందు మృత్తిక అవసరం. వాతావరణ పరిస్థితులను బట్టి సారవంటమైన మృత్తిక ఏర్పడుటకు కొన్ని వేల సంవత్సరాలు పడుతుంది.

2. ఒక ప్రదేశంలో మొదట ఉన్న జీవ సముద్రాయాలు నాశనం చేయబడిన తరువాత మొదలవుతుంది.

ఉదా: పాడు బడిన వ్యవసాయ భూములు, నిప్పువల్ల, చెట్లు నరకడం వల్ల నాశనమైన అరణ్యాలు, వరదలకు గురైన ప్రదేశాలు. ఈ ప్రదేశాలలో మృత్తిక ఉండటం వలన అనుక్రమము వేగంగా ఉంటుంది. అనుక్రమము జరిగే కొలది జంతువులు, విచ్చిన్నకారుల సంఖ్య, రకాలు మారుతూ ఉంటాయి.

ప్రాధమిక, ద్వీతీయ అనుక్రమములో నిప్పు, అడవుల నిర్మాలన వంటి ప్రేరిత అవరోదాల వలన అనుక్రమములోని ఒక నిర్దిష్ట క్రమకీయ దశను దాని ముందు దశకు మార్పు చెందిచ గలవు. దీని వలన కొత్త జాతులు ప్రోత్సాహము లేదా క్లీటతకు కారణమగును.

మొక్కల అనుక్రమము: మొక్కల అవాసం ఆధారంగా మొక్కల అనుక్రమములో కొన్ని రకాలు ఉన్నాయి.

నీరు లేదా నీటి పరిసరాలలో ప్రారంభమగు మొక్కల అనుక్రమాన్ని జలక్రమకం అంటారు.

జలభావ లేదా శువ్య ఆవాసాలలో ప్రారంభమగు మొక్కల అనుక్రమాన్ని జలభావ క్రమకం అంటారు.

జలక్రమకం తేమ ప్రాంతాలలో ప్రారంభమైన వివిధ క్రమకీయ దశ సంఘాల ద్వారా జలభావ పరిస్థితుల నుంచి

సాదారణ పరిస్థితులకు మారతాయి. దీనికి విరుద్ధంగా జలాభావ క్రమకం శుష్టు ప్రాంతాలలో ప్రారంభమై వివిధ క్రమకీయ సంఘాల ద్వారా శుష్టు ప్రదేశాలనుంచి సాదారణ పరిస్థితులుగా మారతాయి. ఈ విధంగా రెండు క్రమకాలు చివరకు అధిక శుష్టుత, అధిక తేమ లేని మద్యస్థ స్థితిగా మారతాయి. బంజరు భూమిలో మొదట ఆవాసం ఏర్పరుచుకొను మొక్కలను మార్గదర్శక మొక్కలు లేదా ప్రారంభపు మొక్కలు అంటారు.

ప్రాధమిక అనుక్రమములో రాతి ఉపరితలంపై లైకేన్ మొక్కలు కార్బాన్‌ని ప్రవించి, రాతి ఉపరితలంను కరిగించి మట్టి రేణువులను ఏర్పరిచి, ఎల్చాగ మట్టి ఏర్పడి, బ్రయోఫైట్ వంటి మొక్కలు పెరుగుటకు అవకాశము ఏర్పడి, క్రమంగా వివిధ దశలకు సంబంధించిన మొక్కలు పెరుగుట ప్రారంభమై చివరకు బయటి వాతావరణ పరిస్థితులకు సమతుల్యత చూపు స్థిరమైన అడవుల సమూహం లాంటి చరమదశ ఏర్పడును. వాతావరణ పరిస్థితులు మారనంత వరకు స్థిరంగా ఉండి, క్రమంగా శుష్టు ఆవాసం, సమోద్భిజ ఆవాసంగా మారుతుంది. ప్రాధమిక అనుక్రమంలో, నీరు అధికంగా ఉండే పరిసరాలలో వృక్ష ష్లవకాలు జలక్రమకంలో ప్రారంభమై, తర్వాత నీటిపై తేలియాడు ఆవృతబీజమొక్కలు పెరుగును. తరువాత లగ్నికరణ మొక్కలు, గడ్డి జాతులు చివరగా వృక్షాల పెరుగుతాయి. క్రమంగా నీటి ఆవాసం, అరణ్యప్రాంతపు నేలగా మార్గచెందుతుంది.

ద్వార్తియ అనుక్రమములో ప్రారంభ మొక్కల రకం, మృత్తిక పరిస్థితి, నీటి లభ్యత, వాతావరణ పరిస్థితులు, విత్తనాలు లేదా జతర వ్యాప్తిచెందు భాగాల పై ఆదారపడి ఉండును. ఈ అనుక్రమములో మట్టి పొర ఏర్పడి ఉండును కనుక ఈ అనుక్రమము వేగవంతంగా చరమ దశకు చేరుకొనును.

ప్రాధమిక అనుక్రమము నెమ్ముదిగా జరుగు ప్రక్రియ. చరమదశ చేరుకొనుటకు కొన్ని వేల సంవత్సరాలు పడుతుంది. అనుక్రమము నీటిలో లేదా శుష్టు ప్రాంతాలలో ఎక్కడ ప్రారంభమైనప్పటికి చరమదశ సమోద్భిజంగా అభివృద్ధి చెందును.

పరాగ సంపర్కకారకాల రక్షణకు తీసుకోవలసిప జాగ్రత్తలు:

1. పరాగ సంపర్కానికి దోహదపడునట్టు స్థానికంగా పెరుగు మొక్కలతో భాళీగా ఉన్న ప్రదేశాలలో, పెద్ద భవంతుల బయట సొంతంగా పూతోటులను పెంచడం.
2. ఇళ్ళలోను, పరిసరాలలోను వాడే కీటక నాశక పదార్థాల స్థాయిని తగ్గించడం.
3. స్థానిక పొరశాలలో సీతాకోక చలుకల తోటులను, తేనేటీగల పెంపకం కోసం ఉపయోగించు ఫలకాల, పెట్టెల వాడకాన్ని ప్రోత్సహించడం.
4. వ్యవసాయ సంబంధమైన నేల ఉపయోగానికి ప్రభూత్వ ప్రణాళికలలో సహజ పరాగ సంపర్క కారకాల వల్ల లభించే ఆదాయాన్ని పరిగణలోకి తీసుకొనేట్టు ప్రోత్సహించడం, వ్యవసాయ పంటల పరాగసంపర్క విషయంలో స్థానిక పరాగ సంపర్కకారకాలను ఉపయోగించు పద్ధతుల అవసరాన్ని గురించి వక్కాణించడం.

ఆవరణ సంబంధ విధులను కొనసాగించడం కోసం తీసుకోవలసిన చర్యలు:

1. వాతావరణానికి నష్టము కలిగించని, వ్యర్థపదార్థాలును విడుదల చేయని, వనరులను సంరక్షించు ఉత్పత్తులను వినియోగించాలి.
2. కృత్రిమ ఎరువులు, కీటకనాశకాల వినియోగములేని తయారైన ఉత్పత్తులను ఎంచుకోవాలి.
3. వినియోగమును వ్యర్థపదార్థాల ఉత్పత్తిని తగ్గించాలి.
4. పునర్విష్యాగానికి వీలైన ఇంధన వనరులను వినియోగించాలి.
5. సైకిల్, నడక, ప్రజారవాణా వ్యవస్థలను వినియోగించుట ద్వారా సహజ వనరులను రక్షించాలి, కాలుష్యాన్ని తగ్గించాలి, ఆరోగ్య సంబంధ లభాలను ఉపయోగించుకోవాలి.
6. సామూహిక ఉద్యాన వనాలు ఏర్పాటు, మొక్కలు నాటు కార్యక్రమాలో పాల్గొనాలి.
7. కీటక నాశకాల ఉపయోగము తగ్గించి, సహజ కీటకనాశకాలను వినియోగించాలి.
8. ఉద్యాన వనాలలో స్థానిక మొక్కలను పెంచాలి. వన్యప్రాణుల ఆవాసాన్ని ఏర్పరచడం చేయాలి.